

OTWIERAMY SGH

Polityka otwartego dostępu:
na początek repozytorium SGH

→ STR 30

SGH

**BUDOWANIE
WSPÓLNOTY**
Uroczystość ukończenia
studiów 2017

→ STR 6

**KRZYSZTOF
PIETRASZKIEWICZ**
Pozytywista
do szpiku kości

→ STR 10

DR MAREK DIETL
O giełdzie,
startupach i o tym,
jak pokonać smoka

→ STR 22

Deloitte.

Rozwój, satysfakcja, doświadczenie.

Czego nie znajdziesz pod choinką
– znajdziesz w Deloitte. I kropka.

zima 2018

str. **4**
SGH – School
of the Year

str. **6**
Uroczystość
ukończenia
studiów

str. **22**
Rozmowa
z dr. Markiem
Dietlem,
prezesem GPW

LUDZIE I WYDARZENIA

- 3** Zaczynamy wyjątkowy rok → MAREK ROCKI, REKTOR SGH
- 4** SGH – School of the Year
- 6** Budowanie wspólnoty → ANNA WDOWIŃSKA
- 10** Architekt nowoczesnego systemu bankowego – uroczystość wręczenia doktoratu honoris causa
- 12** Nowy samorząd, nowe wyzwania → ARKADIUSZ KAMIŃSKI, PRZEWODNICZĄCY SAMORZĄDU STUDENTÓW SGH
- 14** Kalejdoskop: wrzesień-listopad 2017

GOŚĆ NUMERU

- 22** Szerokie perspektywy GPW – rozmowa z **dr. Markiem Dietlem**, prezesem zarządu GPW → JAN ANDRZEJ NICAŁ, MACIEJ BORUCKI

PRZYSTANEK EKONOMIA

- 26** Zrozumieć skomplikowany świat rynków pieniężnych → SZYMON WIECZOREK
- 27** Bankowość polska w procesie przemian. Wykład doctora honoris causa SGH → KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

TEMAT Z OKŁADKI

- 30** Otwieramy zasoby SGH – rozmowa z **dr Anettą Janowską**, pełnomocnikiem rektora SGH do spraw otwartego dostępu → JAN ANDRZEJ NICAŁ
- 33** Repozytorium SGH – charakter prawny projektu → PIOTR PIWOWARCZYK

o nie jest meta ani pożegnanie – powiedział rektor SGH prof. Marek Rocki podczas ceremonii ukończenia studiów do ponad 300 świeżo upieczonych absolwentów

naszej uczelni. Z pewnością o przynależności do elitarnego grona absolwentów SGH będzie im przypominać nie tylko pamiątkowy biret, który dostali tego dnia, ale przede wszystkim poczucie wspólnoty. Ci, którzy się chlubią dyplomem SGH, są rozsiani po całym świecie, pracują w miejscach ważnych i prestiżowych. W tym numerze prezentujemy fantastyczne przykłady karier absolwentów SGH: spotkaliśmy się z dr. Markiem Dietlem, prezesem GPW (wywiad na s. 22–25), a także z dr Hanną Hałaburdą związaną z Bank of Canada (artykuł na s. 52–53). O takich karierach marzą młodzi ludzie, których powitaliśmy w naszych progach w październiku. Mamy nadzieję, że te teksty będą dla nich inspiracją i wsparciem w trudnych momentach.

” Noworoczny czas to pora wspomnień i planowania przyszłości. Życzymy wszystkim naszym Czytelnikom, żeby ich najambitniejsze, nawet pozornie nieosiągalne marzenia spełniły się w 2018 r. Są Państwo przecież członkami wspólnoty SGH, a to najlepsza trampolina do sukcesu.

Redakcja

DEBATY, KONFERENCJE, WYKŁADY...

- 36** SGH Professionals – Nowy system emerytalny w Polsce
- 37** System emerytalny w Polsce. Kilka istotnych uwag → MAREK GÓRA
- 58** Wiedza i innowacyjność w zdrowiu publicznym → VIOLETTA KORPOROWICZ, JAN STRZEMIŃSKI, KAROL SZYMAŃSKI
- 40** Mistrz danych poszukiwany → EWA FRĄTCZAK
- 42** Umieędzynarodowienie przedsiębiorstw → MARZANNA K. WITEK-HAJDUK

WSPÓŁPRACA MIĘDZYNARODOWA

- 44** Od Erasmusa do Erasmusa+ → MAŁGORZATA CHROMY
- 45** Dzień Campus France w SGH → IZABELA BERGEL
- 46** Staff Training Week → MARTA FERENC, MAŁGORZATA CHROMY
- 48** Kyungpook – nowa odsłona → IZABELA BERGEL
- 49** W sercu globalnej gospodarki → RAFAŁ MRÓWKA

OTWARTA EDUKACJA

- 50** SGH na festiwalu → IRMINA CISEK-CICIRKO

KARIERA

- 52** Pochwała wytrwałości → ANNA WDOWIŃSKA

KULTURA

- 54** I Bach! Koncert na dobry początek – Chór SGH

HISTORIA

- 56** Chór SGPiS – 50 lat minęło → GRZEGORZ DONOCH
- 57** „Rafał” – Stanisław Leopold → PAWEŁ TANEWSKI
- 58** Ubezpieczeniowiec – Jan Łazowski → PAWEŁ TANEWSKI

KSIĄŻKI

- 59** Półka Mączyńskiej
- 61** Oferta Oficyny Wydawniczej SGH → ANNA MATYSIAK-KOLASA

LAST BUT NOT LEAST

- 64** Brzytwa Ockhama w marketingu → PIOTR KARWOWSKI

gazetaSGH

PISMO SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE
Numer 1 (341) ZIMA 2018, ISSN 1644-2237

WYDAWCA

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

ADRES REDAKCJI

Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie
Dział Promocji i Rekrutacji
al. Niepodległości 162
bud. G, pok. 147
02-554 Warszawa
www.sgh.waw.pl/gazeta
www.issuu.com/gazetaSGH

REDAKCJA

Redaktor naczelny: Jan Andrzej
Nicał (jnicał@sgh.waw.pl)
Zespół: Anna Wdowińska,
Magdalena Tytuła; studencki
punkt widzenia: Agnieszka
Pietrzak-Kirkiewicz, Maciej

Borucki, Rafał Chmura,
Bogdan Marek; programy
międzynarodowe: Małgorzata
Chromy; historia i tradycje
akademiczne: Paweł Tanewski;
książki: Anna Matysiak-Kolasa;
felieton: Piotr Karwowski.

FOTOGRAFIE

Marcin Flis, Paweł Gołębiowski,
Maciej Górski

KOREKTA

Magdalena Tytuła

PROJEKT GRAFICZNY I SKŁAD RZECZYOBRAZOWE

DRUK I OPRAWA
Zakłady Graficzne TAURUS
Roszkowscy Sp. z o.o.

Opinie wyrażane w piśmie są
opiniami autorów i nie muszą
odzwierciedlać stanowiska
Szkoły Głównej Handlowej
w Warszawie. Redakcja nie
odpowiada za treść reklam
i materiałów promocyjnych
przygotowanych przez firmy.
Redakcja zastrzega sobie
prawo skracania, adiustowania
i redagowania tekstów, zmiany
tytułów oraz odmowy publikacji
tekstów niezamówionych.
Zapraszamy do współpracy.

Czekamy na Państwa opinie
i uwagi: gazeta@sgh.waw.pl

NAKLAD
2000 egz.

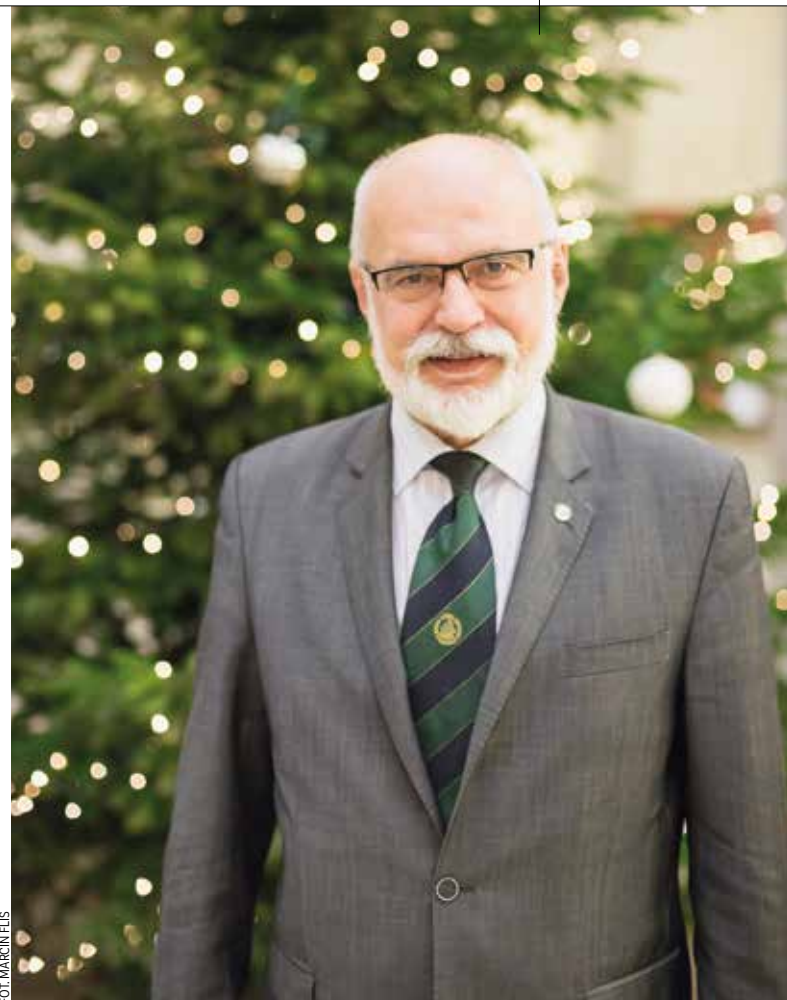
Zaczynamy wyjątkowy rok

Koniec roku to tradycyjnie czas podsumowań i tworzenia planów. W przypadku naszej uczelni ten bilans jest bardzo dobry, o czym mówię dziś z wielką satysfakcją, dziękując zarazem wszystkim, którzy przyczynili się do tego sukcesu.

Rok 2017 to przede wszystkim sukcesy w rankingach: krajowych (np. Ranking Szkół Wyższych Perspektywy 2017 – 1. miejsce wśród uczelni ekonomicznych i 12. wśród uczelni akademickich; II Ranking Uczelni i Wydziałów Ekonomicznych „Rzeczypospolitej” – 1. miejsce) i światowych (awans w rankingu „Global Masters in Management” dziennika „Financial Times” i powrót kierunku CEMS Master in International Management na wysokiej 9. pozycji). W listopadzie studenci CEMS przyznali SGH tytuł uczelni roku, a prof. Jacka Mironińskiego docenili za najlepszy kurs. Także w zakresie kształcenia doświadczonych menedżerów poczyniliśmy postęp w 2017 r., np. otrzymaliśmy międzynarodową akredytację AMBA i uruchomiliśmy nowe, unikalne studia MBA we współpracy z Warszawskim Uniwersytem Medycznym.

Z dumą i radością odnotowujemy osiągnięcia wszystkich naszych pracowników naukowych. Wspomnę tu obecność w finale Paszportów Polityki dr. hab. Łukasza Woźnego. Cieszymy się również z sukcesów studentów i absolwentów – o wielu z nich mogą Państwo przeczytać na łamach „Gazety SGH”. Tu podkreślę ogólne wnioski płynące z ministerialnych badań elektronicznych losów absolwentów (ELA): opuszczający mury SGH radzą sobie na rynku pracy wyjątkowo dobrze.

Za nami coroczne ważne rytuały, które są wyrazem szacunku dla przeszłości i tradycji uniwersyteckich i budują wspólnotę naszej społeczności. Przywitaliśmy studentów I roku, pogratulowaliśmy absolwentom. Z myślą o jednych i drugich podjęliśmy się stworzenia zbudowanej na miarę naszych ambicji strategii, sięgającej roku 2030. Chcemy ją oprzeć na wartościach, wśród których najważniejsza jest integracja społeczności akademickiej. Wszyscy możemy też poczuć dumę z przynależności do grona, w którym ceni się nie tylko dokonania naukowe, ale też zaangażowanie społeczne – to dobroczynne (jak akcja Szlachetna Paczka w SGH i wsparcie Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy) oraz to bardziej fundamentalne (działania związane z podpisaniem *Deklaracji społecznej odpowiedzialności uczelni*).

FOT. MARCIN FLIS

↑ Sztandar, którym posługiwała się nasza uczelnia w roku 1918 r.

W nadchodzącym roku chcemy zrealizować wiele ambitnych planów i dalej podnosić jakość kształcenia poprzez ściślejszą współpracę z praktyką gospodarczą. Przywracamy egzamin wstępny na studia licencjackie, wdramy otwarty dostęp do naszych publikacji naukowych oraz staramy się o certyfikat HR Excellence in Research Komisji Europejskiej. Wyłoniliśmy najlepszy projekt na koncepcję budynku S, przed nami kroki związane z budową nowego obiektu kampusu SGH przy ul. Batorego. Przygotowujemy się także do wielkiego remontu gmachu głównego i budynku A.

Ale przede wszystkim musimy być gotowi intelektualnie na zmiany, które wywoła reforma szkolnictwa wyższego – w wymagających czasach to właśnie świadomi celów, ambitni uczestnicy życia publicznego mają więcej szans. Wierzę, że SGH wzmocni pozycję lidera kształcenia ekonomicznego i biznesowego w Polsce.

Przed nami szczególny i ważny rok, w którym będziemy świętować 100-lecie odzyskania przez Polskę niepodległości. Jestem przekonany, że za rok będziemy mieli jeszcze większe powody do satysfakcji i dumy z naszych dokonań.

PROF. MAREK ROCKI, Rektor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

SGH – School of the Year

UROCZYSTOŚĆ NADANIA TYTUŁU ODBYŁA
SIĘ **27 LISTOPADA W SYDNEY**, PODCZAS
GRADUATION CEREMONY ABSOLWENTÓW CEMS
ZE WSZYSTKICH UCZELNI CZŁONKOWSKICH.

✦ Tegorocznym gospodarzem uroczystości wręczenia dyplomów ukończenia programu CEMS *Master in International Management* był University of Sydney Business School.

† Studenci docenili także kurs *Global Management Practice* prof. Jacka Mirońskiego – kurs otrzymał tytuł Kursu Roku.

† W uznaniu dla wysokiego poziomu satysfakcji studentów programu *CEMS Master in International Management* Komitet Akademicki CEMS przyznał Szkole Głównej Handlowej w Warszawie tytuł CEMS School of the Year.

Budowanie wspólnoty

ANNA WDOWIŃSKA

303 ABSOLWENTÓW SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ W WARSZAWIE WZIEŁO UDZIAŁ **W UROCZYSTOŚCI ZAKOŃCZENIA STUDIÓW**, KTÓRA ODBYŁA SIĘ 18 LISTOPADA.

Było dostojnie, uroczyście i – mimo wszystko – trochę nostalgicznie. W uroczystości z roku na rok uczestniczy coraz więcej absolwentów pragnących zakończyć swoją przygodę z SGH piękną ceremonią, którą będą wspominać przez lata. A właściwie – nie zakończyć... – To nie jest meta ani pożegnanie – powiedział tegorocznym absolwentom rektor SGH. – Pozostajecie w społeczności uczelni, która jest wspólnotą prawdziwych przyjaciół.

TOGI I BIRETY...

...czekały na absolwentów w specjalnej sali. Już na dwie godziny przed uroczystością był tam spory tłumek przejętych absolwentów, którzy przygotowywali się do symbolicznego podsumowania studiów. Zakładali togi, mierzyli birety, wymieniali uwagi z kolegami. Bo graduacja (tak nazywana jest ta uroczystość, choć zdania na temat tej nazwy są podzielone) to nie tylko podniosła chwila, która jest zwieńczeniem wysiłku włożonego w kształcenie się na wymagającej wiele od swoich studentów uczelni, ale także, jak podkreśla prof. Rocki, okazja do nawiązania z kolegami z rocznika kontaktów, które z pewnością zapoczątkują w przyszłości.

DYPLOM SGH TO...

...zobowiązanie. Czuli to z pewnością uroczyście ubrani absolwenci, którzy zapelnili aulę w ściśle ustalonym porządku. Chór SGH odśpiewał hymn uczelni i hymn państwowy. Były przemówienia i gratulacje, w których powtarzała się znamienita myśl: dyplom SGH to nie tylko ukoronowanie trudnych studiów, ale także zobowiązanie do tego, by zawsze być najlepszym. Gość uroczystości dr Marek Lusztyn, wiceprezes zarządu Banku Pekao SA i (rzecz jasna) absolwent SGH, powiedział m.in., że tegoroczni absolwenci uczelni rozpoczynają swoją karierę w wyjątkowo sprzyjającej sytuacji na rynku pracy, ale to nie oznacza, że mogą zrezygnować ze stałego doskonalenia się i poszerzania wiedzy.

FOT. MACIEJ GÓRSKI (4)

↑ Dyplom SGH to nie tylko ukoronowanie trudnych studiów, ale także zobowiązanie do tego, by zawsze być najlepszym.

Galeria zdjęć
z uroczystości:

flickr.com/sgh_warsaw

Potem 303 absolwentów, którzy obronili prace licencjackie i magisterskie od 1 października 2016 r. do 30 września 2017 r., otrzymało z rąk rektora SGH listy gratulacyjne. Spośród tej grupy 17 osób otrzymało dyplomy z wyróżnieniem.

Rektor SGH podziękował i pogratulował także rodzinom absolwentów, którzy ze wzruszeniem obserwowali ceremonię z balkonu auli. – Ten dzień to również państwa święto! – podkreślił prof. Rocki.

Wszyscy uczestnicy uroczystości będą mieli wspaniałe pamiątki: list gratulacyjny, zdjęcie z rektorem oraz biret, który tradycyjnie został rzucony w górę w geście absolwenckiego triumfu na zakończenie oficjalnej części graduacji.

„ *To nie jest pożegnanie
– podkreślił w swoim przemówieniu
prof. Marek Rocki, rektor SGH.*

→ W uroczystości wzięli udział: prof. Marek Rocki, rektor SGH; prof. Hanna Godlewska-Majkowska, prorektor ds. współpracy z otoczeniem; prof. Marta Juchnowicz, dziekan Studium Magisterskiego oraz prof. Bartosz Witkowski, dziekan Studium Licencjackiego.

↑ W imieniu absolwentów wystąpiła pani Dorota Wiśniewska, która podczas studiów magisterskich zdała wszystkie 14 egzaminów ACCA oraz zdobyła nagrodę za najwyższy wynik w Polsce i 10. na świecie z egzaminu P3 Business Analysis. Aktualnie absolwentka SGH pracuje na Giełdzie Papierów Wartościowych we Frankfurcie.

NOWY ROZDZIAŁ...

...współpracy z uczelnią – tak można by skwitować przyszłość absolwentów SGH, którzy w listopadzie opuszczali aulę szkoły po zakończonej uroczystości.

– Dla tych ludzi dziś rozpoczął się nowy rozdział ich historii, często niedoceniany i mało uchwytny: współpraca SGH z jej absolwentami – mówił Filip Flisowski, dyrektor Centrum Karier i Relacji z Absolwentami SGH. – To właśnie w tym celu powstał Klub Absolwentów SGH jako elitarnie grono osób, które ukończyły naszą uczelnię i chcą pozostawać w łączności z jej społecznością. W planach mamy liczne wydarzenia naukowe, sportowe, artystyczne i kulturalne.

W tym roku akademickim CKiRA zamierza rozpocząć pierwszy program mentoringowy skierowany do absolwentów i studentów. Program stanowiłby swego rodzaju pomost – miejsce wymiany doświadczeń, poszerzania horyzontów i wzajemnego wsparcia.

– Planowany jest też między innymi program zarządzania różnorodnością pokoleń, który wsparłby starszych absolwentów uczelni w bezpiecznym poruszaniu się w nowoczesnym świecie bankowości, a także program skierowany do młodych absolwentek uczelni przebywających na urloпах macierzyńskich i wychowawczych – zdradził dyrektor CKiRA SGH.

Te ambitne plany są odpowiedzią na ogromny potencjał tkwiący w absolwentach SGH. Młodzi ludzie, którzy od dziesięcioleci opuszczają jej mury, z sukcesami budują polską gospodarkę, życie społeczne i polityczne. 📌

Zdaniem absolwentów

Uroczystość zakończenia studiów to dobry moment, żeby zapytać absolwentów, co cenią w naszej uczelni najbardziej. Z odpowiedzi obecnych na listopadowej feście absolwentów wynika, że najważniejsze są dla nich:

- Możliwość wybrania kierunku po pierwszym roku – idealne rozwiązanie dla nie-zdecydowanych!
- Swoboda wyboru przedmiotów i wykładowców, co pozwala indywidualnie kształtować swoją ścieżkę, a także łączyć studia w SGH ze studiami na innych uczelniach.
- Aktywność kół naukowych, w których można zdobyć pierwsze doświadczenia i nawiązać kontakty użyteczne w przyszłej pracy.
- Efektywne działanie Biura Karier SGH, które kontaktuje studentów ze znakomitymi pracodawcami. Staże i praktyki często kończą się ofertą stałego zatrudnienia.
- Szeroka wymiana międzynarodowa, kontakty z renomowanymi uczelniami z całego świata, wiele atrakcyjnych programów umożliwiających np. zdobycie podwójnego dyplomu.
- Bogata oferta zajęć kulturalnych i sportowych, możliwość rozwijania pasji i zainteresowań.
- Network absolwentów SGH, którzy wspierają młodszych kolegów.

Spośród innych zalet zdecydowanie wybija się jedna doceniana przez wszystkich, którzy ukończyli SGH: dyplom Szkoły Głównej Handlowej, rozpoznawalny na całym świecie, wysoko ceniony, otwierający przed absolwentem wszystkie drzwi.

Programy dla studentów i absolwentów

Zdobądź doświadczenie i kwalifikacje zawodowe. Zmierz się z praktycznymi zagadnieniami biznesowymi i poznaj specyfikę pracy w firmie audytorsko-doradczej.

World of Audit

World of Audit to profesjonalny cykl szkoleń prowadzonych przez wykwalifikowanych trenerów KPMG. Jeśli jesteś zainteresowany praktycznym podejściem do zagadnień finansowych i wiążesz przyszłość zawodową z branżą audytorską, weź udział w programie, dzięki któremu otrzymasz od nas gwarantowaną ofertę pracy lub praktyk w dziale audytu KPMG w Polsce.

Więcej informacji na stronie: kpmg.com/pl/worldofaudit

Tax'n'You

Tax'n'You to coroczny konkurs skierowany do studentów i absolwentów zainteresowanych tematyką podatkową, prawną i rachunkową, którzy wiążą swoją przyszłość zawodową z pracą w charakterze doradcy podatkowego.

Więcej informacji na stronie: kpmg.taxandyou.pl

Ambasadorzy KPMG

Ambasadorzy KPMG to program dla studentów dający możliwość poznania specyfiki pracy w branży audytorsko-doradczej oraz stanowiący przepustkę do podjęcia w przyszłości pracy w KPMG.

Więcej informacji na stronie: kpmg.com/pl/ambasadorzy

Klub Kobiet

For Ladies to nowy i dynamiczny program dla studentek kierunków ekonomicznych i prawniczych. Zrzeszamy młode i ambitne kobiety chcące zbudować silną markę osobistą i inspirować się wiedzą kobiet pełniących wysokie funkcje w międzynarodowych korporacjach. Wspieramy nowe idee i świadomie planujemy swoje kariery.

Więcej informacji na stronie: kpmg.com/pl/forladiesonly

Ideas Loading

Masz pomysł na projekt, który chcesz zrealizować na swojej uczelni? Planujesz zorganizować wydarzenie biznesowe lub naukowe, które da odpowiedzi na ważne pytania? Nie wiesz, jak zdobyć fundusze na jego wykonanie? Zdobądź grant i wsparcie merytoryczne od KPMG! Zwycięski projektotrzyma dofinansowanie do 10 000 zł, pozostałe do 5 000 zł i do 3 000 zł.

Więcej informacji na stronie: kpmg.com/pl/ideasloading

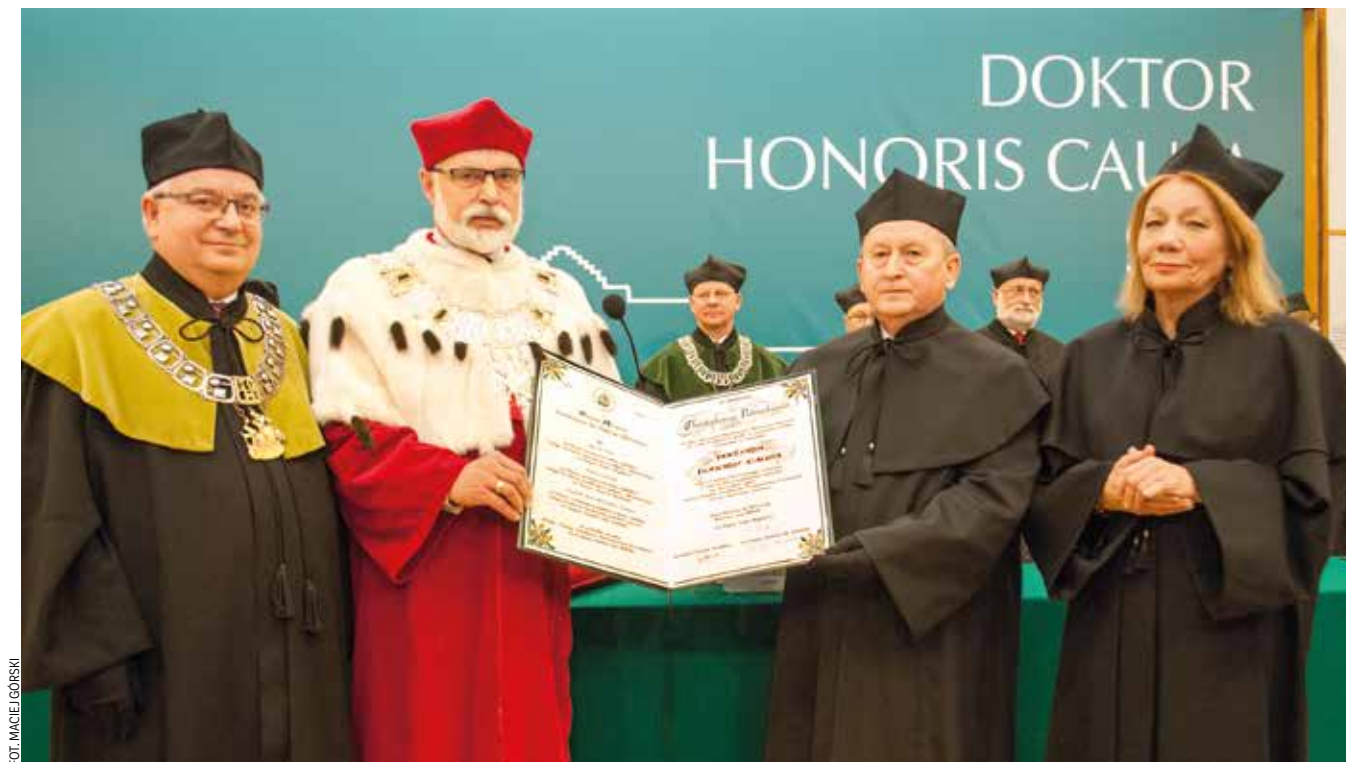
Wolontariat studencki

Chcesz zacząć aktywnie działać na rzecz innych, ale brakuje ci pomysłu? A może chciałbyś zrobić coś pożytecznego w większym gronie? Mamy dla ciebie propozycję! Odwiedź wraz z pracownikami KPMG schroniska dla zwierząt w twojej okolicy. Możesz dołączyć do prężnie działających wolontariuszy naszej firmy i zaangażować się w pomoc zwierzętom.

Więcej informacji na stronie: kpmg.com/pl/wolontariat

Architekt nowoczesnego systemu bankowego

FOT. MACIEJ GÓRSKI

UROCZYSTOŚĆ WRĘCZENIA DYPLOMU DOKTORA HONORIS CAUSA SGH **KRZYSZTOFOWI PIETRASZKIEWICZOWI.**

↑ 11 października 2017 r. Senat Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie nadał tytuł doktora honoris causa Panu Krzysztofowi Pietraszkiewiczowi, prezesowi Związku Banków Polskich. Uroczystość wręczenia dyplomu odbyła się 29 listopada w Auli Głównej SGH.

Kreator współczesnej transformacji systemu bankowego, pozytywista do szpiku kości, bankowiec uważliwiny społecznie, osoba o cechach wizjonerskich... – tak widzą naukowcy Krzysztofa Pietraszkiewicza, doktora h.c. SGH. Tę najwyższą godność akademicką otrzymuje osoba, której dokonania stanowią ważny wkład w kształtowanie w okresie transformacji ustrojowej w Polsce nowoczesnego systemu bankowego,

z jego infrastrukturą i zasadami funkcjonowania. Krzysztof Pietraszkiewicz uznawany jest za jednego z głównych architektów, współkreatorów tego systemu będącego krwioobiegiem gospodarki. Dbalność o jakość tego krwioobiegu stała się misją i pasją Krzysztofa Pietraszkiewicza, choć przyszło mu pracować w pionierskich, transformacyjno-ustrojowych warunkach. Inicjowane przez Krzysztofa Pietraszkiewicza przedsięwzięcia stanowiły istotny element kształtowania i utrzymania wysokiej jakości sektora bankowego w Polsce – tak rozpoczęła laudację z okazji nadania tytułu doktora honoris causa Krzysztofowi Pietraszkiewiczowi prof. Elżbieta Mączyńska, akcentując pozytywistyczny, konstruktywny wymiar jego działalności.

Pozytywistyczny charakter i wielowymiarowość dokonania Krzysztofa Pietraszkiewicza były podkreślane w recenzjach dorobku prezesa Związku Banków Polskich. Profesor Ryszard Borowiecki zaznaczył: „z jego inicjatywy Związek Banków Polskich utrzymuje ścisłe kontakty

ze swoimi odpowiednikami z państw zachodnich, także w wyniku jego wsparcia w lipcu 2015 roku otwarto w Brukseli przedstawicielstwo ZBK”. Prof. Andrzej Gospodarowicz głosił, że ceni Krzysztofa Pietraszkiewicza zwłaszcza za wielkie zaangażowanie i inicjatywy na rzecz sektora bankowego oraz ogromne zasługi dla szkół wyższych.

– Jest to osoba o cechach wizjonerskich, która umiejętnie czerpiąc z dorobku i wiedzy bankowców oraz pracowników nauki, potrafiła przy współdziałaniu z kierownictwem banków oraz przedstawicielami władz wykreować swojego rodzaju „mapę drogową” prowadzącą do celu przez meandry skomplikowanych reguł rynkowych, zwłaszcza dotyczących sektora bankowego – podkreślał prof. Janusz Ostaszewski. Następnie prof. Ostaszewski ogłosił prezesa Związku Banków Polskich „polskim Krzysztofem Kolumbem”, który odkrył drogę, jaką miała podążać polska bankowość, oraz współtworzył rynkowe regulacje bankowe, nadając im aspekt aplikacyjny. Była to praca tytaniczna, która zapełniła piękne karty rozwoju polskiej bankowości.

Krzysztof Pietraszkiewicz jest 27 osobą wyróżnioną doktorem honoris causa naszej uczelni. Senat SGH nadaje tytuł honorowy doktora honoris causa ludziom szczególnie zasłużonym dla rozwoju nauki, gospodarki lub współpracy międzynarodowej.

Doktorzy honoris causa Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

Leonid Witalewicz Kantorowicz 1968

Edward Lipiński 1970

Cyrus Stephen Eaton 1970

Nikołaj Prokofiewicz Fiedorenko 1976

Alexander Dubček 1990

John Kenneth Galbraith 1992

Jean H.P. Paelinck 1992

Stanisław Rączkowski 1992

Leonid Hurwicz 1994

Jan Drewnowski 1994

Gary Stanley Becker 1995

Edward Franciszek Szczepanik 1995

Hans Joachim Paffenholz 1997

Jean Chrétien 1999

Zdzisław Fedorowicz 1999

Wolfgang Michalski 2001

Ronald W. Jones 2002

Dirk J. van de Kaa 2003

Józef Sołdaczuk 2004

Leszek Balcerowicz 2007

José Manuel Durão Barroso 2007

Anna Kajumulo Tibaijuka 2009

Stanisław Sottysiński 2010

Sándor Kerekes 2012

Stanisław Szuszkiewicz 2014

Edward I. Altman 2015

Krzysztof Pietraszkiewicz 2017

„Przyznanie godności doktora honoris causa najlepszej polskiej uczelni ekonomicznej jest dla mnie wydarzeniem szczególnym. Sądzę, że otrzymuję ją także jako wyraz uznania dla dokonań całego środowiska bankowego.

KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

W jednym z wywiadów na pytanie, co jest najbardziej pociągające w pracy w sektorze bankowym, Krzysztof Pietraszkiewicz odpowiedział: „Wyzwania. Polski nowoczesny system bankowy trzeba było stworzyć od zera. To była praca w gronie wybitnych, bardzo oddanych krajowi ludzi. Czyż może być coś wspanialszego?”.

– Krzysztof Pietraszkiewicz jest pozytywną do szpiku kości, osobą potrafiącą znaleźć konstruktywne rozwiązanie problemów nawet w sytuacjach najbardziej zaognionych konfliktów interesów. Zawsze ma na uwadze efektywność i sensowność, użyteczność pracy, więc przeciwdziała jej marnotrawieniu – przypominała podczas uroczystości prof. Mączyńska. Profesor podkreśliła też, że są to cechy zbliżone do tych, jakie wskazywał John Maynard Keynes, definiując wybitnego ekonomistę. Zarówno dokonania, jak i postawa Krzysztofa Pietraszkiewicza dowodzą, że spełnia on wszystkie te kryteria.

Dostojnemu doktorowi honoris causa gratulujemy tej najważniejszej w środowisku akademickim nominacji! 📄

Galeria zdjęć
z uroczystości:

📷 flickr.com/sgh_warsaw

OPRACOWALI: LJ, JN

FOT. MARCIN FLIS

Arkadiusz Kamiński

Przewodniczący Samorządu Studentów SGH

- Członek Zarządu Samorządu Studentów ds. Studenckich (2016/2017)
- Koordynator XX Maratonu Firm Konsultingowych (2016/2017)
- Wielokrotny finalista i laureat Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej (2013–2015)
- Alumn prestiżowego programu mentoringowego BCG Star League
- Ma ponad roczne doświadczenie zawodowe w zakresie doradztwa strategicznego oraz transakcyjnego (fuzje i przejęcia)
- III rok studiów licencjackich

Nowy samorząd, nowe wyzwania

ARKADIUSZ KAMIŃSKI

**SAMORZĄD
STUDENTÓW
SGH**

2018 r. nasza Alma Mater będzie się mierzyła z wieloma wyzwaniami (implementacja egzaminu wstępnego, zmiany na kierunku

ekonomia, zmiany standaryzacji efektów kształcenia, powolna adaptacja do możliwych zmian w ustawie *Prawo o szkolnictwie wyższym*). Samorząd Studentów SGH już rozpoczął prace nad własnymi analizami tych projektów w celu zapewnienia merytorycznego, profesjonalnie przygotowanego stanowiska społeczności studenckiej w tym zakresie. Jestem przekonany, że będzie można przeprowadzić z nami merytoryczną dyskusję.

Trwają prace Komisji Rektorskiej ds. Opracowania Projektu Strategii Rozwoju SGH. To znakomita okazja, żeby rozpocząć debatę nad wykorzystaniem potencjału drzemącego w społeczności SGH, razem tworzyć przedsięwzięcia, które będą miały wpływ na uczelnię i jej otoczenie jeszcze długo po opuszczeniu przez nas murów szkoły. Cieszę się, że mam szansę być zaangażowany w prace tego zespołu. Wpisuje się to w szerszą strategię Samorządu Studentów SGH na najbliższy rok, zakładającą proaktywne kreowanie debaty publicznej na tematy ważne dla wszystkich studentów oraz oddolne pobudzanie interakcji SGH z otoczeniem. Rozwijamy nasze kontakty z podmiotami zewnętrznymi – o pozytywnych efektach tych starań mam nadzieję wkrótce poinformować.

Zapowiada się pracowity rok 2018. Wierzę, że wspólnym wysiłkiem wyniesiemy naszą Alma Mater na jeszcze wyższy poziom. Już się cieszę na możliwość dalszej wspólnej pracy w tym kierunku! 📌

ARKADIUSZ KAMIŃSKI, przewodniczący Samorządu Studentów SGH

więcej informacji

www.samorzadsgh.pl

[f](#) samorzadstudentowsgh

[in](#) samorzadsgh

Michał Lechowski – Wiceprzewodniczący Samorządu Studentów SGH

- Odpowiada za sprawy studenckie i jakość kształcenia
- Rzecznik Praw Studenta (2016/2017)
- Senator SGH (2017/2018)
- Członek zespołu koordynatorów Juwenaliów SGH 2017
- Doświadczenie zawodowe w zakresie analizy danych
- III rok studiów licencjackich

Michał Gałagus – Członek Zarządu ds. Relacji Zewnętrznych

- Odpowiada za rozwój kontaktów i wspólnych inicjatyw z instytucjami stanowiącymi element otoczenia Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie
- Członek Zarządu Samorządu Studentów SGH ds. Finansów i Administracji (2016/2017)
- Senator SGH (2015/2016, 2016/2017)
- Wielokrotny laureat Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej i Olimpiady Przedsiębiorczości
- Ponad roczne doświadczenie zawodowe w zakresie public affairs
- III rok studiów licencjackich

Maciej Kostański – Członek Zarządu ds. Finansów i Administracji

- Odpowiada za finanse Samorządu Studentów SGH
- Członek Zarządu ds. Finansów i Administracji SKN Klub Inwestora SGH (2016/2017)
- Ponad roczne doświadczenie zawodowe w sektorze finansowym
- Finalista i laureat Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej
- III rok studiów licencjackich

Paweł Huczek – Członek Zarządu ds. Projektów

- Odpowiedzialny za bezpośredni nadzór nad każdym z kilkunastu projektów realizowanych przez Samorząd Studentów SGH
- Koordynator Targów Firm FMCG 2017
- Członek zespołu koordynatorów Biegu SGH 2017, Inspiring Solutions 2017
- Ponad roczne doświadczenie zawodowe w zakresie ubezpieczeń, a także marketingu i promocji
- III rok studiów licencjackich

Aleksandra Pasierbiak – Członek Zarządu ds. Informacji i Komunikacji

- Odpowiada za politykę komunikacyjną Samorządu Studentów SGH
- Członek zespołu koordynatorów Targów Firm FMCG
- Szerokie doświadczenie zawodowe w zakresie marketingu
- III rok studiów licencjackich

Maciej Sikora – Członek Zarządu ds. Analiz

- Odpowiedzialny za kwestie analityczne dotyczące jakości kształcenia, infrastruktury studiowania w SGH
- Szerokie doświadczenie zawodowe w sektorze finansowym
- Finalista Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej
- III rok studiów licencjackich

Katarzyna Siek – Rzecznik Praw Studenta

- Koordynator pierwszych Dni Adaptacyjnych SGH
- Zastępca Rzecznika Praw Studenta SGH (2016/2017)
- Senator SGH (2017/2018)
- Członek zespołu koordynatorów Juwenaliów SGH 2018, Biegu SGH 2018, Mostów Ekonomicznych 2018
- II rok studiów licencjackich

FOT. ARCHIWUM SGH I ARCHIWA PRYWATNE

„Jestem świadom, że wziąłem na siebie ogromną odpowiedzialność za losy organizacji, od której sprawności zależy wiele fantastycznych projektów studenckich, przestrzeganie praw studentów oraz dużo inicjatyw współtworzonych we współpracy z uczelnią i jej otoczeniem. **Bardzo dziękuję za zaufanie wszystkim studentom**, obiecuję, że nie zawiodę oczekiwań, i serdecznie zapraszam wszystkie uczelniane organizacje studenckie do dalszej współpracy z samorządem. Wierzę, że współpraca z władzami uczelni będzie miała równie pozytywny i konstruktywny wymiar jak dotychczas”.

Arkadiusz Kamiński

nowy przewodniczący Samorządu Studentów SGH, wybrany przez Radę Samorządu Studentów 8 listopada 2017 r.

Kalejdoskop został opracowany na podstawie materiałów przygotowanych przez Dział Promocji i Rekrutacji i zamieszczonych na stronie internetowej uczelni oraz w mediach społecznościowych SGH, gdzie można przeczytać obszerniejsze artykuły na temat prezentowanych wydażeń. Kalejdoskop za grudzień 2017 – luty 2018 zostanie zaprezentowany w kolejnym wydaniu „Gazety SGH” (wiosna 2018).

*materiały uzupełniające
prezentujemy również
na stronie*

www.sgh.waw.pl/gazeta

WRZESIEŃ

4

LICEUM SGH WRÓCIŁO NA KAMPUS

Uczniowie i nauczyciele Niepublicznego Liceum Ogólnokształcącego nr 81 SGH rozpoczęli rok szkolny w murach uczelni. Po 7 latach przerwy patronacka szkoła średnia wróciła na kampus SGH. Wykład inauguracyjny wygłosił prorektor ds. nauki i zarządzania prof. Piotr Wachowiak.

Liceum SGH powstało w 2000 r., a od 2006 r. prowadzi je Fundacja Akredytacji i Promocji Kierunków Ekonomicznych. Dyrektorem liceum jest dr Barbara Trzezińska.

7

FOT. ALEKSANDER WOLAK, ARCHIWUM EKONOMICZNEGO FORUM MŁODYCH LIDRÓW

FORUM EKONOMICZNE W KRYNICY

Podczas XXVII Forum Ekonomicznego w Krynicy rektor SGH prof. Marek Rocki wziął udział w dwóch panelach dyskusyjnych: „Budowanie kapitału rozwojowego – edukacja, praca, przyszłość” oraz „Przyszłość europejskiej gospodarki: państwo czy rynek?”.

8

PROF. WIESŁAW CZYŻOWICZ W ORGANIZACJI ICLA I INCU

Prof. Wiesław Czyżowicz, specjalista z dziedziny polityki i prawa celnego, został członkiem elitarnej Międzynarodowej Akademii Prawa Celnego – International Customs Law Academy (ICLA). 20 września prof. Czyżowicz został również mianowany Członkiem Zwyczajnym Komitetu Zarządzającego Międzynarodowej Sieci Uniwersytetów Celných (International Network of Customs Universities – INCU) z Canberry (Australia).

10

Master in Management Ranking 2017

AWANS W RANKINGU „FINANCIAL TIMES”

Dwa programy magisterskie oferowane przez SGH znalazły się w światowej czołówce rankingu „Global Masters in Management” (ranking programów magisterskich z zakresu zarządzania) dziennika „Financial Times”. CEMS Master In Management zajął 9. miejsce, natomiast „tradycyjny” kierunek zarządzanie awansował z 73. na 68. miejsce. Obecność w setce najlepszych potwierdza wysoką jakość kształcenia Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie i renomę, jaką się cieszą jej absolwenci na rynku pracy. SGH była jedyną uczelnią z Polski, która znalazła się w tegorocznym rankingu.

19

ZMARŁ PROF. ALEKSANDER KRZYMIŃSKI

W wieku 91 lat zmarł prof. Aleksander Krzymiński, polski ekonomista i nauczyciel akademicki. Profesor Krzymiński urodził się 20 września 1926 r. w Paryżu. Ukończył studia w Szkole Głównej Handlowej. Tytuł profesora nauk ekonomicznych otrzymał w 1988 r. W latach 1992–1997 był profesorem zwyczajnym w Katedrze Biznesu Międzynarodowego (wcześniej: Katedra Zarządzania na Rynkach Zagranicznych) w Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie. Prace badawcze Profesora obejmowały przede wszystkim zagadnienia dotyczące marketingu, międzynarodowych stosunków gospodarczych i zarządzania strategicznego.

20

NOWE CERTYFIKATY SAS

Prof. Hanna Godlewska-Majkowska, prorektor ds. współpracy z otoczeniem, oraz Alicja Wiecka, dyrektor zarządzający polskiego oddziału SAS Institute, podpisały nowe porozumienie oraz aneks (do porozumienia z 2005 r.) między SGH i SAS.

Na mocy nowego porozumienia certyfikat SAS Statistical Analyst będą otrzymywali słuchacze studiów podyplomowych analiza statystyczna i data mining w biznesie. Na mocy aneksu do porozumienia z 2005 r. studenci SGH będą mogli otrzymać certyfikaty: Analityk Statystyczny z Systemem SAS (studia licencjackie) oraz Data Scientist z Systemem SAS (studia magisterskie, kierunek analiza danych – big data). Czytaj więcej → str. 40

7–29

KAMPANIA PROMOCYJNA SGH

Dział Promocji i Rekrutacji SGH zorganizował we wrześniu kampanię promującą studia w SGH podczas Salonów Maturzystów „Perspektywy” w Białymstoku, Kielcach, Łodzi, Lublinie, Olsztynie, Gdańsku, Szczecinie i Warszawie. Największe targi edukacyjne w Polsce odwiedziło kilkadziesiąt tysięcy licealistów i przyszłorocznych maturzystów.

20-29

ORIENTATION WEEK

– 340 STUDENTÓW Z CAŁEGO ŚWIATA!

Centrum Programów Międzynarodowych zorganizowało Orientation Week dla studentów przyjeżdżających do SGH z uczelni partnerskich. Najpierw swoje spotkanie z SGH zaczęli studenci programów Erasmus+ KA107 (mobilności z krajami partnerskimi) oraz SHARE (studenci z krajów ASEAN), a następnie pojawili się studenci programów Erasmus+ KA103, umów bilateralnych, CEMS, PIM oraz podwójnych dyplomów. Torby do pakietów powitalnych ufundował Urząd Miasta St. Warszawa. W tym semestrze po raz kolejny pobiliśmy rekord: aktualnie studiuje u nas prawie 340 studentów z całego świata!

22

SZKOŁA IM. JANINY JÓZWIAK

Prof. Janina Józwiak, wybitna ekonomistka, wieloletnia profesor Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, rektor uczelni w latach 1993–1999, została patronem Szkoły Podstawowej w Ciesłach (gm. Bodzanów). Rodzinna miejscowość patronki uhonorowała w ten sposób jej dokonania w nauce, edukacji i działalności publicznej.

26

DELEGACJA JP MORGAN W SGH

Podczas swojej wizyty w Warszawie Steve Cohen, dyrektor zarządzający banku JP Morgan Chase & Co., spotkał się z rektorem SGH prof. Markiem Rockim i przedstawicielami uczelni. JP Morgan Chase & Co. to jeden z największych holdingów finansowych na świecie, działający w ponad 50 krajach. Jest liderem bankowości inwestycyjnej oraz usług dla klientów biznesowych.

PROF. ŁUKASZ WOŹNY W FINALE NAGRÓD NAUKOWYCH „POLITYKA”

Dr hab. Łukasz Woźny, prof. SGH, zakwalifikował się do finału 17. edycji Nagród Naukowych tygodnika „Polityka”. Spośród kilkuset młodych badaczy kapituła konkursu wybrała 15 finalistów.

27

KOLEJ 4.0: RAPORT SGH I SIEMENS

Podczas 12. Międzynarodowych Targów Kolejowych TRAKO zaprezentowany został raport pt. *Transformacja cyfrowa kolei* przygotowany w ramach współpracy SGH z firmą Siemens. W raporcie przedstawione zostały kierunki cyfryzacji w sektorze kolejowym. Raport opracowany przez prof. SGH dr hab. Janę Pieriegud z Katedry Transportu Kolegium Zarządzania i Finansów SGH powstał dzięki współpracy między sektorem nauki i biznesu, wspieranej także przez fundację Pro Kolej działającą na rzecz rozwoju transportu kolejowego.

27

SPOTKANIE RADY KLUBU PARTNERÓW SGH

W spotkaniu Rady Klubu Partnerów SGH wzięli udział prezesi, dyrektorzy oraz przedstawiciele Banku Millennium, BZ WBK, EY, Deloitte, ING Banku Śląskiego, Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie, Procter & Gamble, Banku Pekao SA. Ze strony uczelni na spotkanie przybyli rektorzy, kanclerz i przedstawiciele Centrum Współpracy z Biznesem SGH. Głównymi tematami były kwestie związane z zapowiedzianą reformą nauki i szkolnictwa wyższego, pracami nad strategią SGH oraz jakością kształcenia studentów.

Kolejne spotkanie Rady Klubu Partnerów SGH zostało zaplanowane na początek 2018 r. Klub Partnerów SGH powstał w 1998 r. Jest inicjatywą polskich i międzynarodowych przedsiębiorstw współpracujących z SGH na wielu płaszczyznach.

27-29

DNI ADAPTACYJNE SGH - WITAMY NOWYCH STUDENTÓW

Samorząd Studentów SGH przy wsparciu władz i pracowników uczelni zorganizował pierwsze Dni Adaptacyjne. Były to trzy dni pełne spotkań, warsztatów i niespodzianek. W ramach wydarzenia nowi studenci mogli się dowiedzieć wszystkiego o studiach, uczelnianej administracji, kołach naukowych i organizacjach, w których działalność mogą się zaangażować.

R E K L A M A

WARS

**NA HASŁO
„ŚNIADANIE Z WARS”**

10%
rabatu

**+ KAWA
LUB HERBATA GRATIS***

*OFERTA DOTYCZY ZESTAWU
ŚNIADANIOWEGO W CENIE 9,50 ZŁ,

*PROMOCJA DOTYCZY RESTAURACJI
WARS (SGH), BUDYNEK A - 1 PIĘTRO

PAŹDZIERNIK

2-6

WYKŁADY PROF. STEFANO BATTISTON W SGH

W ramach projektu na rzecz umiędzynarodowienia działań i kształcenia w SGH profesor Stefano Battiston oraz doktor Marco D'Errico z Uniwersytetu w Zurichu wygłosili wykład pt. *Financial Crises and Financial Stability*. Studenci mieli też okazję uczestniczyć w wysoce specjalistycznych zajęciach przeprowadzonych w formule praktycznych analiz z wykorzystaniem najnowszej wiedzy teoretycznej i wyników międzynarodowych badań naukowych.

11-18

WYKŁADY PROF. PERRY'EGO MEHRLINGA

W ramach trwającego tygodnia kursu Understanding Global Money studenci SGH mogli uczestniczyć w wykładach na temat roli pieniądza w gospodarce, polityki pieniężnej oraz funkcjonowania rynków finansowych. Wykłady wygłaszał prof. Perry Mehrling związany z Barnard College oraz Columbia University. ➔ Czytaj więcej str. 26

4

INAUGURACJA ROKU AKADEMICKIEGO 2017/2018

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie zainaugurowała kolejny rok akademicki. W uroczystym posiedzeniu Senatu SGH poza wykładowcami i studentami udział wzięli: prezydent RP Andrzej Duda, wiceminister nauki i szkolnictwa wyższego dr hab. Sebastian Skuza, sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Adam Kwiatkowski, władze samorządowe, rektorzy i prorektorzy szkół wyższych, przedstawiciele instytucji publicznych, parlamentarzyści, przedsiębiorcy i reprezentanci Klubu Partnerów SGH. ➔ Relacja z uroczystości została zamieszczona w poprzednim numerze „Gazety SGH” (jesień 2017).

6

25-LECIE KATEDRY RACHUNKOWOŚCI MENEDŻERSKIEJ

Z okazji jubileuszu 25-lecia Katedra Rachunkowości Menedżerskiej SGH pod kierownictwem prof. Gertrudy Krystyny Świderskiej zorganizowała konferencję „Projektowanie i monitorowanie innowacyjnych modeli biznesu – rola systemu informacyjnego rachunkowości”.

13

PROFESOR TOMASZ SZAPIRO CZŁONKIEM RADY GŁÓWNEJ NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich wybrała dwunastu członków Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego na kadencję 2018–2021. W radzie zasiadzie prof. Tomasz Szapiro, były rektor SGH.

16

DZIEŃ NEVADY W SGH

SGH gościła delegację naukowo-gospodarczą Nevady z gubernatorem Brianem Sandovaliem na czele. Uczelnia podpisała umowę o współpracy z Uniwersytetem Nevady w Reno w zakresie wspólnych badań, wymiany kadry akademickiej i studentów oraz promowania przedsiębiorczości, w tym wsparcia dla akademickich startupów.

16

KONFERENCJA PIM 2017

W Collier School of Management (Uniwersytet Telawski, Izrael) odbyła się doroczna konferencja sieci Partnership in International Management (PIM). SGH jest jedyną polską szkołą wyższą należącą do tej prestiżowej sieci 65 najlepszych uczelni biznesowych z całego świata. W Tel Awiwie naszą uczelnię reprezentowali prof. Jacek Prokop, prorektor ds. współpracy z zagranicą, oraz Grzegorz Augustyniak, koordynator PIM w SGH.

KATEGORIE JEDNOSTEK NAUKOWYCH 2017

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego opublikowało wyniki oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych. Jednostki SGH otrzymały noty: kategoria A+ dla Kolegium Analiz Ekonomicznych, kategoria A dla Kolegium Gospodarki Światowej, Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie i Kolegium Zarządzania i Finansów, kategoria B dla Kolegium Ekonomiczno-Społecznego. Ocena została wydana na podstawie analizy danych dotyczących osiągnięć naukowych uczelni w latach 2013–2016.

17

POLSKA – UNIA EUROPEJSKA

Korporacja HZ zorganizowała kolejną debatę z cyklu SGH Professionals o miejscu i roli Polski w Unii Europejskiej. Wzięli w niej udział: eurodeputowany prof. dr hab. Dariusz Rosati, prof. dr hab. Marek Grela, amb. Jan Truszczyński, dr Anna Masłoń-Oracz oraz prof. dr hab. Adam Ambroziak. Partnerem w zorganizowaniu debaty był Samorząd Studentów SGH przy wsparciu Centrum Kariery i Relacji z Absolwentami.

19

SALA GIMNASTYCZNA POD PATRONATEM DELOITTE

Dzięki firmie Deloitte w SGH otwarto nową salę gimnastyczną. Dziękujemy partnerowi naszej uczelni.

19

SPOTKANIE IROS FORUM O PROGRAMACH PODWÓJNYCH DYPLOMÓW

Centrum Programów Międzynarodowych SGH gościło przedstawicieli uczelni stowarzyszonych w IROS Forum na seminarium o dobrych praktykach w programach podwójnego dyplomu (PPD). Podczas spotkania omówiono zagadnienia związane z tworzeniem i prowadzeniem PPD m.in.: ramy prawne programów w Polsce, wyzwania, a także sukcesy i ścieżki kariery zawodowej absolwentów.

20

NAGRODA DLA PROF. PIOTRA PŁOSZAJSKIEGO

Północna Izba Gospodarcza z okazji rocznicy swojego 20-lecia przyznała prof. Piotrowi Płoszajskiemu nagrodę specjalną i tytuł „Osobowość w dziedzinie ekonomii”. Wręczenie odbyło się podczas uroczystej gali w Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie.

KONFERENCJA „EFEKTYWNOŚĆ I SKUTECZNOŚĆ W SEKTORZE PUBLICZNYM”

Celem konferencji zorganizowanej przez Zakład Zarządzania Innowacjami w Instytucie Przedsiębiorstwa SGH była wymiana poglądów z zakresu zarządzania w sektorze publicznym, kontroli zarządczej, audytu wewnętrznego w jednostkach sektora finansów publicznych oraz koordynacji działań instytucji publicznych umożliwiających odpowiedzialny rozwój naszego kraju. W wydarzeniu wzięli udział m.in. Paweł Choraży, podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju, oraz Krzysztof Kwiatkowski, prezes Najwyższej Izby Kontroli.

✦ W uroczystości wzięli udział przedstawiciele Deloitte: Krzysztof Kwiecier, dyrektor HR CEE; Tomasz Kacprzak, dyrektor finansowy (absolwent SGH) oraz Joanna Tonkiewicz, Employer Branding Senior Manager CEE.

23

ERASMUS+ INTERNATIONAL STAFF TRAINING

Centrum Programów Międzynarodowych po raz trzeci gościło przedstawicieli uczelni partnerskich SGH w ramach tygodnia szkoleniowego programu Erasmus+. ➔ Czytaj więcej str. 46

26

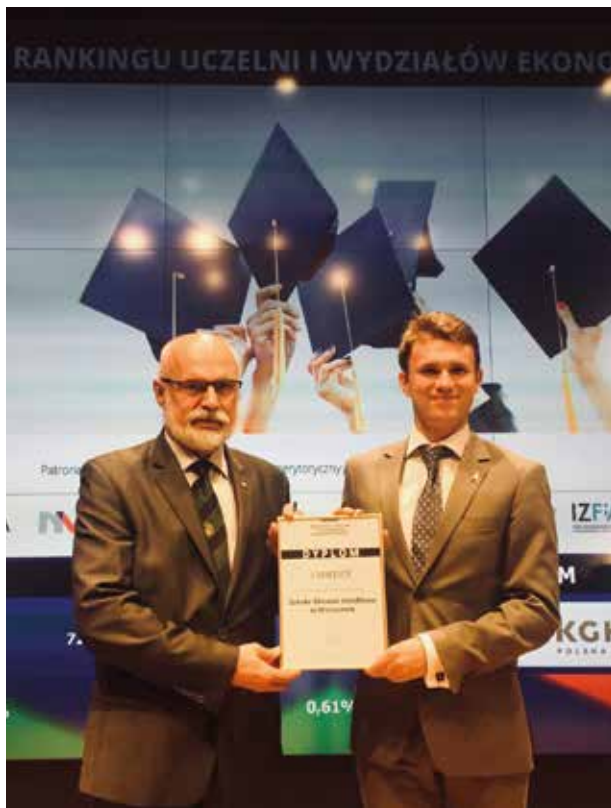
NOMINACJA PROFESORSKA DLA PROF. JANA KOMOROWSKIEGO

Profesor SGH Jan Komorowski otrzymał z rąk prezydenta RP Andrzeja Dudy nominację profesorską w zakresie nauk ekonomicznych. Jan Komorowski pracuje w Zakładzie Rynków Kapitałowych i Teorii Finansów Kolegium Zarządzania i Finansów SGH.

27

I MIEJSCE SGH W RANKINGU „RZECZPOSPOLITEJ”

„Rzeczpospolita” opublikowała wyniki II rankingu uczelni i wydziałów ekonomicznych. Tak jak przed rokiem Szkoła Główna Handlowa w Warszawie zajęła I miejsce (93,92 pkt), zdecydowanie wyprzedzając Akademię Leona Koźmińskiego (67,50 pkt) i Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu (62,33 pkt). SGH zdobyła najwięcej punktów we wszystkich czterech kategoriach: jakość nauczania, kariera absolwentów, potencjał naukowy i umiędzynarodowienie.

LISTOPAD

6

NAGRODY W KONKURSIE IPMA PROJECT MASTER

Sluchacze Podyplomowych Studiów Zarządzania Projektami SGH zostali nagrodzeni w konkursie IPMA Project Master 2017. W kategorii najlepsza praca podyplomowa zwyciężczynią została Paula Jeżak-Gorczyca za pracę pt. *Koncepcja systemu zarządzania projektami w Szkole Głównej Służby Pożarniczej*. Promotorem pracy był prof. dr hab. Paweł Wyróżębski. Ponadto wyróżnione zostały dwie inne prace z SGH: Natalii Kubicy pt. *Planowanie przebiegu projektu deweloperskiego ze szczególnym uwzględnieniem jakości rezultatu* (napisana pod kierunkiem dr. Emila Bukłahy) i Grzegorza Strzeleckiego pt. *Odnowa parku wagonów towarowych w firmie X – wybrane zagadnienia fazy definiowania i planowania* (napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Michała Trockiego).

15

PROFESOR WERESA W GRUPIE EKSPERCKIEJ ESIR

Dziekan Kolegium Gospodarki Światowej SGH prof. dr hab. Marzenna Weresa została powołana przez Komisję Europejską do udziału w pracach eksperckiej grupy badawczej Economic and Societal Impact of Research and Innovation. Grupa ESIR składa się z ekonomistów zajmujących się innowacyjnością i będzie wspierać Komisję Europejską swoją wiedzą ekspercką dotyczącą wpływu działalności B+R i innowacji na rozwój gospodarczy i społeczny.

GRANTY NCN DLA BADACZY Z SGH

Narodowe Centrum Nauki już po raz trzynasty rozstrzygnęło swoje flagowe konkursy OPUS i PRELUDIUM finansujące badania podstawowe. Naukowcy z SGH zdobyli ponad 3,5 mln zł na 18 projektów. Wskaźnik sukcesu dla złożonych wniosków z SGH wyniósł 47% (średnia 27%).

16

PODPISALIŚMY DEKLARACJĘ SPOŁECZNEJ ODPOWIEDZIALNOŚCI UCZELNI

16 listopada w Ministerstwie Rozwoju odbyła się konferencja pt. „Społeczna odpowiedzialność nauki – wyzwania dla środowiska akademickiego i biznesu”, podczas której 23 szkoły wyższe, w tym SGH, podpisały Deklarację Społecznej Odpowiedzialności Uczelni.

FOT. KPF

W Deklaracji podkreślona została rola uczelni, jako miejsca tworzenia i przekazywania wiedzy o otaczającej nas rzeczywistości, jak również potrzeba pielęgnowania wartości akademickich. Wskazano także na potrzebę kształtowania społecznych oraz obywatelskich postaw przyszłych elit, które będą sprzyjać budowaniu wspólnoty, kreatywności, otwartości, komunikacji, a także wrażliwości społecznej i kultury pracy. Dostrzeżono również znaczenie zasad etycznych i konieczność upowszechniania idei równości, różnorodności, tolerancji oraz respektowania i ochrony prawa człowieka w odniesieniu do całej społeczności akademickiej i jej otoczenia. W Deklaracji podkreślono również wagę współpracy środowiska naukowego z biznesem - dzięki niej możliwy jest rozwój badań naukowych i prac wdrożeniowych, które dają szansę rozwiązywania różnych problemów, także tych społecznych.

16

ABSOLWENCI SGH NAGRODZONI W KONKURSIE VERBA VERITATIS

W 12. edycji konkursu na prace licencjackie, magisterskie i rozprawy doktorskie poruszające zagadnienia etyki biznesu, społecznej odpowiedzialności i ładu korporacyjnego dwie nagrody zdobyli absolwenci SGH. III miejsce w kategorii licencjatów zajął Filip Żotkiewicz, autor pracy *Zmiany pojmowania uczciwości w życiu gospodarczym na przestrzeni dziejów* (napisana pod kierunkiem prof. SGH, dr. hab. Grzegorza Szulczewskiego), a I miejsce w kategorii prac magisterskich zdobył Jarosław Fudecki za pracę *Odpowiedzialne inwestowanie na rynku nieruchomości komercyjnych w świetle działalności korporacji transnarodowych* (promotor: dr Dominika P. Brodowicz). Wyróżnienie dla SGH za zgłoszenie do konkursu aż 28 prac w latach 2005–2017 odebrał rektor prof. Marek Rocki.

23–24

25-LECIE KATEDRY LOGISTYKI

W ramach obchodów 25-lecia Katedry Logistyki zorganizowana została ogólnopolska konferencja naukowa „Zarządzanie łańcuchem dostaw – w poszukiwaniu nowych źródeł przewagi konkurencyjnej”.

24

INAUGURACJA I EDYCJI PROGRAMU SGH-WUM MBA

Zainaugurowaliśmy nowy kierunek studiów MBA przeznaczonych dla menadżerów zdrowia. Studia są prowadzone wspólnie przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie i Warszawski Uniwersytet Medyczny. W bibliotece WUM-u uczestników programu unikalnego w naszej części Europy przywitali rektor SGH prof. Marek Rocki, prorektor ds. studenckich i kształcenia WUM prof. Barbara Górnicka, prorektor SGH ds. nauki i zarządzania prof. Piotr Wachowiak oraz dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego WUM prof. Bolesław Samoliński. O nowych studiach entuzjastycznie mówił Marcin Czech, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia – a jednocześnie jeden z wykładowców programu.

FOT. JAROSŁAW OKTAŁA, DZIAŁ FOTOMEDYCZNY WUM

29–30

KONGRESU ROZWOJU EDUKACJI

Gospodarzem tegorocznej, IV edycji Kongresu Rozwoju Edukacji był Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu. SGH jest współorganizatorem wydarzenia, które jest wspólną inicjatywą Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych i jej założycieli. W części merytorycznej tegorocznego kongresu wystąpili m.in.: prof. Ewa Chmielecka, Andrzej Żurawski oraz Katarzyna Trawińska-Konador reprezentujący SGH.

Szerokie perspektywy GPW

 JAN ANDRZEJ NICAŁ, MACIEJ BORUCKI

ROZMOWA Z **DR. MARKIEM DIETLEM**,
PREZESEM GIEŁDY PAPIERÓW
WARTOŚCIOWYCH W WARSZAWIE.

26 września, po ostatecznej decyzji KNF, objął Pan stanowisko prezesa zarządu GPW. Gratulujemy! To na pewno wielkie wyzwanie. Jakie są Pana pomysły na rozwój GPW?

Zależy mi na dwóch rzeczach: niczego nie zepsuć i zainicjować nowe przedsięwzięcia. Dziś GPW to świetny zespół, poukładane biznesy, bardzo dobra sytuacja finansowa – sprzyja nam też koniunktura. To bardzo dobry moment, aby pomyśleć o tym, co możemy zrobić, żeby się od niej uniezależnić. Chciałbym zająć się takimi przedsięwzięciami, które będą generować nowe źródła przychodów.

Dziś GPW to sprawnie działające pięć filarów: rynek akcji, dług, instrumenty pochodne, rynek towarowy i sprzedaż informacji. To, co już robimy, chcemy robić lepiej, doskonałość operacyjna jest nam potrzebna. Do tych pięciu filarów chciałbym też dodać nowe, wykorzystujące kompetencje, które już mamy, albo takie, które możemy szybko nabyć i na nich zarabiać. Szósty filar strategii GPW to właśnie nowe biznesy.

Wiele rzeczy robimy bardzo dobrze, zatem dlaczego nie robić ich w skali międzynarodowej? Przykładem niech będzie sprzedaż informacji, która mogłaby się odbywać w ramach paneuropejskiej platformy – ta na przykład agregowałaby i sprzedawałaby dane. Z kolei w Azji, gdzie budzi się świadomość ekologiczna, moglibyśmy zaproponować nasze rozwiązania z zakresu handlu zielonymi certyfikatami, czyli świadectwami pochodzenia energii ze źródeł odnawialnych.

W naszym regionie możemy pomóc rynkom, w których nie jest uzasadnione tworzenie własnej izby rozliczeniowej, mamy przecież bardzo dobry serwis w zakresie posttradingu. Musimy zacząć myśleć już nie tylko w sposób lokalny, ale też bardziej międzynarodowy.

**A jaka jest pozycja GWP w regionie?
Czy po odstąpieniu od rozważanego przez kilka lat pomysłu fuzji z giełdą wiedeńską GPW ma szanse na to, by zostać centrum finansowym Europy Środkowo-Wschodniej?**

Mamy w planach umiędzynarodowienie giełdy, ale nie będą to przejęcia, w tym momencie nie mają one dla nas uzasadnienia ekonomicznego. Mamy za to światowej klasy produkty, moglibyśmy zawiązać partnerstwo i w niektórych obszarach rozwijać wspólny biznes. Oczywiście sukces tego typu inicjatyw zależy od wielu czynników. Jeśli jednak raz się uda, może to otworzyć nam drzwi do dalszej ekspansji i tym samym zagwarantować wspomniane wcześniej nowe źródła przychodów. Nie mamy gwarancji powodzenia, ale kiedyś trzeba to zainicjować i budować kulturę umiędzynarodowienia giełdy.

Dziś jesteśmy piątą w Europie i pierwszą w regionie CEE giełdą pod względem liczby notowanych spółek (niemal 890), a kapitalizacja GPW wynosi ponad 165 mld euro, dzięki czemu jesteśmy w pierwszej dziesiątce giełd europejskich i jednocześnie pozostajemy największą giełdą w Europie Środkowo-Wschodniej. Pod względem liczby

† **Marek Dietl**
od 26 września 2017 r.
pełni funkcję Prezesa
Zarządu Giełdy Papierów
Wartościowych
w Warszawie.

„Mamy w planach umiędzynarodowienie giełdy, **ale nie będą to przejęcia.**”

FOT.GPW

debiutów giełdowych w tym i ubiegłym roku jesteśmy na podium, zaraz za giełdami Nasdaq i LSE. Te liczby całkiem dobrze opisują naszą pozycję.

Są jednak spółki, które już nie chcą być notowane na GPW – jak Synthos. Z czego może wynikać trend wycofywania spółek przez ich właścicieli z GPW?

Decyzja o wprowadzeniu spółki na giełdę albo jej wycofaniu jest indywidualną decyzją spółki i zależy od wielu czynników. Dla części spółek giełda jest tylko pewnym etapem rozwoju potrzebnym na przykład do sfinansowania planów inwestycyjnych, a po pewnym czasie rozważany jest delisting. To zupełnie naturalne.

Dla niektórych spółek kończy się giełdowa historia, ale dla wielu innych dopiero się zaczyna. W tym roku mieliśmy giełdowy debiut spółek Dino Polska, Griffin Premium RE, GetBack i Play Communications. Takie udane oferty potwierdzają atrakcyjność warszawskiego parkietu i świadczą o korzyściach, jakie daje upublicznienie.

Ja sam namawiam do wejścia na giełdę – jest ku temu argument obywatelski i merkantylny. Po pierwsze, debiut giełdowy może być rodzajem patriotyzmu gospodarczego, który polega na tym, że dajemy społeczeństwu w sposób demokratyczny, czyli przez giełdę, 20–25 procent naszego biznesu, żeby inni też mogli czerpać korzyści z sukcesu firmy.

Po drugie, wejście na giełdę przynosi swobodę, jeśli chodzi o możliwość wyjścia z firmy. Dlaczego to takie ważne? Stoimy u progu zmiany pokoleniowej polskich firm, a nie wszyscy chcą dziedziczyć biznes. Giełda może być najlepszym, bo elastycznym sposobem na sprzedaż swojej firmy – tempo wyjścia można dostosować.

Jak jeszcze giełda będzie przyciągać nowych emitentów?

Żeby przyciągnąć emitentów, potrzebujemy dostępu do inwestorów, żeby emitenci mogli otrzymać dobrą wycenę. Tu z pomocą przychodzi nam podniesienie przez FTSE Russell statusu

polskiego rynku kapitałowego z grona krajów rozwijających się do krajów rozwiniętych. Wielu inwestorów, którzy dotąd byli nieobecni w Polsce, szczególnie pasywni inwestorzy indeksowi, zamierza kierować się tym indeksem w decyzjach inwestycyjnych.

Spotykam się z funduszami chcącymi śledzić i odwzorowywać portfel FTSE Russell, do którego wejdziemy we wrześniu 2018 roku. Mamy do wykonania sporo pracy, aby przyciągnąć na GPW największych inwestorów. To też szansa dla maklerów na nowe otwarcie. Kluczowym wysiłkiem będzie wypracowanie relacji z zarządzającymi funduszami w USA i Azji.

➤ **Marek Dietl**
jest absolwentem
i adiunktem Szkoły
Głównej Handlowej
w Warszawie.

Z jednej strony mamy napływ inwestorów zagranicznych, z drugiej kwestie OFE. Otwarte Fundusze Emerytalne stanowią niezwykle ważną grupę inwestorów na

polskim rynku kapitałowym. W jaki sposób plany reformy systemu emerytalnego, włączając w to ostateczną likwidację OFE, wpłyną na sytuację na GPW?

Sam jestem wielbicielem deregulacji, dlatego moim marzeniem jest przekształcenie PTE w Towarzystwa Funduszy Inwestycyjnych, a OFE w fundusze inwestycyjne, oczywiście z barierami wypłacania pieniędzy. Uważam, że OFE mają szansę dobrze działać na zasadach wolnego rynku i prawdziwej konkurencji.

Na pewno by mieć solidny rynek kapitałowy, potrzebujemy długoterminowych lokalnych inwestorów. Niebawem Pracownicze Programy Kapitałowe (PPK) obejmą ponad 11 milionów osób. Dzisiejszy kształt OFE to wynik wielu wydarzeń z ubiegłych lat, zabrakło w nich spójnego zamysłu. Nauczyliśmy się na błędach i PPK wyglądają tak, jak powinny wyglądać – w przeciwieństwie do początków OFE opłaty są niskie, pieniądze z definicji są prywatne, jest prosta zachęta w postaci dopłaty od państwa i możliwość wypłaty pieniędzy wcześniej, bez płacenia podatku, pod warunkiem przeznaczenia ich na cele zdrowotne lub mieszkaniowe. Giełda będzie platformą do tego, żeby za pomocą PPK odkładać na emeryturę, opierając się na zyskach prywatnych.

Resort finansów rozpoczął prace nad nową strategią rynku kapitałowego w Polsce. Co Pana zdaniem, jako prezesa giełdy, powinno się znaleźć w tej strategii?

Propozycje giełdy dotyczące tego, co powinno się znaleźć w strategii rynku kapitałowego, będą zawarte między innymi w aktualizacji strategii giełdy na lata 2014–2020. Na przełomie stycznia i lutego chcielibyśmy rozpocząć konkretne prace nad aktualizacją naszej strategii. Chcemy przyjść z własnymi pomysłami do twórców strategii rynku kapitałowego.

Strategia rynku kapitałowego powinna uwzględniać kilka ważnych obszarów. Po pierwsze, system zachęt dla firm do pojawienia się na rynku publicznym. Ciekawym rozwiązaniem mogłyby być preferencje podatkowe dla tych firm, które chcą wejść na giełdę.

Drugim obszarem jest rynek kapitałowy instrumentów dłużnych, który w Polsce ma bardzo duży, niewykorzystany potencjał. Według raportu Fitch na koniec października 2017 roku rynek papierów dłużnych w Polsce był warty 171 miliardów złotych, z czego w obrocie giełdowym na Catalyst były 72 miliardy złotych – to około 40 procent. Reszta jest na książkach banków. Trzeba tylko pamiętać, że w tym całym długu znajdują się papiery krótkoterminowe, czyli do jednego roku, o wartości 15 miliardów złotych, które nie nadają się do obrotu giełdowego.

Poza tym rozwój giełd towarowych w najbardziej rozwiniętych krajach świata od wielu lat

FOT. GPW

stymulowany jest bardzo dynamicznym wzrostem obrotów na rynkach instrumentów finansowych. Ta formuła obrotu pozwala na zainteresowanie uczestnictwem w ekosystemie rynków towarowych instytucji finansowych. Towarowa Giełda Energii (TGE) będzie dążyła do rozwijania platform tego typu, co pozwoli na znaczące rozszerzenie bazy jej interesariuszy. Jednocześnie TGE prowadzi intensywny dialog z jej obecnymi uczestnikami, który ma na celu zwiększenie płynności na istniejących rynkach towarowych przewidujących fizyczne rozliczanie zawieranych transakcji.

Po co polska agencja ratingowa?

Do tej pory brakowało silnej, lokalnej i rozpoznawalnej ratingowej. Chcąc oferować usługi ratingowe spółkom, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom, wypełniamy istotną lukę w infrastrukturze krajowego rynku. Agencja może też przyczynić się do uwolnienia niewykorzystanego potencjału rynku długu. Uwiarygodnienie emitentów w oczach inwestorów może pomóc w zwiększeniu płynności na rynku obligacji i wzroście jego efektywności.

Jest Pan doradcą prezydenta RP Andrzeja Dudy, który w ramach projektu „Startupy w Pałacu” zaangażował się w poszukiwanie wsparcia dla innowacyjnych polskich firm chcących się rozwijać, w tym przez znalezienie ewentualnych inwestorów, partnerów biznesowych i nowych rynków zbytu. W jaki sposób GWP może wspierać rozwój startupów w Polsce?

Przede wszystkim rozważamy stworzenie takiego miejsca, w którym startupy mogą się spotykać z inwestorami. Polska będzie przez najbliższe lata świetnym miejscem, jeżeli chodzi o pozyskiwanie pieniędzy na rozwojowe projekty. Do tej pory jako GPW w tym nie uczestniczyliśmy, chcemy to zmienić. Pracujemy nad koncepcją „Private Markets”. Jako GK GPW przyglądamy się spółkom technologicznym. Oprócz gotówki możemy startupom oferować coś, co dla nich jest szczególnie ważne, czyli nasze referencje jako kluczowego klienta.

Wszyscy widzimy rozwój crowdfundingu. Na tym rynku zdarzają się sytuacje, gdy drobni inwestorzy obejmują udziały po cenie X, po czym w kolejnej rundzie finansowania przychodzi duży inwestor i obejmuje udziały po jednej dziesiątej tej ceny. Zastanawiamy się, czy możemy pomóc rynkowi crowdfundingu, aby był bardziej przejrzysty.

Dla mnie takie wsparcie to inteligentna promocja giełdowego myślenia o poszukiwaniu kapitału i inwestowaniu. To stawianie na przejrzystość i bezpieczeństwo obrotu gospodarczego na wszystkich etapach rozwoju firmy.

Jakie działania podejmuje GWP, żeby zwiększyć świadomość, czym jest i jak działa rynek kapitałowy w Polsce i sama GPW?

Edukacja jest wartością wpisaną na stałe w działania giełdy. W tym zakresie współpracujemy z uczelniami z całej Polski. W grudniu to właśnie w murach SGH odbyły się kursy Szkoły Giełdowej – dwudniowe, intensywne szkolenia prowadzone na dwóch poziomach zaawansowania, dla różnych grup, od początkujących po bardziej doświadczonych inwestorów. Mamy Szkolną Internetową Grę Giełdową, ogólnopolski konkurs dla nastolatków, uczniów gimnazjów i szkół ponadgimnazjalnych, w tym roku mamy ponad 19 tysięcy uczestników z całej Polski. W poprzednich latach w grze wzięło udział w sumie ponad 220 tysięcy osób. Projektami edukacyjnymi,

„ (...) pojawia się pytanie: „**Jak pokonać smoka?**” i odpowiedź: „**Smoka pokonać jest trudno, ale należy próbować**”.

których jest mnóstwo, zajmuje się Fundacja GPW. Staramy się wychodzić z naszymi inicjatywami szeroko, pokazywać giełdę jako miejsce lokowania oszczędności i możliwości korzystania w ten sposób ze wzrostu gospodarczego.

Jest Pan zarówno absolwentem, jak i pracownikiem SGH. Niewątpliwie jest Pan również osobą, która osiągnęła sukces w życiu zawodowym. Ma Pan realny wpływ na to, jak rozwija się polska gospodarka. Czy ma Pan jakąś radę dla dzisiejszych studentów naszej uczelni? Czym powinni się kierować w swoich wyborach naukowych i zawodowych?

Jeśli miałbym wybrać maksymę, która pomaga mi podejmować wybory, to byłby to komentarz do ilustracji w pierwszej polskiej encyklopedii autorstwa księdza Benedykta Chmielowskiego – tam pojawia się pytanie: „Jak pokonać smoka?” i odpowiedź: „Smoka pokonać jest trudno, ale należy próbować”. W moim życiu było wiele wyzwań, w wieku 27 lat zaczynałem kierowanie warszawskim oddziałem międzynarodowej firmy doradczej i obawiałem się, czy to się uda. Ale nie mogłbym się o tym przekonać, gdybym nie spróbował – w pierwszym pełnym roku działalności osiągnęto rentowność. Obawy pomagają nam identyfikować trudności, ale trzeba je przezwyciężać i po prostu działać. 📈

Zrozumieć skomplikowany świat rynków pieniężnych

 SZYMON WIECZOREK

Profesor Perry Mehrling, absolwent London School of Economics oraz Uniwersytetu Harvarda, wykładowca Uniwersytetu Columbia i Barnard College. Współtworzył Institute for New Economic Thinking, organizację, której celem jest budowanie platformy wymiany myśli ekonomicznej ponad podziałami. Autor wielu publikacji o polityce pieniężnej i historii bankowości centralnej.

Jak naprawdę wygląda obieg pieniądza w gospodarce? Jak funkcjonują rynki finansowe? Jak współcześnie bank centralny wpływa na gospodarkę? Te go wszystkiego mogli się dowiedzieć uczestnicy tygodniowego kursu Understanding Global Money współorganizowanego dla studentów SGH przez Studenckie Koło Naukowe Finansów i Makroekonomii.

Wykładowcą jesiennego (11–18 października 2017 r.) kursu był Perry Mehrling, profesor ekonomii z jednej z najlepszych uczelni ekonomicznych na świecie, czyli Uniwersytetu Columbia, specjalista od polityki pieniężnej i historii bankowości centralnej. W pięciu interesujących wykładach (ich tytuły to: *Why is Money Difficult?*, *Origins of Current Orthodoxy*, *History of Money and Finance*, *The Money View*, *Fundamentals, Past, Present, and Future of Shadow Banking* oraz *Understanding Global Money*) w klarowny i prosty sposób tłumaczył zawiloci skomplikowanego świata

rynków pieniężnych przed kryzysem finansowym XXI w. i po tym krachu. Przekazywanych przez profesora na wykładach informacji trudno by było szukać w podręcznikach akademickich – była to bowiem wiedza praktyczna, którą śmiało można nazwać relacją na temat prawdziwego oblicza i zasad funkcjonowania świata finansów. Jeśli dodać do tego jeszcze, że każdy z uczestników kursu (ok. 100 osób, zarówno z pierwszych lat studiów, jak i spośród tych przygotowujących już prace magisterskie) otrzymał za sam udział w wydarzeniu po dwa punkty ECTS oraz ocenę, która będzie wliczana do średniej semestralnej, nie trzeba chyba komentować, że udział w kursie był dla studentów SGH bardzo dobrze zainwestowanym we własny rozwój czasem.

W ramach kursu jego uczestnicy mieli nie tylko wysłuchać prowadzonych w języku angielskim wykładów prof. Mehrlinga, ale też brali udział w ćwiczeniach. Podczas tych zajęć studenci prezentowali artykuły naukowe wybranych specjalistów z dziedziny ekonomii.

Warto podkreślić, że dzięki organizatorom kursu udało się stworzyć na uczelni sytuację precedensową. Osoby zrzeszone w organizacji studenckiej zaprosiły na wykłady światowej sławy eksperta związanego z liczącą się na świecie uczelnią ekonomiczną. Nic zatem dziwnego, że kurs Understanding Global Money spotkał się z pozytywną reakcją studentów. O dużym zapotrzebowaniu na podobnego typu prelekcje może świadczyć fakt, że jeszcze zanim ruszyły zapisy, ok. 1500 studentów SGH zgłosiło swoje zainteresowanie wydarzeniem utworzonym na Facebooku lub udział w nim.

Wykłady prof. Mehrlinga są dostępne w portalu YouTube na kanale SGH. Serdecznie polecam wysłuchanie tych materiałów wszystkim osobom zainteresowanym tematyką pieniądza, ekonomii i rynków finansowych.

SZYMON WIECZOREK, wiceprzewodniczący SKN Finansów i Makroekonomii

SKN FiM

Studenckie Koło Naukowe Finansów i Makroekonomii to organizacja studencka działająca przy SGH, skupiająca pasjonatów tematyki finansowej i ekonomicznej. Projekty SKN FiM (m.in. Gabinet Cieni Rady Polityki Pieniężnej, Kongres Makroekonomiczny, Prognozy Gospodarki Polskiej czy Monitoring Makroekonomiczny) mają wysoki poziom merytoryczny i cieszą się dobrą opinią wśród specjalistów mających styczność z ekonomią w codziennej pracy.

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE
FINANSÓW I MAKROEKONOMII

Wykłady prof. Mehrlinga są dostępne na:

 youtube.com/sghbeep

Bankowość polska w procesie przemian

 KRZYSZTOF PIETRASZKIEWICZ

WYKŁAD **DOKTORA HONORIS**
CAUSA SZKOŁY GŁÓWNEJ HANDLOWEJ
W WARSZAWIE.

Krzysztof Pietraszkiewicz, bankowiec, autorytet gospodarczy, społecznik; od 2003 r. pełni nieprzerwanie funkcję prezesa Związku Banków Polskich. Wcześniej był m.in. dyrektorem generalnym ZBP, dyrektorem gabinetu ministra szefa Urzędu Rady Ministrów, sekretarzem zespołu ds. pluralizmu związkowego okrągłego stołu.

Jako naród mamy wiele powodów do dumy i satysfakcji z osiągnięć, jakie się stały naszym udziałem w ostatnich kilkudziesięciu latach. Przy świadomości wielu problemów doceniamy w zdecydowanej większości postęp, jaki się dokonał w wielu obszarach naszego życia społecznego i gospodarczego. Nastąpiło podwyższenie zamożności i poziomu życia Polaków, gospodarka w znaczącym stopniu została unowocześniona i zrestrukturyzowana, co umożliwiło wzrost eksportu oraz ekspansję zagraniczną wielu firm. Do stałego wzrostu PKB przyczynił się ogrom publicznych i prywatnych inwestycji, także z wykorzystaniem środków unijnych. Przystąpienie Polski do paktu północnoatlantyckiego i Unii Europejskiej istotnie zwiększyło wiarygodność i poziom bezpieczeństwa naszego kraju.

BANKOWOŚĆ JAKO DOBRO WSPÓLNE

Bankowość w każdym kraju, a szczególnie w kraju społecznej gospodarki rynkowej, można uznać za rodzaj swoistej umowy społecznej. Umowy, która łączy osoby posiadające nadwyżki oszczędności z osobami, które pragną zrealizować własne projekty rozwojowe z wykorzystaniem zasobów zgromadzonych w bankach, oraz z osobami, które wykonują każdego dnia za pośrednictwem banków miliony operacji i pragną, aby te operacje były niezawodne i terminowe.

Z oczekiwaniami tych grup interesariuszy nierozdzielnie łączy się los akcjonariuszy oraz pracowników banków. Trzeba pamiętać, że znaczącymi akcjonariuszami w przypadku polskich banków pozostają i były w przeszłości fundusze emerytalne oraz fundusze inwestycyjne. To dlatego właśnie monitorowanie kondycji i stabilności sektora bankowego, przestrzeganie przez ten sektor właściwych reguł działania, odpowiedzialność za bezpieczeństwo depozytów oraz właściwą politykę kredytową ma fundamentalne znaczenie dla stabilności i bezpieczeństwa systemu finansowego państwa oraz ochrony powierzonych bankom oszczędności przez przedsiębiorców oraz miliony Polaków. Ważne jest, by prawa i obowiązki interesariuszy systemu bankowego i każdego banku z osobna były odpowiednio wyważone i zrównoważone.

POLSKI SEKTOR BANKOWY W CZASIE KRYZYSU FINANSOWEGO

W okresie światowego kryzysu finansowego polskie banki nie wymagały pomocy ze strony państwa i polskich podatników. Nie tylko nie wymagały wsparcia, ale jeszcze intensywnie zwiększały fundusze własne. W latach kryzysu polski sektor bankowy odprowadził znaczące kwoty w postaci podatku dochodowego i w całym tym okresie udało się utrzymać wysoką jakość portfela kredytowego.

Fundamentem sukcesu okazał się przyjęty i wdrożony przez rząd Tadeusza Mazowieckiego program reform gospodarczo-ustrojowych, od nazwiska ich inicjatora zwany planem Balcerowicza. Program był kontynuowany i rozwijany przez kolejne ekipy rządowe. Dobre wyniki polskiej gospodarki, ale także polskiej bankowości w całym okresie transformacji, to także następstwo m.in. nowoczesnych zapisów w polskiej konstytucji.

Na stabilność polskiego sektora bankowego w okresie transformacji, ale także w najtrudniejszym okresie światowego kryzysu finansowego, decydujący wpływ miała zagwarantowana w konstytucji autonomia Narodowego Banku Polskiego, utworzenie Komisji Nadzoru Bankowego, utworzenie Bankowego Funduszu Gwarancyjnego oraz przeprowadzenie restrukturyzacji, komercjalizacji i prywatyzacji części sektora bankowego.

Sektor bankowy na początku swoich przemian postawił na kształcenie kadr bankowych, zarówno w kraju, jak i poza jego granicami. Wykorzystywaliśmy ekspertyzy naszych krajowych uczonych, pracowników nauki i pracowników Narodowego Banku Polskiego, korzystaliśmy z pomocy niesionej przez doradców zagranicznych. Koncepcje i wnioski płynące z ekspertyz były pomocne przy tworzeniu nowoczesnego systemu płatniczo-rozliczeniowego, co zwińczyło powołanie Krajowej Izby Rozliczeniowej SA, przy wdrażaniu nowych metod zarządzania ryzykiem bankowym, budowie nowoczesnego nadzoru nad rynkiem bankowym czy budowie systemu międzybankowej wymiany informacji kredytowej, co się zakończyło powołaniem Biura Informacji Kredytowej SA (1997 r.). Został zapewnił bankom dostęp do informacji o zadłużeniu kredytobiorców w innych sektorach gospodarki poprzez utworzone Biuro Informacji Gospodarczej InfoMonitor SA (2003 r.).

W czasach kryzysowych okazało się, jak istotne jest działanie nadzoru i odpowiednie zachowanie inwestorów, zarówno krajowych, jak i zagranicznych. Ogromne znaczenie miało porozumienie Wiedeń-1 polegające na zasileniu płynnościowym banków działających na terenie krajów Europy Środkowo-Wschodniej, w tym w Polsce. Bezpodstawne okazały się obawy, że inwestorzy zagraniczni panicznie wycofają się z polskiego rynku. Zaufanie, jakie zostało zbudowane pomiędzy inwestorami zagranicznymi a polskimi władzami, zostało potwierdzone ich wyważonymi zachowaniami, pomimo że część banków zaangażowanych w inwestycje na terenie Polski przeżywała bardzo poważne kłopoty w kraju macierzystym.

NIE OBYŁO SIĘ BEZ BŁĘDÓW

Kilka poważnych problemów na polskim rynku zostało wywołanych źle przygotowaną i pospieszenie przeprowadzoną reformą systemu nadzoru bankowego. Błędnie została rozstrzygnięta przez władze regulacyjne, szczególnie Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, możliwość ograniczenia walutowych kredytów mieszkaniowych. Pod presją klientów, polityków władze regulacyjne nie zdecydowały się – pomimo wniosku sektora bankowego z grudnia 2005 r. – na wprowadzenie radykalnych ograniczeń w ich oferowaniu. Również niepowodzeniem zakończyły się próby wdrożenia programu obrotu bezgotówkowego z ustaleniem harmonogramu redukcji wysokości *interchange fee*.

Poważnym w skutkach błędem w polskim systemie finansowym okazało się nieobjęcie nadzorem Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych we właściwym terminie, a także parabanków rozwijających swoją działalność na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, rozwiązania przerzucającego koszty restrukturyzacji SKOK-ów na sektor bankowy.

Błędem w działalności regulacyjnej okazało się także zredukowanie siły krajowego systemu poręczeń kredytowych. Właśnie ten czynnik był istotnym powodem znaczącego zmniejszenia akcji kredytowej dla małych i średnich przedsiębiorstw w Polsce po 2009 r.

KONKURENCJA I WSPÓŁPRACA ORAZ STANDARDY ŚWIADCZENIA USŁUG

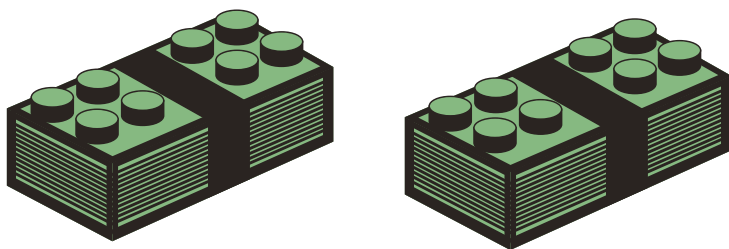
System bankowy to banki, ale także infrastruktura przez niektórych nazywana banko-strukturą systemu finansowego. Dumni jesteśmy ze zbudowania Krajowej Izby Rozliczeniowej, ale także kilku innych podmiotów zajmujących się rozliczeniami na polskim rynku. Wielką rolę w kształtowaniu systemu płatniczo-rozliczeniowego odegrało strategiczne porozumienie banków pod auspicjami Związku Banków Polskich, ale także konsekwentna działalność Narodowego Banku Polskiego w tym obszarze.

Polski system bankowy w całym okresie transformacji wykazywał się wysokim poziomem konkurencyjności. Polska bankowość była i jest systemem nisko skoncentrowanym, a przez wiele lat utrzymywała wysoki poziom efektywności. Jednak po 2015 r. efektywność sektora bankowego uległa istotnemu obniżeniu, kiedy na polski sektor bankowy, bez racjonalnego uzasadnienia, gwałtownie nałożono szereg obciążeń, ograniczeń i dodatkowych wymagań.

Rzymska maksyma powiada, że *natura non facit saltus*. A jednak się okazało, że w rozwoju polskiej bankowości udało nam się ominąć kilka epok. Z sukcesem zrezygnowaliśmy z obrotu czekowego. W systemie płatniczo-rozliczeniowym od razu ukierunkowaliśmy nasze działanie na wdrożenie nowoczesnych kart z użyciem mikroprocesora. Udało się oprzeć transfer komunikatów na protokołach internetowych. Na wielką skalę zdołaliśmy uruchomić współpracę centralnych systemów informatycznych banków i instytucji międzybankowych.

WSPÓŁPRACA BANKÓW ZE ŚWIATEM NAUKI

W całym okresie reformowania i transformacji polskiego sektora bankowego bankowcy starali się ściśle współpracować ze środowiskiem naukowym, krajowym i zagranicznym. Nie dokonałby się postęp w wielu sferach polskiej bankowości bez udziału polskich ekonomistów, prawników, informatyków, specjalistów od telekomunikacji,

ale także programistów i matematyków oraz specjalistów bardzo wielu innych dziedzin.

To przenikanie się praktyki i teorii w drodze zatrudniania pracowników uczelni w bankach, ale także angażowania pracowników banków do działalności dydaktycznej i badawczej przynosiło i przynosi dużo pozytywnych rezultatów. Wiele pracowników nauki angażowało się i angażuje w prace instytucji regulacyjnych i nadzorczych polskiego sektora bankowego.

INNOWACYJNOŚĆ A BEZPIECZEŃSTWO BANKÓW I ICH KLIENTÓW

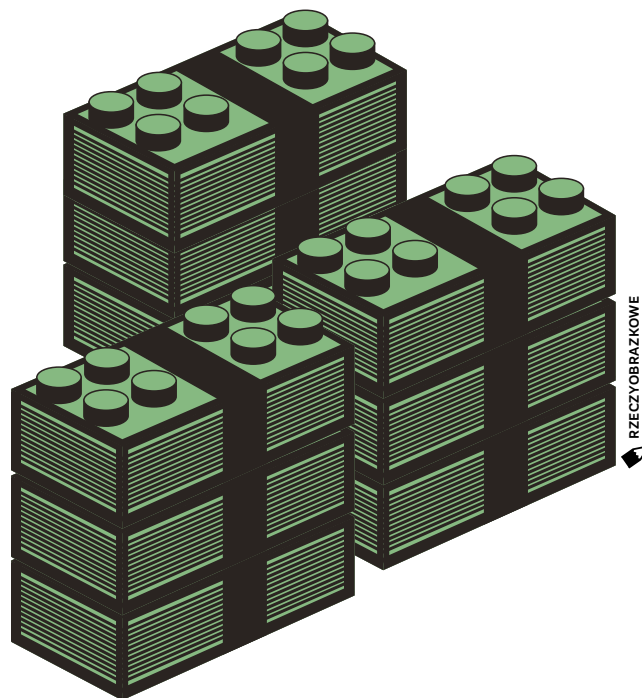
System płatniczy w wielu krajach jest obszarem ciągłych poszukiwań i pilotażowych eksperymentów. Nie wszystko, co przystoi startupom czy fintechom, wypada czynić bankom. Nie wolno bowiem ryzykować utraty depozytów i środków przekazanych do transferu ani narażać na szwank prywatność klientów i w konsekwencji skazywać bank na możliwość utraty reputacji. Stąd też w polskim sektorze bankowym wspólnie z władzami regulacyjnymi i nadzorczymi przywiązujemy ogromną wagę do przestrzegania wysokich standardów, stosowania jasnych procedur oferowanych usług oraz wdrażania efektywnych rozwiązań technologicznych.

Ogromnym wysiłkiem zbudowaliśmy solidny i komplementarny system informacji gospodarczej, niezbędny w zarządzaniu ryzykiem w poszczególnych bankach, pomocny w przeciwdziałaniu nadmiernemu zadłużeniu oraz przeciwdziałaniu oszustwom na szkodę klientów i instytucji finansowych oraz budżetu państwa. Dumni jesteśmy z tego, że polski sektor bankowy zaliczany jest do najbardziej bezpiecznych w całej Unii Europejskiej.

POLSKI SEKTOR BANKOWY WOBEC WYZWAŃ

Banki będą musiały odpowiedzieć na nowe potrzeby i oczekiwania klientów, sprostać zmianom demograficznym i wzrastającej liczbie osób dotkniętych różnego rodzaju niepełnosprawnościami oraz wzrastającej liczbie cudzoziemców. Wyzwaniem o szczególnym znaczeniu dla polskiego sektora bankowego, podobnie jak w wielu innych krajach europejskich, jest kwestia cyberbezpieczeństwa, której wymiar ma charakter globalny.

Polski sektor bankowy w celu przeciwdziałania nieuprawnionym ingerencjom w systemy IT podejmował od lat wspólne działania, a w 2016 r. utworzył Bankowe Centrum Cyberbezpieczeństwa, którego zadaniem jest monitorowanie bieżącej sytuacji, prognozowanie zagrożeń, podejmowanie działań interwencyjnych, zarządzanie incydentami, ponadto prowadzenie działalności edukacyjnej wśród klientów i pracowników instytucji finansowych, ale także instytucji partnerskich.

„Polski nowoczesny **system bankowy** trzeba było zbudować od zera.

W kolejnych dekadach przyjdzie nam wspólnie dbać o wzmacnianie potencjału ekonomicznego naszych banków. Polska ze swoim systemem bankowym nadal zajmuje jedno z ostatnich miejsc pod względem wielkości funduszy własnych w relacji do PKB, podobnie prezentuje się wielkość oszczędności zgromadzonych w bankach do polskiego PKB lub wielkość akcji kredytowej, w szczególności dla przedsiębiorstw, do PKB, podobnie jak znacząco jest mniejsza wielkość aktywów przypadających na jednego pracownika czy też wielkość oszczędności przypadających na jednego pracownika polskiego sektora bankowego.

Wprowadzone w ostatnich latach ograniczenia, obciążenia w postaci podatku bankowego, dodatkowe poważne obciążenia sektora bankowego w związku z koniecznością finansowania restrukturyzacji niebankowych instytucji finansowych powodują, że polska bankowość wyraźnie obniża swoją efektywność, co skutkuje groźnym spowolnieniem tempa budowy funduszy własnych.

Polska jest krajem niskiego ubankowienia i długotrwałe utrzymywanie ponadstandardowych obciążeń doprowadzi do zmniejszenia efektywności sektora bankowego. W konsekwencji będzie to negatywnie rzutować na tempo rozwoju polskiej gospodarki. Na utrzymywanie takich błędnych rozwiązań nie powinniśmy sobie pozwalać.

gazetaSGHplus

Artykuł stanowi skrót wykładu przygotowanego z okazji uroczystości wręczenia doktoratu honoris causa SGH.

Cały wykład dostępny na stronie www.sgh.waw.pl/gazeta w publikacji

Krzysztof Pietraszkiewicz. Album biograficzny

wydanej nakładem Oficyny Wydawniczej SGH.

Opracowanie skrótu wykładu: redakcja.

Otwieramy zasoby SGH

JAN ANDRZEJ NICAŁ

ROZMOWA Z **DR ANETĄ JANOWSKĄ**,
PEŁNOMOCNIKIEM REKTORA SGH
DO SPRAW OTWARTEGO DOSTĘPU.

dr Anetta Janowska
Pełnomocnik rektora
SGH do spraw otwartego
dostępu

Zapewne większość naukowców już słyszała o otwartym dostępie do zasobów naukowych, a może nawet korzysta z jego dobrodziejstw. Wydaje się jednak, że w środowisku wiedza na ten temat jest dość fragmentaryczna. Jakie są podstawowe założenia *open access*?

Najczęściej *open access* rozumiany jest jako bezpłatne udostępnienie cyfrowych wersji artykułów naukowych, zazwyczaj na stronie internetowej wydawnictwa. Tymczasem otwarty dostęp jest pojęciem szerokim i kładzie się w nim nacisk przede wszystkim na prawa czytelnika w odniesieniu do opublikowanych tekstów.

Według Budapest Open Access Initiative, pierwszej zorganizowanej, międzynarodowej inicjatywy w tym zakresie, otwarty dostęp to bezpłatny dostęp do treści w publicznym internecie, co pozwala każdemu czytać, ściągać, kopiować, rozprowadzać, drukować, przeszukiwać, zamieszczać odnośniki do pełnych wersji tekstów, indeksować, przekazywać jako dane do oprogramowania oraz używać w dowolnym innym,

zgodnym z prawem celu – bez barier finansowych, prawnych czy technicznych, innych niż te związane z uzyskaniem dostępu do samego internetu. Jedynym ograniczeniem kopiowania i dystrybucji treści oraz jedyną rolą, jaką w tym obszarze odgrywa prawo autorskie, powinno być zapewnienie autorom kontroli nad integralnością ich utworów oraz prawa do odpowiedniego uznania ich autorstwa i cytowania ich prac.

Jak doszło do powstania i takiego rozpropagowania idei otwartego dostępu?

Przyczyną, jak w przypadku większości zmian zachodzących w ostatniej dekadzie, jest rozwój technologii i internetu. Naukowcy, głównie amerykańscy (w tym również nobliści z takich obszarów naukowych jak medycyna czy nauki ścisłe), postanowili stworzyć alternatywę dla monopolu tradycyjnych czasopism. Przypomnijmy, że w tradycyjnym modelu publikowania artykułów naukowych autor wysyła swój tekst do wydawnictwa naukowego, wydawca (czasopismo) tekst publikuje, zaś czytelnik – a najczęściej biblioteka akademicka – kupuje artykuł albo prenumeruje czasopismo. W przypadku wydawnictw zagranicznych wydatki na subskrypcje sięgają milionów złotych i są kosztem coraz trudniejszym do udźwignięcia. Wysokość takich opłat dramatycznie rośnie, a to bardzo ogranicza rozwój nauki, dlatego między innymi międzynarodowe środowisko naukowe podjęło inicjatywę otwierania zasobów naukowych.

Podobną decyzję w listopadzie br. podjął Senat SGH, przyjmując dokument o nazwie *Polityka otwartego dostępu*. Czytamy w nim, że uczelnia podejmie działania mające na celu przygotowanie otwartego dostępu do opracowań naukowych, realizując zasadę równoległych dróg: złotej i zielonej. Na czym polega stosowanie obu modeli w praktyce?

Istnieją dwa podstawowe modele publikowania w systemie *open access*. Pierwszy, nazywany *golden* (złota droga *open access*), oznacza publikację w otwartym, recenzowanym czasopiśmie naukowym. Drugi, *green* (zielona droga *open access*), obejmuje rozpowszechnianie tekstów za pomocą tzw. repozytoriów, najczęściej instytucjonalnych. Przyjęta przez Senat SGH *Polityka otwartego dostępu* jest swego rodzaju deklaracją uczelni, że będziemy wspierać naszych pracowników w tych działaniach.

Zacznijmy od złotej drogi, jest bowiem podobna do tradycyjnej metody publikowania artykułów naukowych. Autor, po napisaniu artykułu, może go skierować do publikacji do otwartego czasopisma, które działa do pewnego stopnia jak tradycyjny, papierowy periodyk: ma redakcję, radę programową (naukową), a artykuły poddawane są zwyczajowemu procesowi recenzji, tzn. *double blind peer review*. Różnica polega na tym, że takie czasopismo nie pobiera opłat ani od czytelników, ani od instytucji, z pośrednictwa których korzystają czytelnicy. Poza tym każdy może z tych czasopism korzystać w szerokim zakresie: czytać, drukować, kopiować, przesłać innym i tak dalej.

Czy w Polsce, gdzie czasopisma naukowe są najczęściej finansowane ze środków publicznych, a dostęp do nich jest darmowy, publikacje w ramach *open access* będą interesującą opcją? Szczególnie że większość tradycyjnych periodyków, takich jak chociażby czasopisma wydawane przez SGH, umieszcza teksty na swoich stronach internetowych. Są one dostępne w sieci i widoczne dla innych.

Przy tak ogromnych zasobach znajdujących się w internecie takie rozwiązanie jest jednak niewystarczające. Aby znaleźć konkretny tekst, trzeba wiedzieć, gdzie go szukać. A to wcale nie jest takie oczywiste.

Czasopisma *open access* umieszczane są w sieci z użyciem specjalnego oprogramowania – Open Journals System, OJS, które ma kilka niewątpliwych zalet. Po pierwsze, autor, zakładając konto na takiej platformie i przysyłając tam swoją pracę, może później śledzić cały proces wydawniczy i wiedzieć, na jakim etapie prac redakcyjnych artykuł się akurat znajduje. Po drugie, tekst jest automatycznie opisywany tzw. metadanymi, co pozwala później łatwo eksportować dane do zewnętrznych baz naukowych oraz archiwizować w specjalnie do tego przeznaczonych systemach. Sprawia to, że zgłoszenie czasopisma do takich baz jak chociażby BazEkon, Indeks Copernicus, Scopus jest o wiele prostsze technicznie. Ułatwia

to także indeksowanie czasopisma, a przez to i poszczególnych artykułów, w jednej z podstawowych wyszukiwarek naukowych Google Scholar, oprogramowanie, o którym mowa, jest bowiem wspierane przez tę wyszukiwarkę. Wszystko to sprawia, że widzialność w sieci takich tekstów zdecydowanie się zwiększa, co się przekłada na wzrost cytawalności i indeksu Hirscha – podstawowych kryteriów oceny parametrycznej naukowców.

Na czym w takim razie polega zielona droga?

– Nazywana jest ona również autoarchiwizacją i polega na umieszczeniu tekstu przez autora w repozytorium, najczęściej instytucjonalnym, a więc należącym do macierzystej uczelni. Dotyczy to zarówno tekstów już opublikowanych, choćby w tradycyjnych czasopismach bądź też w publikacjach zbiorowych (wszystko za zgodą wydawnictwa), jak i tzw. preprintów, czyli tekstów jeszcze niepublikowanych (choć w SGH wykluczaliśmy tę ostatnią możliwość, o czym mówi *Regulamin repozytorium*). Naukowiec, który deponuje w repozytorium teksty, nie musi się martwić o to, czy jego artykuły zostały właściwie oznakowane. Oprogramowanie dołącza do plików PDF odpowiednie metadane, które się wprowadza przy przesyłaniu artykułu (wpisuje się autora, tytuł, słowa kluczowe), co sprawia, że wyszukiwarki, a szczególnie Google Scholar, doskonale odnajdują go w sieci. Poza tym platforma pozwala na łatwe generowanie statystyk ściągnięć poszczególnych artykułów.

Repozytoria instytucjonalne najczęściej budowane są z użyciem darmowego oprogramowania *open source*. Jednym z rekomendowanych rozwiązań jest DSpace, polecane również przez Google Scholar, co oznacza, że ta wyszukiwarka łatwiej i szybciej indeksuje artykuły umieszczane na takiej platformie. W efekcie małym wysiłkiem można zwiększyć widzialność swoich tekstów w internecie, co się przekłada na wzrost cytawalności. Nasze repozytorium budowane jest właśnie na takiej zasadzie.

Czy jednak budowanie repozytorium nie dubluje istniejących już baz, chociażby prowadzonej przez Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie ogólnodostępnej bazy BazEkon?

BazEkon to bardzo cenna inicjatywa mieszcząca ponad 150 tysięcy rekordów, w tym oczywiście te z prawie wszystkich czasopism SGH. Na początku była to głównie baza rekordów bibliograficznych i tylko część tekstów dostępna była w pełnej wersji. To się teraz zmienia.

Niewątpliwie ograniczeniem BazEkon jest to, że działa na zasadzie porozumienia pomiędzy instytucjami: przekazywane są do niej czasopisma uczelniane, zaś naukowcy, jak wiadomo, publikują teksty również w opracowaniach zbiorowych, konferencyjnych czy w periodykach zewnętrznych. Repozytorium daje im wówczas szansę na umieszczenie w sieci także i takich prac.

Co nas czeka w najbliższym czasie, jeśli chodzi o otwieranie zasobów w SGH?

Najpierw zielona droga (repozytorium). Prace są już bardzo zaawansowane. Po przyjęciu *Polityki otwartego dostępu* i powołaniu pełnomocnika nasz zespół pracuje nad *Regulaminem repozytorium*, zostały jeszcze pewne prace informatyczne i graficzne. Mamy nadzieję, że w styczniu uda nam się wszystko dopiąć i uruchomić nasze repozytorium. Mamy już też nazwę wyłonioną w ogólnouczelnianym konkursie: COR SGH (Cyfrowe Otwarte Repozytorium, Cyber Open Repository, COR = serce).

Co będzie następnym krokiem?

Kolejnym krokiem jest złota droga. Będziemy wspierali proces przekształcania czasopism SGH w czasopisma wydawane na zasadach *open access*. Czyli żeby przenieść całą ich zawartość do sieci i umożliwić odpowiednie indeksowanie tych zasobów. Organizacyjnie będzie to trudniejsza kwestia, bo czasopisma są przyporządkowane do kolegiów i to redakcja każdego z czasopism musi wyrazić zgodę czy wyjść z inicjatywą. Konieczna jest bardzo bliska współpraca pomiędzy redakcją, kolegium i zespołem do spraw otwartego dostępu.

I na tym koniec?

Nie. Naszym celem w ramach polityki otwartego dostępu jest stworzenie trzech filarów: zielona droga (repozytorium) to pierwszy filar, kolejnym filarem będą czasopisma, a trzecim, nad którym głównie będzie pracować biblioteka, będzie stworzenie biblioteki cyfrowej SGH. W bibliotece cyfrowej umieszczane będą przede wszystkim materiały, nazwijmy to, archiwalne, do których już mamy prawa.

Docelowy pomysł jest taki, żeby do tych trzech filarów stworzyć w przyszłości jeden interfejs oraz mieszane mechanizmy wyszukiwania. Czyli gdy wpiszę, dajmy na to, „Janowska”, będę mogła znaleźć artykuł zarówno w repozytorium, jak i w bibliotece cyfrowej (jakiś archiwalny), tudzież artykuł, który został opublikowany w jednym z naszych czasopism *open access*. Docelowo chcemy, żeby do tych trzech filarów, trzech oddzielnych baz, zrobić jedno wejście i jeden mechanizm wyszukiwania.

Niewątpliwie jest to wielka pomoc dla pracowników naukowych SGH, ale jaka w tym zaleta dla uczelni?

Po pierwsze, prestiż. Jesteśmy nowoczesną uczelnią dołączającą do renomowanych szkół wyższych, które w ten sposób upubliczniają dorobek swoich pracowników. Po drugie, promocja. Jeżeli nasi pracownicy będą publikować w ten sposób, ich dorobek będzie bardziej zauważalny w świecie, cytowalność będzie wyższa. To wszystko przełoży się chociażby na to, że jeszcze chętniej będą do nas przyjeżdżać studenci na wymianę międzynarodową, a zagraniczni naukowcy będą chcieli współpracować z naszymi naukowcami. Oczywiście z tym wszystkim w parze musi iść jakość badań i publikacji naukowych, publikowanie artykułów w językach obcych.

Projekt stworzenia repozytorium wygrał i to przeważającą liczbą głosów, w budżecie pracowniczym. Czy to znaczy, że już wszyscy „dorośliśmy” do takich rozwiązań, czy też wciąż jeszcze wielu jest sceptyków, którzy obawiają się, że otwarty dostęp pozbawi ich praw autorskich?

Wydaje się, że następuje wyraźna zmiana w tej kwestii, odejście od myślenia, że tylko publikacja papierowa gwarantuje bezpieczeństwo autora. Przecież równie łatwo można skopiować książkę papierową, nawet przepisując jej fragment. Wymaga to może więcej pracy, ale plagiat można popełnić także w ten sposób. Natomiast w sieci wpisujemy frazę w Google i jeżeli ktoś nam coś ukradnie, łatwo to wyłapać. Dlatego myślę, że to też ważny argument: nie bać się wrzucać do sieci, bo trudno jest ukraść coś, co jest publicznie widoczne. Warto też podkreślić, że coraz więcej naukowców, zwłaszcza młodych, rozpoczynających karierę badawczą, uznaje właśnie internet za pierwsze źródło informacji naukowej. Dlatego poza korzyściami związanymi z parametryzacją umieszczanie pełnych tekstów w sieci w taki sposób, aby łatwo i sprawnie można je było odnaleźć, jest niewątpliwie ukłonem w stronę kolegów badaczy. Pozwala zorientować się, nad czym pracują inni, umożliwia odnalezienie osób zajmujących się podobnymi zagadnieniami, z którymi można nawiązać współpracę.

Umieszczanie publikacji w systemie otwartego dostępu zbliża też naukę do zwykłych ludzi...

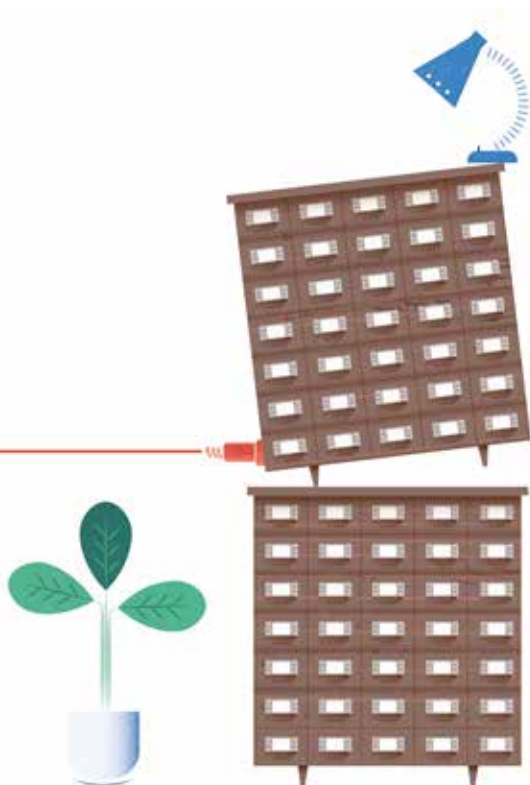
To prawda. Nauka wychodzi w ten sposób z „wieży z kości słoniowej” i dociera do szerszej publiczności: do pasjonatów amatorów, do biznesu, który może wykorzystać w praktyce pomysły naukowców, i wreszcie do młodych, zdolnych ludzi, którzy być może dzięki inspiracji tekstami naukowymi kiedyś dokonają czegoś wielkiego.

Repozytorium SGH – charakter prawny projektu

 PIOTR PIWOWARCZYK

W OSTATNIM CZASIE NA STRONACH
INTERNETOWYCH UCZELNI ANONSOWANY
BYŁ NOWY PROJEKT ZWIĄZANY
Z WPROWADZENIEM W SGH **OTWARTEGO
DOSTĘPU DO OPRACOWAŃ
NAUKOWYCH.**

ANNA OLCZAK /RZECZYOBRAZOWE/

Częścią projektu są prace zmierzające do uruchomienia elektronicznego repozytorium, w którym autorzy będą mogli zamieszczać w formie plików swoje materiały naukowe.

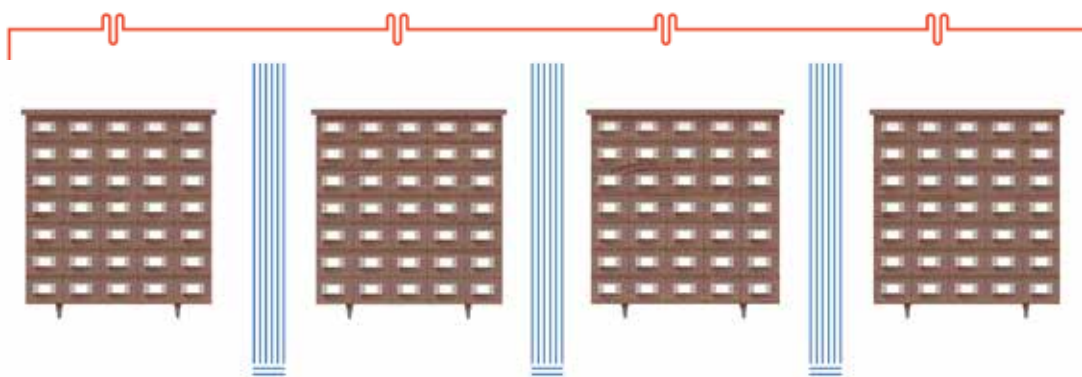
Przedsięwzięcie wymaga zrealizowania wielu prac o charakterze technicznym, organizacyjnym i prawnym. I właśnie prawną (w tym: legislacyjną) jego stronę chcę przede wszystkim przybliżyć w tym tekście. Jestem przekonany, że pełne zrozumienie prawnej istoty otwartego dostępu zachęci autorów do korzystania z dobrodziejstw repozytorium i zarazem pozwoli im uniknąć błędów mogących mieć dla nich niekorzystne skutki prawne.

PODSTAWOWE REGUŁY

Ogólne założenia otwartego dostępu zostały uregulowane w wewnętrznym akcie prawnym przyjętym 22 listopada 2017 r. przez Senat SGH pt. *Polityka otwartego dostępu*. Już sama nazwa aktu sugeruje, że jest to dokument z regulacjami o dużym stopniu uogólnienia, określający jedynie fundamenty prawno-organizacyjne projektu i jego idee, bez zagłębiania się w szczegóły organizacyjno-techniczne.

Najważniejszą z zasad otwartego dostępu jest nielimitowane czasowo, terytorialnie, technicznie oraz ilościowo powszechne i zarazem dobrowolne udostępnienie opracowań naukowych swojego autorstwa przez pracowników, współpracowników, doktorantów oraz najlepszych absolwentów SGH, których łącznie możemy określić jako deponentów. Innymi słowy: każda osoba na świecie chcąc się zapoznać z opracowaniami naszych naukowców będzie mogła uzyskać swobodny dostęp do materiałów, w szczególności poprzez stronę internetową wspomnianego już we wstępie elektronicznego repozytorium.

W *Polityce otwartego dostępu* znajdziemy także wskazanie sposobów udostępniania opracowań naukowych, których katalog zapewne w przyszłości będzie poszerzany w miarę rozwijania nowych technologii medialnych. Obecnie wyróżniamy dwa kanały udostępniania, które w teorii otwartego dostępu zwie się drogą złotą i drogą zieloną.

Droga złota polega na umożliwieniu korzystania z opracowań naukowych poprzez ich publikowanie w powszechnie dostępnych (otwartych) czasopismach naukowych, zarówno w formie elektronicznej (internet), jak i tradycyjnej, tj. poprzez wytworzenie i dystrybucję nośników materialnych (drukowanych, CD, DVD, audiobooków itd.).

Droga zielona z kolei oparta jest w całości na elektronicznym repozytorium zorganizowanym przez uczelnię, w którym uprawnione osoby będą mogły zamieszczać opracowania swojego autorstwa. Na tę chwilę wydaje się, że ze względów technicznych to właśnie elektroniczne repozytorium SGH stanie się głównym i najważniejszym medium otwartego dostępu i dlatego na nim chcę się skoncentrować w dalszej części tekstu.

PUBLIKOWANIE BEZ WAD PRAWNYCH

Zasady korzystania z repozytorium oraz jego organizację określać będzie przygotowywany aktualnie regulamin, który obok *Polityki otwartego dostępu* stanie się jednym z kilku wewnętrznych aktów prawnych SGH regulujących kwestie związane z otwartym dostępem. Regulamin, w przeciwieństwie do *Polityki otwartego dostępu*, będzie aktem szczegółowo regulującym funkcjonowanie repozytorium od strony organizacyjnej, technicznej i prawnej. Znajdziemy w nim przepisy określające m.in.: osoby uprawnione do deponowania opracowań, warunki deponowania opracowań oraz zasady ich usuwania z repozytorium, techniczne wymagania przy korzystaniu z repozytorium, a także odpowiedzialność z tytułu sprzeniewierzenia się zasadom regulaminu.

Chcę przy tym zaznaczyć, uprzedzając mogące się pojawić u czytelników „Gazety SGH” wątpliwości, że powszechność i brak limitów cechujące otwarty dostęp w żaden sposób nie mogą naruszać praw jakiegokolwiek uprawnionego podmiotu, w tym np. wydawców książek, z którymi deponujący w repozytorium swoje opracowania mogą być związani umową. Regulaminowe założenie deponowania opracowań w repozytorium

jest takie, że mają być one wolne od wad prawnych, a więc deponentowi muszą przysługiwać do zamieszczonego materiału w stosownym zakresie autorskie prawa majątkowe lub powinien on uzyskać na zamieszczenie materiału właściwe zezwolenie. Autor, w wyżej wymienionym zakresie, będzie składać oświadczenie według przygotowanej formuły.

NOWE NARZĘDZIE, STARY LOGIN

W regulaminie repozytorium zawarte będzie domniemanie prawne, zgodnie z którym deponent – poza nielicznymi wyjątkami – będą zamieszczać swoje materiały wyłącznie osobiście, za pomocą udostępnionego im przez administratora loginu służącego do autoryzacji w systemie informatycznym obsługującym repozytorium. Jeżeli nawet dany deponent udostępni swój login i hasło osobie trzeciej, działania tej ostatniej będą równoznaczne z działaniami deponenta, chyba że udowodni on, iż osoba trzecia wykorzystała jego login i hasło bezprawnie. Zasada ta jest identyczna z tą, z którą mamy do czynienia na uczelni przy logowaniu się do uczelnianych systemów informatycznych. Notabene loginy i hasła do kont zakładanych w repozytorium będą tożsame z tymi, których używa się do logowania w pozostałych systemach informatycznych SGH.

Warto wspomnieć, że przy okazji deponowania materiału deponent będzie mógł określić zakres licencji, której udziela osobom korzystającym z materiału zamieszczonego w repozytorium. Zakresy możliwych opcji licencji będą tożsame ze standardami organizacji Creative Commons. W tym miejscu trudno byłoby opisywać wszystkie szczegóły dotyczące różnic przy poszczególnych typach licencji, dlatego ograniczę się jedynie do stwierdzenia, że te różnice dotyczą przede wszystkim kwestii poszerzenia zakresu licencji o możliwość komercyjnego wykorzystania zdeponowanych opracowań, a także możliwości ich twórczego opracowania (modyfikacji), czyli wykonywania względem nich tzw. autorskich praw zależnych.

ROLA UCZELNI

Z prawnego punktu widzenia działania uczelni przy organizowaniu repozytorium sprowadzają się jedynie do świadczenia usługi hostingowej w rozumieniu *Ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną*. Uczelnia nie będzie moderować zamieszczanych materiałów pod względem ich statusu prawnego, pomimo że dla zachowania tzw. należytej staranności będzie przyjmować od deponentów drogą elektroniczną stosowne oświadczenia w przedmiocie przysługiwania im autorskich praw majątkowych. Konsekwencją powyższego jest odpowiedzialność deponentów z tytułu prawdziwości tych oświadczeń.

Tak więc uczelnia jako podmiot świadczący usługę hostingową w świetle prawa nie będzie rozpowszechniać materiałów zamieszczanych przez deponentów, a jedynie ma udostępniać narzędzie informatyczne, dzięki któremu deponenti będą mogli dokonać rozpowszechniania swoich opracowań naukowych wedle własnej woli. Oczywiście zgodnie z postanowieniami *Ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną* w przypadku gdy uczelnia poweźmie wiarygodną wiadomość lub wiadomość urzędową wskazującą na naruszenie czyichkolwiek praw w wyniku zdeponowania określonego opracowania w repozytorium, będzie mieć prawo uniemożliwić do niego dostęp w repozytorium.

Opisane powyżej prawne podstawy organizacji repozytorium będą wymagać od osób deponujących swoje opracowania należytej świadomości prawnej i przekonania, że dany materiał jest wynikiem wyłącznie ich własnej, osobistej twórczości. Ponadto w przypadku gdy dane opracowanie było albo jest przedmiotem umowy wydawniczej, konieczna będzie prawna weryfikacja możliwości zamieszczenia tego opracowania w repozytorium ze względu na potencjalne roszczenia wydawcy względem deponenta o naruszenie praw tego pierwszego. Założenie działania repozytorium jest takie, że uczelnia będzie wspierać deponentów, udzielając im porad, które umożliwią im właściwą ocenę statusu prawnego udostępnianego materiału.

WYDARZENIE PUBLICZNE, CZYLI JAKIE?

W *Regulaminie repozytorium* przyjęto także założenie, że mają w nim być deponowane opracowania już rozpowszechnione. W tym kontekście przede wszystkim należy podkreślić, że rozpowszechnienie polega na udostępnieniu publiczności utworu w dowolnej formie. Rozpowszechnienie tym różni się zatem od publikacji, że ta ostatnia polega na udostępnieniu utworu publicznie, ale wyłącznie poprzez wprowadzenie do obrotu materialnych nośników (np. książek w formie drukowanej, płyt CD, DVD, itd.). Rozpowszechnienie jest więc pojęciem szerszym niż publikacja. Konsekwencją tego jest fakt, że rozpowszechnienie

może być dokonane na wiele różnych sposobów, w tym nie tylko poprzez wydawnictwa książkowe czy prasowe, ale także poprzez publiczne ogłoszenie, zamieszczenie w internecie itd. Należy przy tym wspomnieć, że nie ma zasadniczego znaczenia, czy np. odczyt danego opracowania odbywa się dla 30, czy dla 100 osób.

Dochodzimy zatem do kwestii, która była sporna – kiedy wydarzenie ma charakter publiczny, a kiedy nie? Najogólniej rzecz ujmując, z wydarzeniem o charakterze publicznym mamy do czynienia wówczas, gdy dostęp do wydarzenia jest nielimitowany (np. biletami, zaproszeniami itd.) albo w sytuacji, gdy pomimo limitowania dostępu do wydarzenia było ono anonsovane publicznie (np. na stronie internetowej uczelni, w prasie itd.). Klasyczną sytuacją rozpowszechnienia utworu bez jego publikacji jest obrona pracy doktorskiej, która jest wydarzeniem anonsovany publicznie.

Ze względu na wspomnianą wcześniej możliwość związania potencjalnych deponentów postanowieniami umów zawartych przez nich z wydawcami swobodne dysponowanie opracowaniami naukowymi polegające m.in. na ich zamieszczeniu w repozytorium może być w niektórych przypadkach istotnie ograniczone. Dlatego też wychodząc z założenia, że udostępnianie opracowań w repozytorium służy w znacznym stopniu promowaniu dokonań naukowych ich autorów, wypada zachęcić naszych nauczycieli akademickich i doktorantów do – w miarę możliwości – negocjowania zawieranych umów z wydawcami w taki sposób, aby możliwie najbardziej złagodzić ograniczenia w dysponowaniu swoimi opracowaniami w ramach otwartego dostępu, który na całym świecie stał się standardem w pracy naukowców. Jakkolwiek w określonych sytuacjach wydawcy mogą postrzegać otwarty dostęp jako rodzaj zagrożenia dla ich zysków, to biorąc pod uwagę doświadczenia innych uczelni w tym względzie, wydaje się, że przekonanie pokażnej części wydawców do łagodzenia kursu względem otwartego dostępu jest możliwe, tym bardziej że otwarty dostęp dotyczy innego rodzaju korzystania z opracowań naukowych niż przy zakupie np. książki. Podobną sytuację mamy obecnie na rynku wydawnictw muzycznych – wydawcy fonograficzni musieli w ciągu ostatnich kilkunastu lat zmierzyć się z potęgą internetu oraz portali w rodzaju YouTube. Dziś sami mają swoje kanały na YouTube i traktują je jako medium wspomagające sprzedaż płyt zarówno w formie tradycyjnej, jak i w formie plików komputerowych. Zróbmy zatem wspólnie wszystko, żeby podobna koegzystencja zaistniała w branży wydawnictw naukowych.

PIOTR PIWOWARCZYK, członek zespołu do spraw otwartego dostępu

COR = serce

15 listopada br. zakończył się konkurs na nazwę repozytorium SGH. Nadesłano 34 bardzo ciekawe propozycje. Po burzliwych obradach jury konkursowego wybrano nazwę **COR SGH** (Cyfrowe Otwarte Repozytorium, Cyber Open Repository, COR = serce), której autorką jest pani **Urszula Zwierz**. Zwycięzcy serdecznie gratulujemy! Wręczenie nagrody planowane jest po Nowym Roku podczas uroczystości oficjalnego uruchamiania repozytorium.

Zespół Rektora
ds. Otwartego Dostępu

SGH Professionals

CZEGO MOŻNA SIĘ SPODZIEWAĆ PO NOWYM SYSTEMIE EMERYTALNYM?

Zorganizowana 22 listopada debata była kolejnym wydarzeniem w cyklu spotkań z SGH Professionals organizowanych przez Korporację Handlu Zagranicznego SGH.

udział wzięli:

PROF. DR HAB. Leokadia Oręziak – kierownik Katedry Finansów Międzynarodowych SGH. Specjalistka z dziedziny finansów międzynarodowych, rynku finansowego, integracji europejskiej, finansów publicznych oraz systemu emerytalnego. Jako ekspert Sejmu RP przygotowała opinię do projektu ustawy z 25 marca 2011 r. dotyczącej zmian w OFE.

DR Paweł Wojciechowski – doktor nauk technicznych w dziedzinie informatyki, a także dyplomata. W 2006 r. minister finansów, w latach 2009–2010 podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Obecnie pełni funkcję głównego ekonomisty ZUS.

DR Jakub Borowski – główny ekonomista BGŻ BNP Paribas. Autor i współautor licznych publikacji poświęconych polskiej polityce pieniężnej, strategii przystąpienia Polski do strefy euro oraz korzyściom i kosztom wprowadzenia euro w Polsce.

Dyskusję moderowała **Regina Skibińska** – dziennikarka „Rzeczpospolitej”.

W przygotowaniu artykułu wykorzystano materiały opublikowane w dzienniku „Rzeczpospolita”.

FOT. ARCHIWUM SGH

W najbliższym czasie polski system emerytalny czeka ją groźne wyzwania: pogarszająca się sytuacja demograficzna, gwałtowny wzrost liczby emerytów i spadek sumy składek wpłacanych przez osoby aktywne zawodowo. Na jakie emerytury mogą liczyć dzisiejsi 20-, 30- i 40-latkowie? Jakie będą konsekwencje obniżenia wieku emerytalnego, jeśli chodzi o finanse publiczne, rynek pracy oraz wzrost gospodarczy? Jak zmiany proponowane przez rząd wpłyną na rynki finansowe w Polsce? Czy wyznaczony kierunek jest właściwy, czy może konieczne są jego korekty? Nad tymi drażliwymi tematami

debatowali eksperci (zob. „udział wzięli”) zaproszeni przez SGH Professionals, inicjatywę absolwentów SGH zmierzającą do wykorzystania wiedzy specjalistów (absolwentów SGH/SGPiS) do wspierania polskiej gospodarki.

– Czy nasz kraj będzie w stanie utrzymać starszych ludzi? Czy będzie nas stać, by zapewnić im godne warunki życia? – pytała prof. dr hab. Leokadia Oręziak, kierownik Katedry Finansów Międzynarodowych SGH w Warszawie. I zaraz dodała: – To wymaga poważnej dyskusji, dyskutujmy zatem, póki to jest możliwe, gdyż zgodnie z dostępnymi informacjami po wejściu w życie ustawy zniechęcenie do pracowniczych planów kapitałowych (PPK) będzie zagrożone karą do dwóch lat więzienia.

Profesor następnie zauważyła, że nawet kiedy w 1999 r. wprowadzono reformę emerytalną, nie było takiego zagrożenia. Wówczas zrobiono to inaczej: media uzyskały ogromne finansowanie od zainteresowanych podmiotów i nie dopuściły do głosu myślących inaczej.

– Jeśli pytamy, na jakie emerytury mogą liczyć dzisiejsi dwudziesto-, trzydziesto- i czterdziestolatkowie, odpowiadam: świat wymyślił jedno rozwiązanie, które trzeba doskonalić i dostosować do zmian w demografii i gospodarce. To solidarnościowy repartycyjny system emerytalny. Wszystko inne jest fikcją, złudzeniem, zwykłym oszustwem.

Profesor Oręziak stwierdziła też, że pewne rzeczy trzeba nazwać po imieniu, ale teraz, a nie w przyszłości: – Jeśli wprowadzi się obecne propozycje w życie, będziemy tkwili w nich kilkadziesiąt lat, ponosząc negatywne konsekwencje, i bardzo trudno będzie się z tego wycofać.

Na pytanie o prognozowane emerytury próbował też odpowiedzieć dr Jakub Borowski, główny ekonomista BGŻ BNP Paribas.

– W systemie zdefiniowanej składki dostajemy tyle, ile odłożyliśmy, a to zależy od wielu czynników: jak będziemy składkować, ile będziemy zarabiać, jaki będzie wzrost gospodarczy, w jaki sposób będą waloryzowane zapisy na kontach i jak długo będziemy pracować – wyliczał Borowski. – Bardzo wielu rzeczy nie wiemy: jak będzie wyglądał system emerytalny, czy wejdzie program PPK z dodatkowym składkowaniem na emerytury i podniesieniem stóp zastąpienia. Nie wiemy także, jakie będą strategie przyjmowane przez nowych emerytów, i to trzeba wnikliwie obserwować.

Borowski tłumaczył też, że kluczowe pytanie brzmi: co się stanie w dłuższym terminie, czy niższe emerytury będą wystarczającym bodźcem do tego, żeby pracować dłużej...

Główny ekonomista ZUS dr Paweł Wojciechowski zgodził się, że w nowym systemie emerytalnym istnieje ryzyko, które się bierze z nadmiernej redystrybucji, demografii i zmieniającego się rynku pracy.

– Pytanie zasadnicze jest takie: czy mamy takie emerytury, na jakie nas stać jako państwo, czy takie, jakie sobie wybieramy. Prawda leży pośrodku – tłumaczył Wojciechowski. – Dlatego system emerytalny jest nierozzerwalnie związany z finansami państwa. Mamy dobry system, ponieważ jest bardzo elastyczny, co widać nawet po obniżeniu wieku emerytalnego. Nie ma tragedii dla finansów publicznych, która spotkałaby nas w starym systemie zdefiniowanego świadczenia.

Wojciechowski dodał, że nawet dzisiaj wydajność systemu, czyli pokrycie wydatków składkami, jest na rekordowym poziomie i wynosi prawie 80%. Tę elastyczność zapewnia zasada zdefiniowanej składki.

Prof. dr hab. Marek Góra jest współautorem projektu polskiego systemu emerytalnego, który w 1999 r. zastąpił poprzedni system. Wprowadzenie tego systemu spowodowało, że Polska uważana jest za jeden z niewielu krajów, które podjęły udaną próbę przeciwdziałania ekonomicznym skutkom starzenia się ludności.

FOT. ARCHIWUM SGH

„Czy nasz kraj będzie w stanie utrzymać starszych ludzi? Czy będzie nas stać, by zapewnić im godne warunki życia?”

W debacie eksperci podjęli także problem emerytury minimalnej oraz zalet i wad PPK. Jakub Borowski zauważył, że dla wielu osób wyliczona emerytura będzie poniżej stawki minimalnej i system będzie musiał to wyrównać.

– Zagrożeniem jest nadmierna redystrybucja, która może np. wynikać z presji na podnoszenie poziomu minimalnej emerytury. Jeżeli będziemy zwiększać poziom najniższych świadczeń, to w rezultacie obniżenia wieku emerytalnego, a także wymaganego stażu pracy za kilkadziesiąt lat drastycznie wzrośnie liczba kobiet wnoszących o najniższe świadczenie – odniósł się Paweł Wojciechowski i dodał, że niektórzy eksperci szacują, że ta sytuacja dotknie nawet 75% kobiet.

Co robić w związku ze spodziewaną niską emeryturą i niskim współczynnikiem zastąpienia? Jakub Borowski wyraził opinię, że najsensowniejszym wyjściem są większe oszczędności dobrowolne oraz tworzenie bodźców do oszczędzania – np. takich jak proponowany w PPK automatyczny zapis z możliwością wypisania się po jakimś czasie.

Dobrowolność automatycznego zapisu zakwestionowała prof. Leokadia Oręziak. – To jest sposób na pozyskanie jak największej liczby osób do tego mechanizmu. Dobrowolny system mamy teraz: każdy, kto chce, może się zapisać do III filaru – mówiła. Paweł Wojciechowski pozytywnie ocenił quasi-dobrowolność systemu, jednak zapytał, czy w tym rozwiązaniu powinien uczestniczyć rynek.

gazetaSGHplus

+ Fragment artykułu prof. dr hab. Marka Góry pt. *System emerytalny w Polsce – kilka istotnych uwag*, całość dostępna w zakładce *Badania naukowe* na podstronie Polskiej Grupy Emerytalnej SGH: waw.pl/ppg

System emerytalny w Polsce

KILKA ISTOTNYCH UWAG

 MAREK GÓRA

Wiedza na temat systemu emerytalnego jest słabo rozpowszechniona i na ogół powierzchowna. Dotyczy to nie tylko szerokiej publiczności, ale także osób, które w jakimś stopniu zajmują się tym zagadnieniem. Stąd pojawiające się obficie propozycje różnych zmian, które w odniesieniu do działającego w Polsce systemu są nielogiczne lub nieefektywne. Przykładem jest pomysł zniesienia górnego ograniczenia dochodu, który podlega alokacji przy wykorzystaniu publicznego systemu. Inny przykład to popularność koncepcji emerytury podatkowej (zwanej myląco „obywatelską”). Dyskusja na temat tych propozycji jest trudna, ponieważ trzeba ją zaczynać od wyjaśnienia, jak działa obecny system emerytalny.

Wiedza i innowacyjność w zdrowiu publicznym

 VIOLETTA KORPOROWICZ, JAN STRZEMIŃSKI,
KAROL SZYMAŃSKI

WOBEC AKTUALNYCH WYZWAŃ
SPOŁECZNO-GOSPODARCZYCH ISTOTNE
JEST, ABY **WYPRZEDZAĆ TRENDY**
I KREOWAĆ KIERUNKI ZMIAN.

Jest to możliwe poprzez dostrzeganie, a dalej zrozumienie roli i znaczenia nauki oraz innowacji, zwłaszcza w takich obszarach jak zdrowie publiczne. Należy też pamiętać, że nauka i innowacje wymagają innowacyjnych właśnie metod zarządzania. Cechą charakterystyczną takiego zarządzania jest permanentne, nastawione na rozwój, kreatywne rozstrzyganie o kluczowych problemach organizacji, tzn. ciągle poszukiwanie nowoczesnych kierunków postępowania.

Społeczne badania nad zdrowiem publicznym ze względu na wielowątkowy i skomplikowany charakter wymagają wykorzystania dorobku licznych dyscyplin wiedzy. Trudności badawcze wiążą się zarówno ze specyfiką i charakterem poszczególnych dyscyplin, jak i z licznymi czynnikami kształtującymi zdrowie publiczne, które to czynniki często nie do końca są zidentyfikowane. Mnogość wątków pociąga za sobą potrzebę zastosowania interdyscyplinarnej wiedzy niezbędnej do rozumienia przemian i efektywnego kierowania w przypadku ochrony zdrowia zarówno sektorem ochrony zdrowia, podmiotami leczniczymi, jak i zdrowiem społeczeństwa.

SGH MYŚLI O ZDROWIU PUBLICZNYM

25 września w gmachu Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie odbyła się konferencja naukowa pt. „Wiedza i innowacyjność w zdrowiu publicznym” zorganizowana przez Zakład Polityki Społecznej Instytutu Gospodarstwa Społecznego SGH. Patronat nad wydarzeniem objął dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego (KES) prof. zw. dr hab. Wojciech Morawski.

Celem konferencji była wymiana poglądów związanych z niezwykle wrażliwym obszarem życia społecznego, jakim jest zdrowie publiczne, oraz próba interdyscyplinarnego spojrzenia na coraz bardziej aktualne i skomplikowane, wynikające ze specyfiki i różnorodności problemów, zarządzanie w tej sferze.

Ważnym głosem na konferencji była otwierająca to wydarzenie mowa rektora SGH w Warszawie prof. dr hab. Marka Rockiego, który podkreślił fundamentalną wagę nauki i badań naukowych: bez tego współczesne systemy społeczno-gospodarcze nie mogą się rozwijać. Wątek ten podjął dziekan KES prof. zw. dr hab. Wojciech Morawski, który stwierdził, że podstawą innowacyjności gospodarki jest kapitał ludzki wraz z jego potencjałem intelektualnym i zdrowotnym. W tym kontekście istotne stwierdzenie wygłosiła prof. dr hab. Violetta Korporowicz z IGS KES: wydatki na ochronę zdrowia i na innowacje w Polsce są jednymi z najniższych w Europie, również stan zdrowia społeczeństwa polskiego nie jest wystarczająco dobry, szczególnie w porównaniu z innymi krajami UE. Stąd pilna potrzeba działań na rzecz poprawy stanu zdrowia, w tym wdrażania innowacyjnych metod leczenia i zarządzania systemem ochrony zdrowia.

MEDYCZNE, SYSTEMOWE I ETYCZNE ASPEKTY W ZDROWIU PUBLICZNYM

Konferencja podzielona była na trzy merytoryczne sesje: „Aspekty medyczne wiedzy i innowacyjności w zdrowiu publicznym”, „Aspekty systemowe wiedzy i innowacyjności w zdrowiu publicznym” oraz „Aspekty etyczne i zarządcze wiedzy i innowacyjności w zdrowiu publicznym”. Prelegenci, odnosząc się do tematyki poszczególnych sesji, analizowali rozmaite przypadki konkretnych problemów

organizator

Zakład Polityki Społecznej
Instytutu Gospodarstwa
Społecznego SGH

zdrowotnych (np. niewydolność serca, choroby onkologiczne) i zjawisk społecznych (np. epidemia palenia, współpraca koncernów farmaceutycznych ze środowiskami medycznymi), by na tych przykładach pokazać szersze problemy. Wskazywano na polską specyfikę w obszarze ochrony zdrowia – np. prof. dr hab. n. med. Jadwiga Nessler, dyrektor Kliniki Choroby Wieńcowej i Niewydolności Serca Instytutu Kardiologii Collegium Medicum UJ, zwróciła uwagę na fakt, że Polska wśród krajów OECD ma najwyższą liczbę hospitalizacji z powodu niewydolności serca na 100 tys. mieszkańców. Omawiano eksperymentalne metody leczenia – przykładowo prof. dr hab. n. med. Roman Makarewicz, pełniący funkcję kierownika Katedry oraz Kliniki Onkologii i Brachyterapii CM w Bydgoszczy, przybliżył innowacyjne metody związane z leczeniem chorób nowotworowych. Dyskutowano na temat innowacyjnych sposobów postępowania w ramach walki z nałogiem palenia tytoniu (referat prof. dr hab. n. o zdr. Adama Fronczaka, kierownika Zakładu Zdrowia Publicznego WUM – prelegent zauważył, że tytoń jest dzisiaj największym nowo powstałym zagrożeniem zdrowotnym w historii ludzkości).

Występujący w czasie konferencji zastanawiali się też nad rozwiązaniami systemowymi w ochronie zdrowia. Generalą dyw. prof. dr hab. n. med. Grzegorz Gielerak, będący Dyrektorem Wojskowego Instytutu Medycznego, w swym wystąpieniu pt. *Innowacja jako strategiczna regeneracja w systemie ochrony zdrowia* wskazał na immanentną rolę innowacji w procesie kreowania systemowych rozwiązań zarządczych w ochronie zdrowia. Szukano odpowiedzi na pytanie, jak efektywnie zarządzać zdrowiem publicznym (prof. zw. dr hab. Adam Kurzynowski wskazał, że takie zarządzanie można wdrażać tylko, gdy zarządzający ma dobre i stale odnawiane diagnozy potrzeb zdrowotnych). Dowodzono (prof. dr hab. Tadeusz Baczko z Pracowni Ekonomii Wiedzy INE PAN), że w Polsce nie wykorzystuje się w pełni potencjałów zdrowotnych, co wynika z asymetrii informacji, braku komunikacji z pacjentem, niedoboru kapitału społecznego oraz stabilności instytucjonalnej. Podkreślano (dr n. med. Roman Topór-Mądry, wicedyrektor Instytutu Zdrowia Publicznego CM UJ) coraz bardziej analityczne oraz świadome podejście do procesu zaspokajania potrzeb zdrowotnych.

PRZEJRZYSTOŚĆ I DEMOKRACJA

W trakcie ostatniej sesji uczestnicy konferencji mogli wysłuchać ciekawych wystąpień na temat programów skriningowych w Polsce (referat prof. dr hab. n. med. Magdaleny Bielskiej-Lasoty, z Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego – PZH), a także dowiedzieć się więcej o koncepcji koordynowanej opieki zdrowotnej w Polsce (dr Adam Kozierkiewicz).

FOT. ARCHIWUM SGH

Ważnym głosem w czasie konferencji był referat dr Anny Kacprzyk z Innovation and Public Affairs Manager w Infarmie. Prelegentka w swoim wystąpieniu wskazała, iż przejrzystość relacji środowiska medycznego z branżą farmaceutyczną w bezpośredni sposób wpływa na rozwijanie rozwiązań innowacyjnych w wymiarze ochrony zdrowia. Niejako podsumowanie tej części stanowił głos prof. dr hab. Violetty Korporowicz, która zwróciła uwagę na to, że innowacyjne zarządzanie zdrowiem publicznym powinno być traktowane jako demokratyczny i partycypacyjny proces, który przejawia się praworządnością, a rządzenie odbywa się zgodnie z prawem oraz respektowane są prawa człowieka.

W podsumowaniu konferencji stwierdzono, że w zdrowiu publicznym niezbędne jest ustawiczne, nastawione na rozwój, kreatywne rozstrzyganie o kluczowych problemach organizacji, tzn. ciągle poszukiwanie innowacyjnych kierunków postępowania. Przejawiać się to powinno przez szukanie nietypowych rozwiązań (produkcyjnych i organizacyjnych). Taki typ postępowania związany jest z ciągłymi zmianami, które wynikają ze stale rosnących potrzeb zdrowotnych i oczekiwań klientów.

† W zdrowiu publicznym niezbędne jest ustawiczne, nastawione na rozwój, kreatywne rozstrzyganie o kluczowych problemach organizacji.

DR HAB. VIOLETTA KORPOROWICZ, prof. SGH, Zakład Polityki Społecznej Instytutu Gospodarstwa Społecznego SGH

JAN STRZEMIŃSKI, student SGH

KAROL SZYMAŃSKI, student SGH

FOT. ARCHIWUM SGH

✦ W tegorocznej edycji AA&DS uczestniczyły 153 osoby, w tym 59 osób związanych z nauką i 94 uczestników spoza nauki (39% EDU, 61% BIZ). W konferencji wzięli udział przedstawiciele 74 firm, w tym 18 firm związanych z nauką (uczelnie) i 56 firm niezwiązanych z nauką, a wśród nich: Banking – 14; Comms & Media – 5; Government – 2; Insurance – 6; Life & Health – 6; Manufacturing – 3; Services (w tym IT).

Mistrz danych poszukiwany

 EWA FRĄTCZAK

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA

„ADVANCED ANALYTICS AND DATA SCIENCE”.

Już po raz piąty w Szkole Głównej Handlowej zebrali się przedstawiciele środowisk akademickich i biznesu na międzynarodowej konferencji „Advanced Analytics and Data Science”. Celem tegorocznego spotkania była wymiana doświadczeń i dyskusja na temat siły modeli predykcyjnych w analityce biznesowej oraz roli i znaczenia imputacji danych. Dyskutowano o rosnącym znaczeniu zaawansowanej analityki, potrzebie kształcenia specjalistów data science, a także na temat nowych wyzwań i strategii rozwoju w czasach cyfrowej transformacji. Spotkanie było okazją do zaprezentowania najlepszych praktyk w zakresie zastosowań zaawansowanej analityki i innych innowacyjnych technologii w różnych branżach i obszarach biznesowych.

Konferencja na stałe wpisała się w kalendarz ważnych spotkań przedstawicieli nauki i biznesu w Polsce. Co roku gromadzi wybitnych gości i prelegentów reprezentujących najważniejsze ośrodki akademickie z całego świata oraz najlepsze z firm, które opierają swoje strategie biznesowe na zaawansowanej analizie danych.

We współczesnym świecie dobra analityka predykcyjna obejmuje co najmniej trzy elementy: dane, narzędzia i modelowanie oraz innowacje. W czasie konferencji starano się odpowiedzieć m.in. na następujące pytania: co jest istotą modelowania predykcyjnego dla biznesu? Jakie znaczenie w modelowaniu dla biznesów mają braki danych i jak z nimi radzą sobie nowoczesne metody imputacji? W jaki sposób firmy biznesowe wykorzystują analizę predykcyjną, aby zmniejszyć

więcej informacji

www.analytics-conference.pl

FOT. ARCHIWUM SGH

ryzyko, zwiększyć przychody i uzyskać przewagę nad konkurencją? Jak kształcić nowe pokolenia analityków i naukowców zajmujących się danymi w odpowiedzi na wyzwania rozwijającego się świata analityki? Jak przekształcić swoją wiedzę i talenty w wartość biznesową za pomocą zaawansowanego modelowania predykcyjnego?

Uczestnicy wydarzenia podkreślali, jak ważna jest współpraca firm z uczelniami w zakresie budowania kadr i kompetencji analitycznych wobec rosnącego zapotrzebowania na rynku pracy. SGH jest prekursorem kształcenia specjalistów data science w Polsce, gwarantuje studentom dostęp do nowoczesnych technologii i narzędzi analitycznych, współpracując z przedstawicielami biznesu i reagując na ich potrzeby, tworząc program kształcenia w taki sposób, aby dostarczać na rynek odpowiednio przygotowanych specjalistów.

W 2015 r. został uruchomiony nowy kierunek studiów na SGH – analiza danych big data. Od początku istnienia ten kierunek cieszył się ogromnym zainteresowaniem. Jedną z przedmiotów kierunkowych realizowana jest przy wykorzystaniu oprogramowania i technologii SAS. Co roku mury uczelni opuszcza pokaźna liczba absolwentów z certyfikatem SAS i w zasadzie wszyscy znajdują zatrudnienie w silnych zespołach analitycznych w najważniejszych firmach na rynku. W myśl podpisanego w 2017 r. porozumienia w nowym roku akademickim absolwenci tego kierunku uzyskują certyfikat Data Scientist z Systemem SAS. Ponadto zostanie wprowadzony certyfikat SAS Statistical Analyst dla słuchaczy studiów podyplomowych na kierunkach analiza statystyczna i data mining w biznesie oraz analityk statystyczny z systemem SAS dla absolwentów studiów licencjackich.

DR HAB. EWA FRĄTCZAK, prof. SGH, kierownik Zakładu Analizy Historii Zdarzeń i Analiz Wielopoziomowych

KONFERENCJA

Konferencja organizowana jest od 2013 r. przez Kolegium Analiz Ekonomicznych, Zakład Analizy Historii Zdarzeń i Analiz Wielopoziomowych Instytutu Statystyki i Demografii we współpracy z SAS Institute Polska. Co roku to wydarzenie jest okazją do zaprezentowania wymiernych korzyści wynikających z zastosowania zaawansowanych rozwiązań analitycznych w biznesie oraz wymiany poglądów na temat wyzwań związanych z realizowaniem nowatorskich programów studiów i kształceniem specjalistów o odpowiednich kompetencjach analitycznych, informatycznych i biznesowych, dostosowanych do zmieniających się potrzeb cyfrowej gospodarki.

To wyjątkowe wydarzenie w świecie nauki i biznesu z kraju i z zagranicy zostało objęte patronatem honorowym prof. Marka Rockiego, rektora SGH. Sponsorami konferencji byli: AMA Institute oraz PAYBACK. Patronat medialny nad wydarzeniem objęły redakcje ITWiz i fintek.pl. Otwarcia konferencji dokonali: prof. Marek Rocki, rektor SGH, prof. Joanna Plebaniak, dziekan Kolegium Analiz Ekonomicznych SGH oraz prof. Tomasz Panek, wicedyrektor Instytutu Statystyki i Demografii.

➤ 20. konferencję zakończyło uroczyste, jedenaste już rozdanie certyfikatów Analityk Statystyczny z Systemem SAS.

FOT. ARCHIWUM SGH

CERTYFIKAT

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie jako pierwsza uczelnia w Polsce rozpoczęła współpracę z SAS i od ponad 20 lat jest jednym z głównych ośrodków kształcenia analityków oraz menedżerów rozumiejących znaczenie analityki w procesach podejmowania decyzji. W dowód uznania tych dokonań w 2004 r. uczelnia otrzymała SAS Academic Intelligence Award dla najbardziej innowacyjnej uczelni w Europie, a w 2014 r. nagrodę za 20 lat innowacyjnej współpracy z SAS w Polsce.

Certyfikat Analityk Statystyczny z Systemem SAS to realizowany w SGH od 15 lat program na mocy porozumienia zawartego pomiędzy SGH a SAS Institute Polska (22 lutego 2002 r.) Certyfikat SAS jest przepustką do kariery analitycznej na rynku pracy. W ciągu 15 lat funkcjonowania programu, który obejmuje 210 godzin zajęć, wykształciliśmy setki studentów. W tym roku certyfikaty otrzymało ok. 60 studentów SGH.

Umieźdzynarodowienie przedsiębiorstw

 MARZANNA K. WITEK-HAJDUK

OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA „UMIEĐZYNARODOWIENIE PRZEDSIĘBIORSTW Z PERSPEKTYWY KONCEPCJI ZASOBOWEJ”.

W konferencji, która została zorganizowana 20 października w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie, wzięli udział badacze reprezentujący trzynaście polskich ośrodków naukowych, a także przedstawiciele praktyki gospodarczej. Celem konferencji było zaprezentowanie wyników projektów badawczych finansowanych ze środków na badania statutowe i realizowanych przez pracowników Instytutu Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu SGH oraz konfrontacja tych wyników z wnioskami naukowców reprezentujących czołowe ośrodki badawcze w Polsce i zajmujących się problematyką umiędzynarodowienia przedsiębiorstw, otwartych innowacji oraz zastosowania internetu w procesie internacjonalizacji firm. Konferencja składała się z sesji wprowadzającej (pt. „Wkład podejścia zasobowego w rozwój nauk o zarządzaniu: perspektywy badawcze i wyzwania”) oraz czterech paneli tematycznych.

W czasie sesji wprowadzającej skupiono się na przedstawieniu znaczenia koncepcji zasobowej i jej rozwinięcie dla wyjaśnienia zjawiska umiędzynarodowienia przedsiębiorstw. Swoje referaty przedstawili prof. dr hab. Wojciech Czakon z Uniwersytetu Jagiellońskiego (*Blaski i cienie zasobowej teorii firmy*) i prof. dr hab. Maria Romanowska z SGH (*Zasobowe przesłanki internacjonalizacji przedsiębiorstw*).

Pierwszy panel poświęcony był znaczeniu otwartych innowacji w tworzeniu międzynarodowej konkurencyjności przedsiębiorstw w świetle podejścia zasobowego. W ramach panelu rozważano m.in., jak w Polsce realizowany jest model otwartych innowacji (prof. SGH dr hab. Piotr Wachowiak, prof. SGH dr hab. Agnieszka Sopińska, SGH), jakie znaczenie dla modeli biznesowych mają otwarte innowacje (dr Adam Dymitrowski, Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu) oraz jak kultura organizacyjna przedsiębiorstw może wspierać innowacyjność (prof. dr hab. Małgorzata Szymura-Tyc, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach).

Tematyka drugiego panelu ogniskowała się wokół znaczenia rozwoju internetu i technologii internetowych dla umiędzynarodowienia przedsiębiorstw. Zaprezentowano wnioski z badań dotyczących m.in. zagranicznej ekspansji polskich sklepów internetowych (prof. ALK dr hab. Grzegorz Mazurek, Akademia Leona Koźmińskiego), internetu jako czynnika wzrostu potencjału umiędzynarodowienia polskich przedsiębiorstw (prof. dr hab. Andrzej Sznajder, SGH) czy uwarunkowań e-internacjonalizacji małych i średnich przedsiębiorstw (prof. USz dr hab. Ewa Frąckiewicz, Uniwersytet Szczeciński).

W ramach trzeciego panelu skupiono się na wyzwaniach w kontekście ekspansji zagranicznej polskich przedsiębiorstw z perspektywy zasobowej koncepcji przedsiębiorstwa. Uczestnicy wysłuchali wniosków na temat m.in. procesów uczenia się przedsiębiorstw wcześniej umiędzynarodowionych (prof. SGH dr hab. Izabela Kowalik, SGH) czy międzynarodowych strategii marek z rynków wschodzących (prof. SGH dr hab. Marzanna K. Witek-Hajduk, SGH).

Czwarty panel służył zaprezentowaniu wyników badań nad umiędzynarodowieniem przedsiębiorstw prowadzonych przez młodych pracowników nauki. Tematy referatów to m.in. *Kryptowaluty jako przykład innowacji w sferze finansowej* (dr Kamil Decyk, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), *Mechanizmy pokonywania dystansu psychicznego w ekspansji zagranicznej polskich przedsiębiorstw* (dr Mariola Ciszewska-Mlinaric, Akademia Leona Koźmińskiego) czy *Otwarte innowacje – perspektywa współpracy uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym* (dr Marcin Kardas, Uniwersytet Warszawski).

Wystąpienia wszystkich sesji i paneli wzbudziły duże zainteresowanie. Uczestnicy potwierdzili ważność poruszanych tematów oraz konieczność kontynuowania badań, a także wskazali kierunki na przyszłość.

DR HAB. MARZANNA K. WITEK-HAJDUK,

prof. SGH jest pracownikiem Zakładu Strategii Marketingowych w Instytucie Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu SGH

organizatorzy

Zakład Strategii
Marketingowych

oraz

Zakład Marketingu Usług
Instytutu Międzynarodowego Zarządzania
i Marketingu w Kolegium
Gospodarki Światowej
SGH

To tu są ludzie, którzy tworzą przyszłość

*Sprawdź, w jakim zespole
chciałbyś pracować:*

- Usługi podatkowo-księgowe
- Doradztwo prawne
- Doradztwo
podatkowo-transakcyjne
- Audyt
- Zarządzanie ryzykiem
- Data Analytics
- Konsulting
- Doradztwo transakcyjne

Dołącz do nas

www.pwc.pl/kariera

Marta, Konsultantka PwC

Od Erasmusa do Erasmus+

 MAŁGORZATA CHROMY

ROK 2017 UPŁYNAŁ POD HASŁEM
OBCHODÓW **30-LECIA PROGRAMU
ERASMUS W EUROPIE.**

→ Elżbieta Fonberg-Stokłuska, dyrektor CPM, była uczestnikiem panelu dyskusyjnego pt. „Marzenia, sukcesy i perspektywy rozwoju – jak udział w Erasmusie wpłynął na zainteresowania, pasję, ścieżkę kariery, plany życiowe” podczas uroczystej konferencji z okazji obchodów 30-lecia programu Erasmus.

Erasmus, jeden z najbardziej udanych programów Unii Europejskiej, obchodzi w 2017 r. swoje 30 urodziny. Polska i wiele szkół wyższych, w tym SGH, uczestniczy w tym programie od niemal 20 lat. Warto podkreślić, że SGH z sukcesem realizuje projekty Erasmusa od pierwszego konkursu wniosków, który Narodowa Agencja ogłosiła w 1998 r., umożliwiając studentom wyjazd na studia i praktyki (SMS i SMP), a pracownikom wyjazdy z wykładami i na szkolenia (STA i STT).

Projekty mobilnościowe (akcja I) są przygotowywane i koordynowane przez Centrum Programów Międzynarodowych SGH (CPM). W 2017 r. uczelnia zakończyła realizację dwóch projektów Erasmus+: drugiego z kolei KA103 (mobilności z krajami programu, tj. z UE i stowarzyszonymi) i pierwszego KA107 (mobilności z krajami partnerskimi, tj. spoza UE). Obecnie CPM koordynuje realizację dwóch kolejnych projektów KA103 oraz dwóch projektów KA107 z naborów wniosków w latach 2016 i 2017. Łączny budżet czterech projektów KA103 za lata 2014–2017 to blisko 3,5 mln euro, a trzech projektów KA107 850 tys. euro. W zakończonych właśnie projektach na lata 2015–2017 zrealizowano ogółem 499 mobilności, w tym:

- KA103: 339 wyjazdów na studia, 31 wyjazdów na praktyki, 32 wyjazdy w celu przeprowadzenia zajęć dydaktycznych i 13 wyjazdów pracowników w celach szkoleniowych;
- KA107: 19 wyjazdów na studia, 44 przyjazdy na studia, 2 wyjazdy i 1 przyjazd w celu przeprowadzenia zajęć dydaktycznych oraz 18

przyjazdów pracowników uczelni partnerskich w celach szkoleniowych.

Podobnie jak w ubiegłym roku wszystkie realizowane projekty mobilnościowe zostały podane ocenie, w której branych jest pod uwagę wiele czynników (m.in. ogólna satysfakcja uczestników mobilności, ocena oferty akademickiej i jakości katalogu przedmiotów, aspekt uznawalności zrealizowanej mobilności czy ocena nabytych kompetencji). W swoich raportach zarówno studenci jak i pracownicy bardzo wysoko ocenili korzyści, jakie osiągnęli dzięki udziałowi w programie.

Studentów zainteresowanych wyjazdami na uczelnie partnerskie zapraszamy do udziału w rekrutacji na rok 2018/2019, którą planujemy rozpocząć 8 stycznia 2018 r. Pracownikom akademickim i administracyjnym przypominamy, że nabór na wyjazdy typu STA i STT w projektach KA103 jest otwarty. Warto zaznaczyć, że dotąd pozyskane środki pozwalają sfinansować wszystkie wyjazdy spełniające zasady programu i zasady realizacji wyjazdów określone przez SGH. Nabór w projektach KA107 ma charakter konkursowy. Informacje o kolejnych konkursach można znaleźć na stronie CPM, w zakładce Erasmus+ (wejście przez przycisk Programy Międzynarodowe) oraz w newsletterze SGH. Zachęcamy Państwa do składania wniosków.

Od ubiegłego roku organizowane są spotkania, na których pracownicy SGH, uczestnicy mobilności, dzielą się doświadczeniami z wyjazdów. Najbliższe spotkanie odbędzie się w styczniu 2018 r., o czym poinformujemy na stronie CPM oraz w newsletterze. Wszystkich zainteresowanych tego typu wyjazdami zapraszamy do udziału w spotkaniach.

więcej informacji

www.esrasmusplus.org.pl

FOT. KRZYSZTOF KUCZYK, ARCHIWUM FRSE

Warto przypomnieć, że program Erasmus+ to nie tylko projekty mobilnościowe, ale także akcje obejmujące projekty wspierające, m.in. programy wspólnych studiów, budowę partnerstw strategicznych, budowę potencjału szkolnictwa wyższego. SGH aktywnie uczestniczy również w tych działaniach. Sukcesy odnosimy szczególnie w projektach Jean Monnet – realizujemy moduły Jean Monnet, mamy katedry Jean Monnet; Katedra Integracji Europejskiej im. J. Monneta w Kolegium Gospodarki Światowej oraz Centrum Doskonałości w Katedrze Unii Europejskiej im. J. Monneta w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym. Uczelnia uczestniczy również w projektach akcji 2 obejmujących obszar budowania potencjału w sektorze szkolnictwa wyższego oraz partnerstwa strategiczne. W przygotowaniu wniosków i rozliczaniu tego typu projektów wspiera pracowników Dział Obsługi Projektów.

MAŁGORZATA CHROMY, Centrum Programów Międzynarodowych

**PODWÓJNE DYPLOMY
FRANCUSKO-POLSKIE**

Więcej informacji o polsko-francuskich programach podwójnego dyplomu można znaleźć w zakładce „Studia we Francji” na stronach: www.institutfrancais.pl www.sgh.waw.pl/cpm

Dzień Campus France w SGH

 IZABELA BERGEL

MYŚLICIE O STUDIACH WE FRANCJI?

STUDENCI SGH MAJĄ TAKĄ MOŻLIWOŚĆ.

W czasie zorganizowanego 16 listopada w SGH Dnia Campus France zaprezentowano m.in. narzędzia dostępne na platformie Campus France ułatwiające szybkie znalezienie interesującej kandydata oferty studiów w Francji (także programów prowadzonych w języku angielskim). Eliza Łuczyńska reprezentująca Agencję Campus France w Polsce omówiła też szeroką ofertę uczelni we Francji. Dzięki prezentacji Thibault'a Dubrulle'a, koordynatora ds. nauki z Ambasady Francji odpowiedzialnego za stypendia, uczestnicy spotkania mogli się przekonać, jak wygląda oferta stypendiów rządu francuskiego dla studentów i pracowników z polskim obywatelstwem. Uczestnicy spotkania poznali także zasady i terminy składania aplikacji o takie stypendia oraz dowiedzieli się, że aplikacje mogą być również składane w języku angielskim.

Z kolei dr Izabela Bergel, koordynator akademicki programów podwójnego dyplomu w SGH, omówiła aktualną ofertę jedenastu magisterskich programów podwójnego dyplomu (MPPD) oferowanych uczącym się na studiach stacjonarnych w SGH, szczególnie program realizowany z Toulouse Business School (TBS). MPPD są dostępne dla studentów SGH kilku kierunków (zarządzanie, finanse i rachunkowość, International Business, Global Business, Finance and Governance). O praktycznej stronie studiowania w ramach MPPD na uczelni Toulouse Business School opowiadała Magdalena Panek, absolwentka I edycji MPPD z lat 2015–2017. Warto podkreślić, że wybrani uczestnicy MPPD prowadzonego wspólnie ze szkołą z Tuluzy co roku otrzymują stypendia rządu francuskiego, a SGH uzyskuje subwencję Ambasady Francji na kolejny rok realizowania tego programu.

Na spotkaniu omówiono także ofertę zajęć w języku francuskim dla studentów SGH (mgr Beata Stawińska z CNJO), a także zaprezentowano działalność Studenckiego Koła Naukowego Coopération Franco-Polonaise (o planach i aktywności SKN CFP opowiadał student Maciej Kieruzal).

Zaprezentowane informacje o studiach we Francji i stypendiach, a zwłaszcza o programie MPPD z TBS wzbudziły duże zainteresowanie uczestników wydarzenia – w ramach sesji pytań i odpowiedzi studenci uzyskali indywidualnie informacje od wszystkich prelegentów biorących udział w spotkaniu.

W spotkaniu w ramach dwóch pasm wzięło udział około 100 osób. Dzięki sponsorowi (Agencja Campus France) zorganizowano też typowy francuski poczęstunek w postaci kawy (herbaty) z rogalikiem, co dało okazję do dalszej wymiany informacji w kuluarach.

DR IZABELA BERGEL, koordynator akademicki programów podwójnego dyplomu w SGH

Staff Training Week

Q MARTA FERENC, MAŁGORZATA CHROMY

W DNIACH 23–27 PAŹDZIERNIKA CPM GOŚCIŁO PRZEDSTAWICIELI UCZELNI PARTNERSKICH SGH W RAMACH TYGODNIA SZKOLENIOWEGO PROGRAMU ERASMUS+ KA107.

W szkoleniu brali udział przedstawiciele uczelni partnerskich SGH:

Peking University HSBC Business School (Chiny)

The American University in Cairo (Egipt)

Victoria University of Wellington (Nowa Zelandia)

National Taiwan University (Tajwan)

Belarusian State University (Białoruś)

Chulalongkorn University (Tajlandia)

Saint-Petersburg State University of Economics (Rosja)

Armenian State University of Economics (Armenia)

Ss. Cyril and Methodius University in Skopje (Macedonia)

Pierwszy dzień szkolenia poświęcony był ogólnemu zapoznaniu naszych gości z SGH. Uczestnicy szkolenia zostali powitani przez prorektora ds. współpracy z zagranicą prof. SGH dr. hab. Jacka Prokopa oraz dyrektora CPM Elżbietę Fonberg-Stokłuską. Następnie goście przedstawiali prezentacje o swoich uczelniach, odbyli wycieczkę po kampusie SGH, a na koniec wzięli udział we wspólnej kolacji powitalnej, podczas której mogli się zapoznać ze smakami kuchni polskiej.

W drugim dniu szkolenia zorganizowano prezentacje poprowadzone przez przedstawicieli różnych jednostek SGH. Omawiano m.in. zagadnienia dotyczące edukacji młodzieży, e-learningu i szkoły letniej (Centrum Otwartej Edukacji), współpracy z biznesem (Centrum Współpracy z Biznesem), obsługi studentów przyjeżdżających do SGH i studentów SGH wyjeżdżających w ramach programów wymian, programów podwójnego i wspólnego dyplomu (Centrum Programów Międzynarodowych).

Szkołący się goście mieli również możliwość uczestniczyć w wykładzie pt. *Corporate Governance* wygłoszonym przez prof. SGH dr. hab. Marię Aluchną oraz wziąć udział w pieszym zwiedzaniu Warszawy.

Trzeciego dnia omawiano m.in. programy MBA, działalność badawczą SGH (zarówno ze strony obsługi administracyjnej, jak i z punktu widzenia pracownika naukowego) czy program Erasmus+ KA107. Tego dnia zorganizowano także indywidualne spotkania ze studentami wyjeżdżającymi do uczelni partnerskich SGH, ze studentami z tych uczelni obecnie przebywającymi w Warszawie, a także z przedstawicielami wskazanych przez uczestników szkolenia jednostek.

Uczestnicy szkolenia wzięli udział w wykładzie poświęconym historii i kulturze Polski przygotowanym przez Małgorzatę Nowicką z CPM. Wykład był doskonałym wprowadzeniem do całonocnej wycieczki do Gdańska, która odbyła się czwartego dnia. W trakcie wizyty w Gdańsku grupa zwiedziła m.in. Europejskie Centrum Solidarności, Stare Miasto i oglądała pokaz szlifowania bursztynów.

FOT. MARCIEL GÓRSKI

FOT. MAŁGORZATA CHROMY

FOT. MACIEJ GÓRSKI

FOT. MAŁGORZATA CHROMY

- † Uczestnicy szkolenia z wizytą w Europejskim Centrum Solidarności w Gdańsku.
- † Uczestnicy w trakcie jednego z wielu spotkań szkoleniowych oraz podczas wizyty w Bibliotece SGH.

Piątek był ostatnim dniem szkolenia, podczas którego oprócz prezentacji Działu Promocji i Rekrutacji, organizacji studenckich: Erasmus Student Network SGH i SKN Spraw Zagranicznych odbyła się dyskusja na temat możliwych form współpracy pomiędzy naszymi uczelniami. W rozmowie wzięli udział przedstawiciele władz SGH – prorektor ds. współpracy z zagranicą prof. SGH dr hab. Jacek Prokop oraz prorektor ds. dydaktyki i studentów prof. SGH dr hab. Krzysztof Kozłowski.

Na zakończenie odbyła się uroczystość wręczenia certyfikatów uczestnictwa. Uczestnicy szkolenia w ankietach deklarowali, że są bardzo

zadowoleni z różnorodności programu, wielorakości zaproponowanych zajęć i zdecydowanie polecają uczestnictwo w szkoleniu w SGH.

Tydzień szkoleniowy był nie tylko doskonałą okazją dla gości SGH do poszerzenia wiedzy na temat naszej uczelni, ale też pozwolił pracownikom SGH na zdobycie wiedzy o uczelniach partnerskich oraz umożliwił nawiązanie kontaktów zagranicznych. Według niektórych uczestników szkolenia było to ich najlepsze doświadczenie w życiu.

MARTA FERENC, MAŁGORZATA CHROMY, Centrum Programów Międzynarodowych SGH

Tydzień szkoleniowy został zorganizowany ze środków projektu Erasmus+ KA107 2016, a kolejne szkolenie planowane jest na maj/czerwiec 2018 r.

Kyungpook

– nowa odłona

 IZABELA BERGEL

Podpisana 26 czerwca 2014 r. przez SGH umowa z Kyungpook National University (Daegu, Korea Południowa) o wspólnej realizacji licencjackiego programu podwójnego dyplomu (LPPD) to pierwsza umowa o programie podwójnego dyplomu dla studentów studiów licencjackich oraz pierwsza z partnerem pozaeuropejskim. W myśl umowy z 2014 r. program miał być dostępny tylko dla studentów anglojęzycznego kierunku International Economics w SGH oraz kierunku Economics & International Trade w KNU. W związku z podpisaniem 11 września 2017 r. aneksu do umowy z 2014 r. obecnie program jest otwarty dla studentów czterech kierunków studiów licencjackich: Global Business, Finance and Governance, globalny biznes, finanse i zarządzanie (Governance), International Economics, międzynarodowe stosunki gospodarcze.

Realizując ten program, student SGH uzyska w jednym toku studiów obok dyplomu licencjata SGH koreański dyplom Bachelor Economics & International Trade wydawany przez KNU. Opiekunem akademickim LPPD organizowanego

wspólnie z KNU na rok 2017/2018 został w SGH dr Piotr Maszczyk.

LPPD trwa sześć semestrów dla studentów SGH i osiem semestrów dla studentów KNU (w Korei studia licencjackie trwają cztery lata). Studenci SGH realizować będą plan LPPD w podziale na dwa pierwsze lata studiów w SGH oraz rok trzeci (dwa semestry) w KNU. W czasie pobytu w Korei studenci polscy muszą też odbyć obowiązkową praktykę. Wszyscy studiujący w tym programie będą pisać i bronić prace licencjackie w SGH, przy czym studenci SGH muszą je przygotować w czasie trzeciego roku, kiedy będą się kształcić w Korei, i obronić po powrocie do SGH. Recenzentami będzie kadra dydaktyczna z KNU.

W wymianie brać będzie udział po sześciu studentów z każdej uczelni. Studenci ponoszą opłaty za naukę tylko w macierzystych uczelniach. Ze względu na odległą podróż, konieczność ubezpieczenia oraz wyższe koszty życia w Korei kandydaci polscy muszą się jednak liczyć z dodatkowymi wydatkami na rok studiów w KNU, bo do tego programu nie ma oferty stypendiów Erasmusa (korzystanie ze stypendiów jest zwykłą praktyką studentów realizujących większość MPPD z partnerami europejskimi).

Uczestnictwo w programie z partnerem koreańskim to niewątpliwie wielkie wyzwanie dla studentów studiów licencjackich, ale też ogromna szansa poznania odległego, prężnie rozwijającego się kraju azjatyckiego obecnego na polskim rynku poprzez takie korporacje, jak np. w przemyśle elektronicznym LG czy Samsung albo w sektorze motoryzacyjnym KIA.

Aby przybliżyć koreańskiego partnera naszym studentom, podaję kilka podstawowych informacji: KNU jest państwowym uniwersyte-tem plasującym się w czołówce rankingu uczelni w Korei Południowej. Uczelnia powstała w 1946 r. w Daegu z połączenia Colleges of Education, Medicine and Agriculture. Szkoła może się pochwalić największym kampusem w tym mieście. Współcześnie KNU grupuje 19 Colleges i 14 Graduates School. Uczelnia zatrudnia 1170 pełnoetatowych pracowników. W KNU studiuje 38 616 studentów, w tym 31 516 na studiach licencjackich oraz 7100 na studiach magisterskich. Szkoła w Daegu ma bardzo rozwiniętą współpracę międzynarodową (438 partnerów w 56 krajach). W Polsce partnerami KNU – obok SGH – jest też Politechnika Warszawska oraz Uniwersytet Warszawski.

Kwalifikacja do nowego programu została ogłoszona na stronie CPM o programach międzynarodowych: www.sgh.waw.pl/ddp. W linku do LPPD znaleźć można pełną informację o wymogach i dokumentach, które należy przygotować, aplikując na studia. Nabór trwa do 16 stycznia 2018 r.

DR IZABELA BERGEL, koordynator akademicki programów podwójnego dyplomu w SGH

O programach podwójnego dyplomu obszernie pisaliśmy w „Gazecie SGH” w numerze jesień 2017

 issuu.com/gazetaSGH

✦ Główny budynek Narodowego Uniwersytetu Kyungpook.

FOT. KYUNGPOOK NATIONAL UNIVERSITY (CC BY-SA 4.0) KOWIKIPEDIA.ORG

FOT. ARCHIWUM MBA-SGH

W sercu globalnej gospodarki

RAFAŁ MRÓWKA

szersza relacja z wizyty studyjnej w Chinach znajduje się w zakładce aktualności na stronie:

www.mba-sgh.pl/mbasgh/aktualnosci/

Jest już tradycją, że studenci programu MBA-SGH w ramach fakultatywnego przedmiotu „Mission to China” wyjeżdżają do Chin, by samodzielnie się przekonać, jakie wyzwania stawia współczesnie biznesowi globalizujący się świat. W tegorocznej 10-dniowej wizycie studyjnej (17–27 września) wzięły udział 24 osoby.

Współczesne Chiny stanowią przykład globalnego środowiska biznesowego, dlatego kraj ten został wybrany nieprzypadkowo. Jest to jedna z największych i najdynamiczniej rozwijających się gospodarek świata, generująca niezwykle wręcz

możliwości, jednak trudna do zrozumienia dla polskich biznesmenów ze względu na różnice kulturowe, polityczne, ale także dotyczące skali pojawiających się wyzwań.

Wizyta studyjna w Chinach rozpoczęła się od Pekinu, gdzie studenci mogli wziąć udział m.in. w cyklu seminariów w jednej z czołowych chińskich firm prawniczych Lifang & Partners (seminaria na temat ochrony praw autorskich w Chinach i cyberbezpieczeństwa) oraz spotkać się ze studentami programu MBA w Capital University of Economics and Business (CUEB) i posłuchać wykładu prof. Kai Wang o możliwościach i wyzwaniach związanych z wchodzeniem na chiński rynek. Nie zabrakło także wprawy na Wielki Mur Chiński, która pozwoliła Polakom lepiej zrozumieć historię Chin.

Ciekawym doświadczeniem dla uczestników wizyty w Chinach był krótki przystanek w nieco bardziej prowincjonalnym mieście Jinan (kilku-milionowa stolica prowincji Szantung), który dał studentom wyobrażenie o znaczeniu prowincjonalności we wschodniej części kraju. W Jinan studenci zwiedzili też dość tradycyjną, budującą swoją przewagę konkurencyjną na jeszcze niskich kosztach siły roboczej, fabrykę.

Kilkudniowy pobyt w Szanghaju pozwolił z kolei uświadomić sobie studentom potęgę gospodarczą Chin. Skala, ogrom i nowoczesność tego, jak niektórzy szacują, 40-milionowego miasta zaskakują. Program wizyty w tym mieście obejmował m.in. odwiedzin w oddziale międzynarodowej firmy Clariant Chemicals, spotkanie z chińskim właścicielem małego biznesu dokonującego jednak ekspansji na świat (producent i sprzedawca kwiatów i materiałów dekoracyjnych), spotkanie z kierownikiem placówki Polskiej Agencji Inwestycji i Handlu w Szanghaju oraz wykład i spotkanie ze studentami Executive MBA jednego z najbardziej prestiżowych chińskich uniwersytetów Fudan. Największe wrażenie na studentach zrobiła wizyta w ChinaAccelerator – inkubatorze i akceleratorze chińskich startupów. Spotkanie z dynamicznymi innowatorami dało wyobrażenie o najbardziej nowoczesnej stronie Chin tworzących własny internet.

Ostatnim miastem na szlaku uczestników „Mission to China” było Suzhou – stary, historyczny ośrodek nazywany Wenecją Wschodu. Spotkanie z polsko-amerykańskim biznesmenem Jarosławem Baranem od lat z sukcesem prowadzącym wiele przedsięwzięć w Chinach oraz wizyta w supernowoczesnej fabryce układów elektronicznych należących do Asteelflash Group były fascynujące i uświadomiły studentom, że Chiny to kraj dynamiczny, coraz bardziej innowacyjny, który z powodzeniem może walczyć o prymat w światowej gospodarce.

FOT. ARCHIWUM MBA-SGH

→ Studenci programu MBA-SGH odwiedzili m.in. supernowoczesną fabrykę układów elektronicznych w Suzhou należącą do Asteelflash Group.

DR HAB. RAFAŁ MRÓWKA, prof. SGH jest kierownikiem programu MBA-SGH i koordynatorem przedmiotu „Mission to China”

SGH na festiwalu

 IRMINA CISEK-CICIRKO

JAKI WPŁYW NA PKB MA MGŁA? CZY
JEDZĄC JABŁKA, POMAGAMY PAŃSTWU?
CZY INSTAGRAM LUB FACEBOOK **MOGĄ**
ZAPEWNIĆ NAM POPULARNOŚĆ?

FOT. ARCHIWUM SGH

→ Dla młodzieży szkolnej
przygotowano specjalne
lekcje festiwalowe.

Na te i wiele innych pytań poszukiwano odpowiedzi w czasie XXI Festiwalu Nauki, który odbył się 25–29 września w murach SGH. Uczestnikami wydarzeń festiwalowych były dzieci i młodzież ze szkół podstawowych (od IV klasy) i gimnazjalnych z Warszawy i okolic. Tegoroczny gospodarz festiwalu – Dział Nauki SGH, którego działania koordynowała dr Irmina Cisek-Cicirko, kierownik tej uczelnianej jednostki – przygotował dla gości wiele ciekawych spotkań ujętych w formule lekcji festiwalowych (dla grup zorganizowanych) i spotkań klubowych (wykłady otwarte). Tematyka lekcji i spotkań klubowych była bardzo zróżnicowana i zarazem oryginalna, co przełożyło się na sporą frekwencję. Spośród nietuzinkowych

zagadnień poruszanych na lekcjach festiwalowych warto wymienić np.: historię pieniędzy – od barteru do bitcoina (mgr Bartosz Majewski), ciekawe historie opuszczonych budynków (dr Aleksandra Jadach-Sepiolo), sposoby na radzenie sobie ze stresem (dr hab. Agnieszka Wojtczuk-Turek) czy dlaczego warto być kreatywnym (mgr Katarzyna Obłąkowska-Kubiak). Szczególnie warto wspomnieć o zajęciach dla grupy niepełnosprawnej młodzieży (mgr Teresa Długosz): prowadzono je z wykorzystaniem nowoczesnych technologii typu VR i AR. Uczestnicy lekcji festiwalowej poznali tajemniczo brzmiące skróty VR (wirtualna rzeczywistość) i AR (rozszerzona rzeczywistość), historię nowoczesnych technologii i ich zastosowanie. Młodzi uczestnicy tej lekcji aktywnie włączyli się w warsztaty.

**Festiwal
nauki**
WARSZAWA

więcej informacji

www.festiwalnauki.edu.pl

FOT. ARCHIWUM SGH

Pełna lista lekcji festiwalowych i spotkań klubowych oraz pracowników, którzy prowadzili zajęcia podczas tegorocznego Festiwalu Nauki w SGH, dostępna jest w zakładce Popularyzacja nauki na stronie Działu Nauki: www.sgh.waw.pl/dna

Oryginalne i atrakcyjne dla odwiedzających XXI Festiwal Nauki okazały się też tematy spotkań klubowych przeznaczonych dla uczestników w każdym wieku. Wspólnie z wykładowcami dyskutowano np. o tym, czy i jak płeć biologiczna determinuje nasze zachowania i wybory życiowe związane z edukacją i pracą zawodową (dr hab. Ewa Lisowska), czy można wykorzystać radykalizm (dr hab. Katarzyna Górak-Sosnowska), jak za pomocą i w granicach prawa można wpływać

* Zajęcia dla grupy niepełnosprawnej młodzieży prowadzone z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.

na wynik demokratycznych wyborów w taki sposób, by minimalizować wolę wyborców (dr Jan Miśiuna) albo czy można żyć bez ubezpieczeń (dr Renata Pajewska-Kwaśny). Klubowicze mieli okazję zapoznać się z tajnikami negocjacji (dr hab. Sławomir Winch), wystąpien publicznych (dr Lidia Jabłonowska) czy zastanowić się nad cechami osób przedsiębiorczych (mgr Albert Tomaszewski).

Bohaterami XXI Festiwalu Nauki byli nie tylko jego uczestnicy, ale również wykładowcy, a wśród nich zarówno nauczyciele akademicy, jak i doktoranci. Wszyscy okazali zaangażowanie i włożyli wiele pracy w przygotowanie i przeprowadzenie zajęć oraz poświęcili swój wolny czas (zajęcia były prowadzone jako praca wolontariacka), by zainteresować jak największą publiczność.

XXI Festiwal Nauki w SGH dobiegł końca. Pora na wyciągnięcie wniosków, a te są proste: zapotrzebowanie na wiedzę ekonomiczną jest bardzo duże. To kierunek, w jakim jako uczelnia powinniśmy nieustannie podążać. Trzeba stwarzać warunki, aby wiedza była jeszcze bardziej dostępna. XXI Festiwal Nauki szczególnie licznie zgromadził dzieci i młodzież, co jest bardzo optymistycznym sygnałem. To bowiem dzisiejsi uczestnicy takich wydarzeń jak festiwale nauki już za parę lat wypełnią aule i sale wykładowe SGH. 📖

DR IRMINA CISEK-CICIRKO, kierownik Działu Nauki SGH

SGH – FESTIWAL NAUKI 2017 W LICZBACH

750 UCZESTNIKÓW
odwiedziło tegoroczny
Festiwal Nauki na SGH

400 UCZNIÓW
wzięło udział w lekcjach
festiwalowych

16 SZKÓŁ
zapisało się na wydarzenia
festiwalowe

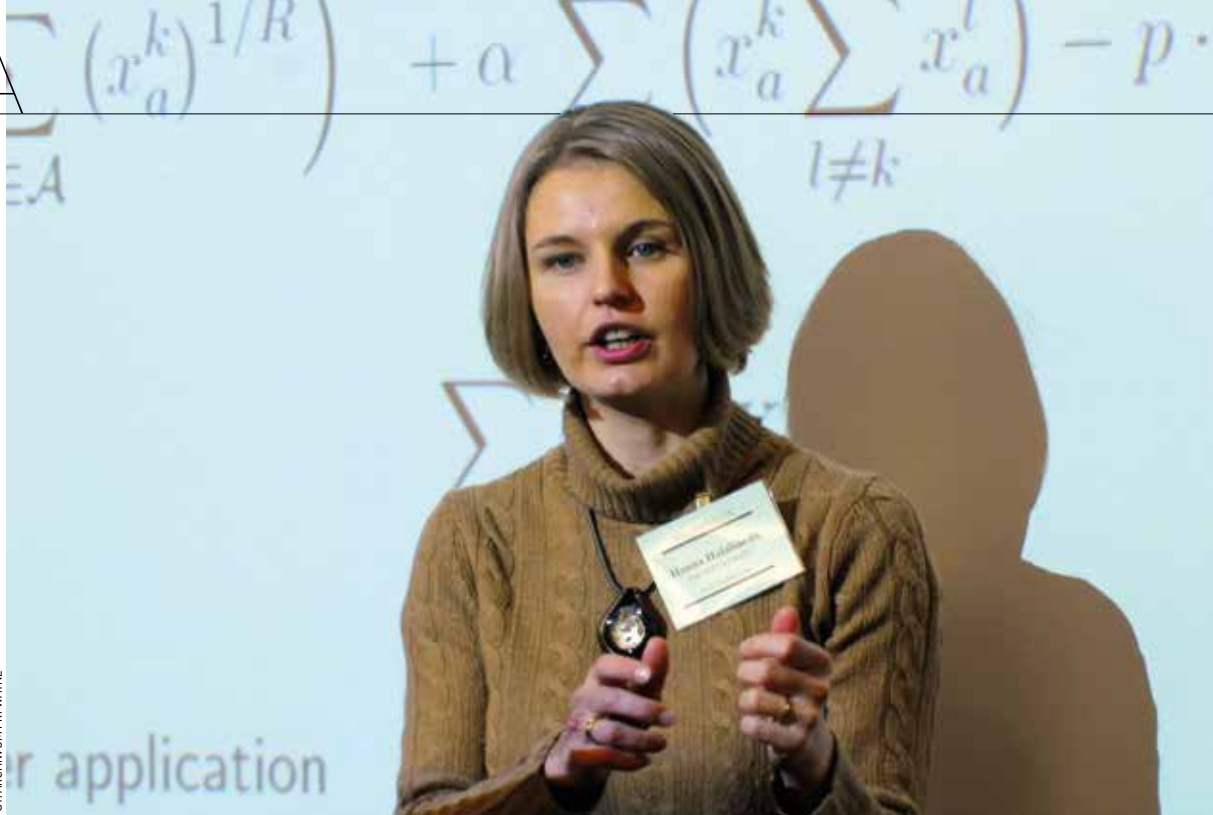
17 TEMATÓW
lekcji festiwalowych
zapropoNOWAŁO SGH

Hanna Hałaburda

zdobyła tytuł magistra ekonomii na SGH w 2001 r. Studia doktoranckie w USA podjęła m.in. dzięki wsparciu prof. dr hab. Honoraty Sosnowskiej. Tytuł doktora otrzymała w 2007 r. na Northwestern University. W latach 2007–2012 była Assistant Professor w Harvard Business School. Prowadziła zajęcia także na New York University, na Queen's University w Kingston, w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie i Instytucie Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk. Autorka publikacji na temat m.in. walut elektronicznych i konkurencji w internecie.

FOT. ARCHIWUM PRYWATNE

Pochwała wytrwałości

 ANNA WDOWIŃSKA

HANNA HAŁABURDA – ABSOLWENTKA SGH – KOBIETA SUKCESU, KTÓRA TWIERDZI, ŻE OSIĄGNĘŁA TAK WIELE PRZED WSZYSTKIM DZIĘKI WYTRWAŁOŚCI.

Hanna Hałaburda,
Miklos Sarvary,
BEYOND BITCOIN: THE
ECONOMICS OF DIGITAL
CURRENCIES

Trudno umówić się z nią na rozmowę, bo jest ciągle w biegu i w drodze. Praca w Bank of Canada, wykłady, konferencje, podróże, praca naukowa. Dziewczyna ze Szczecina, która przyjechała do Warszawy na studia i nie była się w stanie zdecydować, czy poświęcić się filozofii, czy przedmiotom ścisłym (więc wybrała... i jedno, i drugie), a na SGH poszła, żeby uspokoić rodziców, że nie będą jej musieli utrzymywać do końca życia.

– Chodziłam do klasy matematyczno-fizycznej i zapisałam się na zajęcia z matematyki zaawansowanej w Pałacu Młodzieży w Szczecinie – wspomina. – Potem się okazało, że termin tych zajęć mi nie pasuje, ale wpłaconych pieniędzy nie dało się odzyskać, więc poszłam na zajęcia z filozofii. Ta dziedzina wiedzy spodobała mi się tak bardzo, że wystartowałam w olimpiadzie filozoficznej i zostałam laureatką, co dawało mi wstęp na studia na Uniwersytecie Warszawskim. Myślałam o MISHU-u, ale skończyło się na filozofii i matematyce, którą studiowałam przez trzy lata.

O tym, że studiuje filozofię, w ogóle nie powiedziała rodzicom przez cały pierwszy rok. – Nie chciałam, żeby się martwili, że z dyplomem filozofa będę klepać biedę – mówi. – Podjęcie studiów w SGH miało ich uspokoić, że myślę realnie o swojej przyszłości.

STUDIA JAK FORMUŁA 1

Jak udało jej się połączyć dzienne studia w SGH i UW? – Z pewnością wiele ułatwiało to, że w SGH można było wybierać przedmioty – opowiada. – Natomiast na filozofii starałam się zaliczać przedmioty „na zapas” z kolejnego semestru. Ale i tak zdarzało się, że cztery razy dziennie kursowałam między obiema uczelniami.

Od II roku pracowała też jako asystent w SGH: prowadziła zajęcia z mikroekonomii, pomagała w badaniach u prof. dr hab. Honoraty Sosnowskiej i prof. dr hab. Eweliny Nojszewskej. Żyła w tempie Formuły 1, ale jak mówi, nie opuściła też żadnej imprezy. – Wypiłam wtedy bardzo dużo kawy – śmieje się dziś. – Życie w takim szalonym tempie przygotowało mnie na następne lata.

DOKTORANT NA RYNKU

Filozofia okazała się nieoczekiwanym atutem, gdy kończąc doktorat na Northwestern University, starała się o pracę w Harvard Business School. – Nie była to kwestia przypadku czy łuty szczęścia. Po prostu „poszłam na rynek” jak wszyscy moi koledzy – mówi.

Przeszła typowy cykl rekrutacji: jesienią doktoranci wysyłają aplikacje do potencjalnych pracodawców. W pierwszy weekend stycznia odbywa się wielka konferencja rekrutacyjna, podczas której uniwersytety prowadzą rozmowy kwalifikacyjne z kandydatami. Kolejny etap to zaproszenie na kampus zainteresowanej kandydatem uczelni, prezentacja własnych badań przez kandydata, rozmowy z profesorami. W efekcie wiosną świeżo upieczony doktor wie już, gdzie będzie pracować po dyplomie.

Podczas rozmowy kwalifikacyjnej z HBS pojawiły się tematy z socjologii i Hannę zapytano, czy ma jakieś przygotowanie z tej dziedziny. Odpowiedziała, że ma dyplom magistra filozofii uzyskany na Uniwersytecie Warszawskim, na Wydziale Filozofii i Socjologii. Na rekruterach zrobiło to duże wrażenie, sprawdzili jeszcze raz jej CV i – została przyjęta. – Dyplom z filozofii pomógł mi zwrócić na siebie uwagę – ocenia.

WARTOŚĆ NIEZGODY

Życie na kampusie ma swoje reguły. Wielkie odkrycia rodzą się w gabinetach profesorów, ale inspiracją są spotkania z pracownikami, rozmowy przy lunchu. – Rozmawia się o polityce, o gospodarce, o nauce – mówi Hanna Hałaburda. – Młodzi pracownicy starają się zaprezentować od najlepszej strony przed profesorami. Podoba mi się ta wspólnota lunchowa, bez niej z pewnością nie powstałyby przełomowe dzieła i teorie, bo w izolacji trudno jest stworzyć coś wartościowego. Podczas takich niezobowiązujących rozmów często rodzi się jakiś pomysł i ktoś mówi: „Okej, to może spróbujemy ten problem rozwiązać”. Jeśli chcesz skutecznie pracować naukowo, musisz znaleźć kogoś, kto... nie będzie się z tobą zgadzać.

Kiedyś kolega z Harvardu zwrócił jej uwagę, że za często narzeka. Oczywiście, narzekają wszyscy, ale... nie aż tak bardzo. W Polsce to właśnie wspólne utyskiwanie buduje wspólnotę, w USA nałogowych „narrzeczaków” się unika. Nie są oni przyjemnym ani konstruktywnym towarzystwem.

Hanna przyznała koledze rację, ale to był dopiero początek długiej drogi. Bo skoro miała nie narzekać, to o czym rozmawiać z kolegami? Gdy już udało jej się przestawić mentalnie, nieoczekiwanie zaprotestowała jej mama, z którą regularnie rozmawiała przez telefon. – Nie narzekasz, nie dzielisz się ze mną swoimi problemami, traktujesz mnie jak obcą osobę! – stwierdziła ze smutkiem. Taki był nieoczekiwany efekt pracy Hanny nad sobą.

„...zdarzało się, że cztery razy dziennie kursowałam między obiema uczelniami.

VISITING PROFESSOR

Zawodowe decyzje Hanny Hałaburdy miały silny związek z jej życiem prywatnym. Chciała pracować w jednym mieście z mężem, więc od 2012 r. jest związana z Bank of Canada, gdzie ma stanowisko Senior Economist. Bank of Canada jest odpowiednikiem NBP: ma rozwinięty dział badań, ale Hannie to nie wystarcza: od 2015 r. jest też Visiting Professor na New York University. Prowadzi również zajęcia w Polsce, m.in. w Instytucie Nauk Ekonomicznych PAN. Lubi pracę ze studentami, choć zdarzają się niechlubne wyjątki.

– Na Harvardzie studenci są wymagający i ja to szanuję – podkreśla. – Natomiast nie ma tam mowy o lekceważeniu wykładowcy, a przede wszystkim, niedopuszczalne jest ściąganie. W Polsce zdarzyło mi się, że podczas egzaminu na studiach doktoranckich dostałam dwie pary identycznych prac. Uczestnicy pisali ten egzamin w domu, wolno im było korzystać ze wszelkich źródeł, ale prace miały być samodzielne. Zgłosiłam problem dziekanowi i uświadomiłam sobie, że nie ma jasnych procedur co do ściągania! Jedna z par studentów zamiast się przyznać, zatrudniła prawników, którzy dowodzili, że skoro w instrukcjach egzaminu było napisane, że praca „powinna być” samodzielna, to znaczy, że „nie musi” być samodzielna. Ich klienci owszem ściągali, ale wszystko jest w najlepszym porządku. No cóż, z pewnością nie chciałabym z tymi ludźmi pracować ani ich zatrudniać...

NIE PODDAWAĆ SIĘ

– Myślę, że o moim sukcesie zdecydowała przede wszystkim wytrwałość – mówi Hanna Hałaburda. – Mogę powiedzieć o sobie, że jestem inteligentna i pracowita, ale mnóstwo ludzi może pochwalić się tymi cechami. Poniosłam wiele porażek, małych i wielkich. Projekty, które nie wypaliły albo nie zdążyłam ich zrealizować na czas, niezdane egzaminy, odrzucone aplikacje – to wszystko może nas zdemolować psychicznie. Chodzi o to, by się podnieść i spróbować znowu, choć to wcale nie jest łatwe. Gdy nie zaliczyłam egzaminów po I roku studiów doktoranckich, potrzebowałam tygodnia, żeby się pozbierać. Potem przez całe lato uczyłam się i jeździłam konno. Ostatecznie wszystko zdałam. Takich sytuacji było w moim życiu wiele i każda z nich była dla mnie lekcją wytrwałości. 📖

od 2015 New York University
Visiting Professor

od 2012 Bank of Canada
Senior Economist

2007–2012 Harvard Business
School Assistant Professor
of Business Administration
Education

2007 doktor ekonomii
Northwestern University

2001 magister filozofii
Uniwersytet Warszawski

2001 magister ekonomii
Szkoła Główna Handlowa
w Warszawie

I Bach!

Koncert na dobry początek

Chór Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie istnieje od pięćdziesięciu lat, jednakże swój obecny kształt zawdzięcza Tomaszowi Hynkowi, który reaktywował zespół w 1993 r.

Jest to chór mieszany, 8-głosowy, złożony ze studentów i absolwentów SGH, a także z osób niezwiązanych z uczelnią. W swoim repertuarze ma zarówno kompozycje muzyki klasycznej, jak i transkrypcje muzyki pop, a szczególną popularnością

cieszą się jego brawurowe wykonania muzyki rozrywkowej, w tym *Smells like teen spirit* Nirvany i *Bohemian Rhapsody* zespołu Queen.

Zespół odnosił sukcesy w prestiżowych konkursach we Włoszech, Irlandii, Słowenii, Chorwacji, Holandii, Bułgarii i na Słowacji, a także koncertował w Niemczech, Szwajcarii oraz w Portugalii. Chór SGH ma w swoim dorobku cztery płyty – *Debiut*, *Pasję* Arvo Pärt, *Gospel Mass* Roberta Raya oraz wydaną w tym roku płytę *Lassus-Bach*.

7 października w Auli Głównej SGH odbył się koncert Chóru SGH pod kierunkiem Tomasza Hynka. Zespół wykonał Kantaty 106 i 150 Jana Sebastiana Bacha. Chórowi towarzyszyli artyści z Zespołu Muzyki Dawnej. Było magicznie!

Muzyczne wspomnienia z koncertów Chóru SGH dostępne są na:

[flickr.com/sgh_warsaw](https://www.flickr.com/photos/sgh_warsaw/)

Retransmisja uroczystości:

 [youtube.com/chorSGH](https://www.youtube.com/channel/UCorSGH)

więcej informacji

 [facebook.com/chorSGH](https://www.facebook.com/chorSGH)

 [instagram.com/chorSGH](https://www.instagram.com/chorSGH)

FOT. MACIEJ GÓRSKI (2)

Chór SGPiS – 50 lat minęło

GRZEGORZ DONOČIK

WSPOMNIENIA ZE ZJAZDU CZŁONKÓW CHÓRU AKADEMICKIEGO SGPiS.

Antoni Szalińskiego oraz *Kolysanki* Brahmsa), i kabaret co bardziej perlzystych powiedzonek oficerów Studium Wojskowego SGPiS spisanych przez Elka Plebana. Były barwne, wielogłosowe śpiewy przy akompaniamencie gitary z udziałem Ani Markowskiej i niżej podpisanego, oparte nie rzadko na dowcipnych tekstach piosenek studenckich i biesiadnych śpiewanych w dawnych czasach, zebranych razem w specjalnie wydany na tę okazję śpiewnik, było dużo śmiechu, starych i aktualnych dowcipów, a nawet pląsy taneczne. Wszystkim dopisywały humory. Czego zabrakło? Chyba tylko czasu, by ze wszystkimi porozmawiać.

Dobra kuchnia Starej Szafy idealnie współgrała z radosną atmosferą i potrafiła zaspokoić nawet najbardziej wybredne gusty biesiadników. Życzliwe i roześmiane twarze przypadkowych klientów restauracji świadczyły o tym, że także dla postronnych obserwatorów zabawa była przednia. Jednym słowem: był to wieczór, który zapadnie na długo w pamięci każdego uczestnika spotkania i wpisze się na karty wciąż niezakończonych historii chóru.

PRZEBACZENIE I PAMIĘĆ

W niedzielę 17 września odbyła się w kościele oo. Bonifratrów msza św. w intencji członków Chóru SGPiS oraz za spokój duszy nieżyjących dyrygentów, opiekuna i chórzystów. Przybyło sporo osób, w tym także członków rodzin i wiernych sympatyków zespołu. Wysłuchaliśmy mądrego kazania o przebaczeniu i pięknych słów księdza skierowanych do chórzystów. Przesłanie płynące z tego nabożeństwa można zreferować tak: więzi trzeba podtrzymywać, nie zapominając przy tym o konieczności proszenia o wybaczenie win ani o wybaczeniu innym wyrządzonych nam krzywd. Z tym mocnym postanowieniem wracaliśmy do domu.

A ile potem jeszcze odbyło się pozjazdowych spotkań w szerszym lub węższym gronie, niech zasłoni to mgiełka tajemnicy i wiatr niech o nich opowiada, roznosząc piękne wspomnienia od Warszawy poprzez Wiedeń, Paryż, Londyn, Toronto po Kalifornię. 📍

GRZEGORZ DONOČIK, były prezes Chóru SGPiS

✦ Pierwszy występ Chóru SGPiS odbył się w 1967 r. Chór koncertował m.in. w Czechosłowacji, na Węgrzech, w Holandii i Niemieckiej Republice Federalnej. W latach 80. zaprzestał działalności. Działalność chóru w naszej uczelni wznowił Tomasz Hynek, uczeń prof. Antoniego Szalińskiego, absolwent dyrygentury chóralnej Akademii Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie, powołując w 1993 r. do życia Chór SGH.

To był piękny wieczór, bo jakże mogło być inaczej, gdy piękne dni z przeszłości wypełniają po brzegi bagaż wspomnień. To właśnie te młodzieńcze, sentymentalne wspomnienia z przeszłości eksplodowały wspianą atmosferą jubileuszowego wieczoru. Tak można krótko podsumować sobotni wieczór 16 września 2017 r. w restauracji Stara Szafa na ul. Ludnej w Warszawie.

Po ponad 50 latach od założenia Chóru Akademickiego SGPiS zebrała się spora, z górą 35-osobowa gromada chórzystów, by upamiętnić pierwszy występ w Warszawie, ponownie razem zaśpiewać i powspominać stare czasy. Zjechali się byli chórzyci z różnych stron świata. Głównie ci mieszkający w Warszawie, ale także z innych miast Polski, a nawet z zagranicy – z Anglii, Austrii, Francji czy... Kanady.

I TYLKO CZASU NAM BRAK...

Było wszystko: i profesjonalne ćwiczenia głosowe pod batutą młodej dyrygentki, i śpiewanie dwóch utworów (hasła chóru *Vox absit aliena* skomponowanego przez nieżyjącego dyrygenta prof.

gazetaSGHplus

Szersza relacja z wydarzenia oraz archiwalne zdjęcia dostępne na: www.sgh.waw.pl/gazeta

„Rafał”

PAWEŁ TANIEWSKI

Stanisław Leopold urodził się 9 stycznia 1918 r. w Dziektarzewie w województwie łódzkim, w majątku ziemskim swoich rodziców, Stanisława i Małgorzaty Leopoldów. Majątek nie był wielki, a Stanisława Leopolda seniora znało głównie z działalności społecznej.

Stanisław Leopold junior początkowo nauki pobierał w domu rodzinnym, a w 1927 r. został uczniem Gimnazjum Zgromadzenia Kupców miasta Łodzi. Bez trudności przechodził z klasy do klasy, ale należał do uczniów w najlepszym razie przeciętnych. W łódzkim gimnazjum poznał podstawy przedmiotów ekonomicznych i potem tę wiedzę rozwinął na studiach w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Studiował bez wypadku, w latach 1935–1938, aczkolwiek podobnie jak w szkole średniej oceny uzyskiwał przeciętne. Zdał egzamin magisterski, choć pracy magisterskiej nie złożył i rozstał się ostatecznie z naszą uczelnią w 1940 r.

Podobnie jak jego ojciec wykazywał wielkie zainteresowanie działalnością społeczną. Już w szkole średniej działał jako skarbnik i uczestnik kół samokształceniowych. Później wstąpił do Związku Polskiej Młodzieży Demokratycznej (odłam lewicy pilsudczykowskiej). Redagował czasopismo „Czerwone Tarcze” przeznaczone dla młodzieży szkolnej. W SGH, co warto zauważyć, studiował na kierunku spółdzielczym. W czasie II wojny światowej zaangażował się w działalność konspiracyjną. W grupie Przyszłość starał się wpajać młodzieży zasady, które do dziś wydają się aktualne: pracy nad własnym charakterem, przygotowywania się do działalności publicznej uwzględniającej zasady demokracji i sprawiedliwości społecznej, realistycznego podejścia w dążeniu do wyznaczonych celów, walki o wolność kraju. W konspiracji często podkreślał wagę ostrożności.

W 1942 r. grupa Stanisława Leopolda podjęła współpracę z Szarymi Szeregami. Stanisław przybrał pseudonim „Rafał” i został żołnierzem batalionu Parasol, oddziału Armii Krajowej dokonującego zamachów na wybranych przedstawicieli niemieckiego aparatu terroru. Pod

dowództwem „Rafała” przeprowadzono w Krakowie 11 lipca 1944 r. zamach na Obergruppenführera SS Wilhelma Koppego, znanego z okrucieństwa (był odpowiedzialny za masowe zbrodnie na Polakach i Żydach). Koppe przeżył, a uczestnicy akcji ponieśli duże straty (zabici i ranni). W czasie akcji ranny został również Stanisław Leopold. „Rafał” wziął też udział w powstaniu warszawskim i w pierwszych dniach narodowego zrywu otrzymał Krzyż Walecznych. Podporucznik „Rafał” dowodził I kompanią batalionu Parasol, walczył na Woli i Starym Mieście. Poległ 25 sierpnia 1944 r. Znalazł wieczny spoczynek w kwaterze Parasola na Powązkach, a pośmiertnie został odznaczony orderem Virtuti Militari.

DR PAWEŁ TANIEWSKI, starszy kustosz dyplomowany,
Biblioteka SGH

♦ Był jednym z wielu studentów SGH, którzy urodzili się i wychowali w II Rzeczypospolitej. Był również jednym z wielu, którzy w latach okupacji hitlerowskiej polegli w walce w niemieckim najeźdźcą. W styczniu 2018 r. przypadnie 100. rocznica urodzin Stanisława Leopolda „Rafała”. Cześć jego pamięci!

FOT. ARCHIWUM SGH

UBEZPIECZENIOWIEC

 PAWEŁ TANEWSKI

JAN ŁAZOWSKI W WSH-SGH PRACOWAŁ
W LATACH 1922-1940. WYKŁADAŁ EKONOMIKĘ
UBEZPIECZEŃ I PRAWO UBEZPIECZENIOWE.

Ubezpieczenia są czynnikiem popierającym produkcję i handel, umożliwiającym przedsięwzięcia ryzykowne, a ze stanowiska gospodarczego pożyteczne, niekiedy niezbędne” – pisał w 1923 r. Jan Łazowski. Ostatecznie swoje poglądy potwierdzone wieloletnią praktyką wyłożył w pracy z 1934 r. pt. *Wstęp do nauki o ubezpieczeniach*. Jego dzieło przetrwało nie tylko w pamięci historyków nauki ubezpieczeń, ale także jako cenna pomoc w nauczaniu współczesnych ekonomistów specjalizujących się w ubezpieczeniach. Dzieło to niewiele straciło na aktualności i wciąż zadziwia poziomem.

Jan Łazowski urodził się 17 listopada 1889 r. w Warszawie, od 1909 r. studiował na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W połowie 1916 r. uzyskał tytuł doktora praw na UJ. Zdobytą wiedzę prawniczą wykorzystywał przez długie lata, wykładając prawo ubezpieczeniowe i dokonując gruntownej analizy przepisów prawa ubezpieczeniowego, wydawanych przez władze II Rzeczypospolitej.

Jego poglądy na istotę ubezpieczeń gospodarczych i społecznych ukształtowały się we wczesnym okresie życia zawodowego. Pierwszą pracę podjął w 1916 r., w dziale ubezpieczeń cesarsko-królewskiego austriackiego wojskowego funduszu wdów i sierot w Krakowie, kolejną w Ubezpieczeniach Wzajemnych Budowli od Ognia i w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń w Lublinie. W czasie studiów wstąpił do Polskiej Partii Socjalistycznej – Lewicy. Jako czołowy działacz lubelskiej komórki partii w grudniu 1918 r. brał

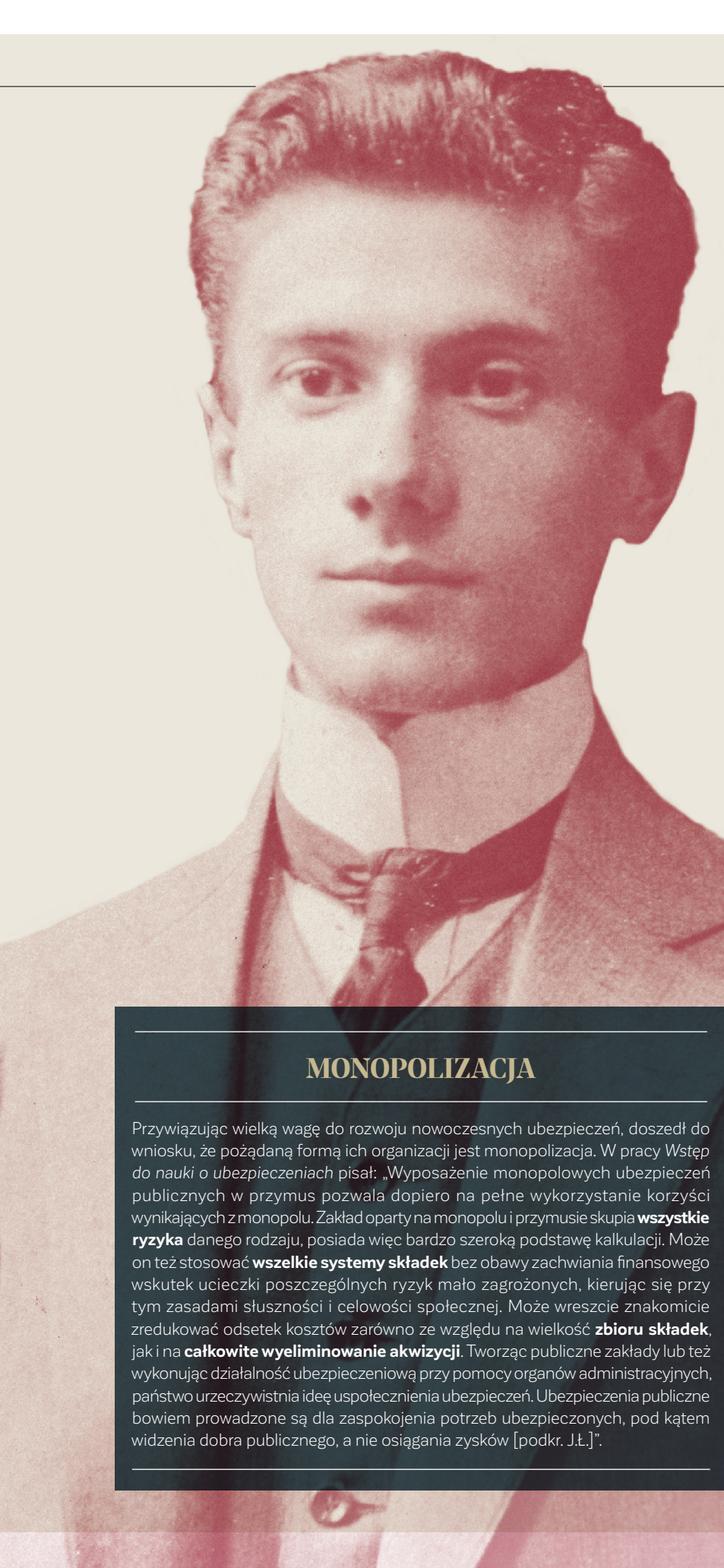
udział w zjeździe zjednoczeniowym PPS – Lewicy i Socjaldemokracji Królestwa Polskiego i Litwy. W 1919 r. został aresztowany i uwięziony na trzy miesiące. Po wyjściu na wolność przeniósł się do Warszawy, podjął pracę w centrali Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych przekształconego później w Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych. Po czterech latach, w 1923 r., został zastępcą naczelnika wydziału w Departamencie Ubezpieczeń Wzajemnych w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej. Występował jako rzecznik rozbudowy ubezpieczeń społecznych w odrodzonym państwie polskim.

W 1923 r. w „Przewodniku Ubezpieczeniowym” pisał: „Ubezpieczenia są jednym ze środków walki człowieka ze zdarzeniami losowymi [...]. Z chwilą, gdy rozwinęły się pojedyncze samodzielne jednostki gospodarcze, musiały powstać takie urządzenia, które pokrywałyby wyniki ze zdarzeń losowych potrzeby materialne. Takim urządzeniem są też ubezpieczenia [...]. Ubezpieczania mają i ogólniejsze, społeczne znaczenie. Również poważny wpływ wywierają na rozwój stosunków gospodarczych w kraju”.

W pierwszej połowie lat 20. XX w. podjął wykłady o tematyce ubezpieczeniowej na dwóch warszawskich uczelniach: Wyższej Szkole Handlowej, która w 1933 r. przekształciła się w Szkołę Główną Handlową, i w Szkole Nauk Politycznych. Pod jego kierunkiem powstało kilkadziesiąt prac dyplomowych i magisterskich o tematyce ubezpieczeniowej. Praca w szkolnictwie wyższym okazała się najtrwalszym zajęciem Jana Łazowskiego.

W ocenie **Jana Łazowskiego** to potrzeby, a nie szkody szerzej ujmują cel ubezpieczeń. Ubezpieczenia zaś definiował jako urządzenie gospodarcze zapewniające pokrycie przyszłych potrzeb majątkowych wywołanych u poszczególnych jednostek przez odznaczające się pewną prawidłowością zdarzenie losowe, w drodze rozłożenia ciężaru tego pokrycia na wiele jednostek, którym te same zdarzenia losowe zagrażają.

W tym roku obchodzimy jubileusz 100-lecia edukacji ubezpieczeniowej w SGH.

MONOPOLIZACJA

Przywiązując wielką wagę do rozwoju nowoczesnych ubezpieczeń, doszedł do wniosku, że pożądaną formą ich organizacji jest monopolizacja. W pracy *Wstęp do nauki o ubezpieczeniach* pisał: „Wypośażenie monopolowych ubezpieczeń publicznych w przymus pozwala dopiero na pełne wykorzystanie korzyści wynikających z monopolu. Zakład oparty na monopolu i przymusie skupia **wszystkie ryzyka** danego rodzaju, posiada więc bardzo szeroką podstawę kalkulacji. Może on też stosować **wszelkie systemy składek** bez obawy zachwiania finansowego wskutek ucieczki poszczególnych ryzyk mało zagrożonych, kierując się przy tym zasadami słuszności i celowości społecznej. Może wreszcie znakomicie zredukować odsetek kosztów zarówno ze względu na wielkość **zbioru składek**, jak i na **całkowite wyeliminowanie akwizycji**. Tworząc publiczne zakłady lub też wykonując działalność ubezpieczeniową przy pomocy organów administracyjnych, państwo urzeczywistnia ideę uspołecznienia ubezpieczeń. Ubezpieczenia publiczne bowiem prowadzone są dla zaspokojenia potrzeb ubezpieczonych, pod kątem widzenia dobra publicznego, a nie osiągnięcia zysków [podkr. J.Ł.]”.

Warunki codziennej egzystencji Jana Łazowskiego były skromne. Należał do grupy uczonych o najniższych dochodach na uczelni, co najprawdopodobniej wiązało się ze stosunkowo niewielką liczbą uczestników jego seminarium dyplomowego pt. „*Ekonomika ubezpieczeń*”. W 1936 r. został mianowany docentem w SGH na podstawie pracy *Wstęp do nauki o ubezpieczeniach*, którą wydał dwa lata wcześniej.

Aktywnie działał w Towarzystwie Ekonomistów i Statystyków Polskich, Towarzystwie Polityki Społecznej, którego był sekretarzem i wiceprezesem, w Polskim Towarzystwie Prawniczym. Angażował się także w popularyzację wiedzy o ubezpieczeniach na poziomie średnim, czyli dla urzędników pracujących w instytucjach ubezpieczeniowych. Prowadził wiele takich kursów organizowanych przez Wolną Wszechnicę Polską w Warszawie i Łodzi. Ubolewał, że wiedza z zakresu ubezpieczeń społecznych, a zatem i świadomość społeczna potrzeby ubezpieczania się w Polsce, nie jest zbyt rozpowszechniona, co stwarzało niebezpieczeństwo ograniczenia zakresu ubezpieczeń w naszym kraju.

W Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej był zatrudniony w latach 1923–1926. Przez kolejne dwa lata (1926–1928) pełnił funkcję wiceprezesa Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych, a w latach 1928–1932 był dyrektorem Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń i komisarzem rządowym w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych. W 1932 r., w pełni sił, mimo dużego doświadczenia w kierowaniu i kontrolowaniu instytucji ubezpieczeniowych, został przeniesiony w stan spoczynku. Pozostała mu działalność naukowa, oświatowa i polityczna, której oddawał się z poświęceniem.

Z partią komunistyczną zerwał w 1919 r., ale wciąż wyznawał idee społeczne lewicy. Pod koniec lat 30. Jan Łazowski ponownie zaangażował się w działalność polityczną, został członkiem Polskiej Partii Socjalistycznej – działał w Sekcji Pracowników Umysłowych, wygłaszając m.in. odczyty na aktualne zagadnienia polityczne.

Po wybuchu wojny Jan Łazowski został wiceprzewodniczącym Robotniczego Komitetu Pomocy Społecznej, który powstał 8 września 1939 r. Już 20 (lub 21) maja 1940 r. został aresztowany przez gestapo i osadzony w Pawiaku. 15 sierpnia został wysłany do obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu. Bardzo trudno ustalić jego losy w obozie oświęcimskim, wiadomo tylko, że według oficjalnego zawiadomienia administracji obozowej zmarł 25 sierpnia 1941 r. Według relacji współwięźniów został wysłany do innego obozu na terenie Niemiec i tam zginął w komorze gazowej. ☠

FOT. ARCHIWUM PTE

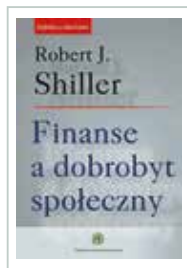
Półka Mączyńskiej

Pomysł redakcji „Gazety SGH” wmontowania półki z książkami jako stałej rubryki w tym czasopiśmie wielce raduje moją belferską duszę. Taka wpadająca w oczy półka może być thalerowskim impulsem do sięgania po dodatkowe publikacje wykraczające poza kanon obowiązkowych lektur studenckich, których znajomość jest niezbędna do przechodzenia przez kolejne szczeble edukacji.

Proponuję zatem sięgnąć po trzy dzieła z najwyższej półki, dzieła noblistów: Roberta Shillera, George’a Akerlofa i Richarda Thaler. Mieszczą się one w nurcie ekonomii behawioralnej, a lektury z tego zakresu zbyt rzadko moim zdaniem goszczą w programach nauczania oraz w bibliografiach prac dyplomowych. Uzupełnieniem i dydaktycznym wsparciem w lekturze dzieł noblistów może być praca zbiorowa pt. *Paradoksy ekonomii*. Do tego zestawu dorzucam książkę o nieco innym, bardziej publicystycznym charakterze. Jest to publikacja Michała Matysa pt. *Grube ryby*, rezultat ok. 20-letnich dociekań dziennikarskich, w wyniku których opracowana została symptomatyczna historia wielkich fortun w Polsce powstałych w okresie transformacji ustrojowej.

Życzę przyjemnej lektury!

Elżbieta Mączyńska – profesor nauk ekonomicznych, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego. Pracownik Zakładu Badań nad Bankructwami Przedsiębiorstw w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie; od grudnia 2005 r. prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Członek Narodowej Rady Rozwoju przy prezydencie RP. Członek Prezydium Komitetu Prognoz „Polska 2000 Plus”, a także Komitetu Nauk Ekonomicznych PAN. W latach 1994–2005 sekretarz naukowy oraz członek Prezydium Rady Strategii Społeczno-Gospodarczej przy Radzie Ministrów RP. Autorka, współautorka i redaktor naukowy ponad 200 publikacji z zakresu analizy ekonomicznej, finansów i wyceny przedsiębiorstw oraz systemów gospodarczych i strategii rozwoju społeczno-gospodarczego.

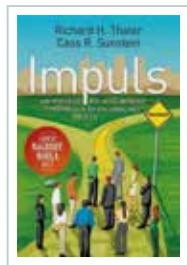
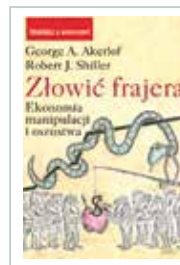

ROBERT J. SHILLER, *Finanse a dobrobyt społeczny*, PTE, 2016

— Książka wydana jako podręcznik dla studentów, jest pokłosiem wykładów Shillera na Uniwersytecie Yale. Choć prac na temat finansów napisano wiele, to tę wyróżnia jej podporządkowanie wskazywaniu możliwości godzenia kapitalizmu finansowego z realizacją ideałów godnego społeczeństwa i ładu społeczno-gospodarczego.

GEORGE A. AKERLOF, ROBERT J. SHILLER, *Złować frajera. Ekonomia manipulacji i oszustwa*, PTE, 2017

— Spora dawka wiedzy i o współczesnej gospodarce, i o ekonomii. Odbiega od narracji typowej dla konwencjonalnej ekonomii, zmusza do pogłębionych refleksji nad niedostatkami tej nauki. To lektura obowiązkowa dla każdego, kto nie chce być tytułowym frajerem złowionym w rynkowej sieci.

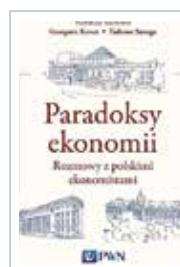

RICHARD H. THALER, CARL R. SUNSTEIN, *Impuls. Jak podejmować właściwe decyzje dotyczące zdrowia, dobrobytu i szczęścia*, Zys i S-ka, 2017

— Autorzy kwestionują ideę homo oeconomicus, ale zarazem wskazują, jak poprzez dobre przemyślane impulsy, a przy tym bez naruszania zasady swobody wyboru skłonić ludzi, by podejmowali korzystne dla siebie racjonalne decyzje.

GRZEGORZ KONAT, TADEUSZ SMUGA (RED. NAUK.), *Rozmowy z polskimi ekonomistami*, PWN, 2016

— Rozmowy z 20 czołowymi polskimi ekonomistami, którzy w kontekście własnego dorobku naukowego i doświadczeń zawodowych przedstawiają autorskie opinie na temat rozwoju teorii ekonomii i jej zastosowań, eksponując zarazem rozmaite paradoksy zarówno w teorii, jak i w praktyce gospodarczej.

MICHAŁ MATYS, *Grube ryby. Jak zarobili swój pierwszy miliard*, Agora SA, 2017

— Przedstawiani w książce polscy miliarderzy to m.in.: Jan Kulczyk, Zygmunt Solorz-Żak, Michał Sołowow, Leszek Czarnecki, Ryszard Krauze, Adam Góral, Aleksander Gudźowaty. Barwne historie tych rekinów polskiego biznesu stanowią zarazem interesującą i pouczającą, obejmującą 30-letni okres ilustrację złożoności przełomu ustrojowego.

Konto Jakie Chcesz

To Ty decydujesz,
z czego korzystasz

Szczegóły oferty, informacje o opłatach, prowizjach i oprocentowaniu dostępne są w placówkach Banku Zachodniego WBK S.A., na bzwbk.pl oraz pod numerem infolinii 1 9999 – opłata zgodna z taryfą danego operatora. Stan na 21.08.2017 r.

Santander
UNIVERSIDADES

Bank Zachodni WBK

Grupa Santander

Publikujemy

już **100** lat

OFICyna WYDAWNICZA SGH

PROWADZI DZIAŁALNOŚĆ

WYDAWNICZĄ JUŻ OD 1917 R.

NOWOŚCI OFICyny WYDAWNICZEJ SGH

Podstawy informacyjne marketingu,

IZABELA KOWALIK, SYLWIA SOBOLEWSKA

— Publikacja odnosi się do znaczenia informacji o rynku w działaniach marketingowych organizacji. Podejmuje m.in. tematykę pozyskiwania informacji rynkowej z różnych źródeł (w tym: wywiad marketingowy, badania rynku, wewnętrzne archiwa), upowszechniania jej w ramach organizacji, a następnie opracowania działań marketingowych dostosowanych do pozyskanych danych. W książce przedstawiono przykłady najnowszych technik zarządzania informacją marketingową – narzędzia w systemach CRM, sprzedaż mobilna, big data. Celem publikacji jest dostarczenie wiedzy na temat najważniejszych koncepcji związanych z zarządzaniem informacją, ale także przykładów praktyk stosowanych w tym obszarze przez polskie i zagraniczne przedsiębiorstwa. Na polskim rynku obecnie brakuje kompleksowych opracowań dotyczących tej tematyki, jak również materiałów dydaktycznych dla studentów z przedmiotu podstawy informacyjne marketingu. Ta pozycja wypełnia właśnie tę lukę.

Równość i efektywność jako wymiary

współczesności, RED.: JOACHIM OSIŃSKI, ALEKSANDRA CHMIELEWSKA, IZABELA DOBROWOLSKA

— Multidyscyplinarne analizy dokonane w tej monografii zostały oparte na założeniu, że polityka publiczna to całość kształtu decyzji, czynności oraz działań organizatorskich i wykonawczych podejmowanych przez władzę publiczną (a w jej imieniu przez różne podmioty publiczne i prywatne), zmierzających do osiągnięcia zdefiniowanych celów rozwojowych na różnych szczeblach państwa, sprzyjających realizacji zasadniczego obowiązku państwa, polegającego na tworzeniu optymalnych warunków rozwoju cywilizacyjnego danego społeczeństwa. [...]

W Katedrze Administracji Publicznej Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH powstał pomysł projektu badawczego dla doktorantów studiów z zakresu nauk o polityce publicznej (koordynator prof. Jerzy Oniszczyk) oraz studiów o profilu ekonomiczno-społecznym (koordynator prof. Joachim Osinski). Przygotowali oni zawarte w monografii teksty. [...]

fragment z IV strony okładki

Społeczny kontekst ekonomii,

RED.: JACEK SZLACHTA, MAŁGORZATA ZALESKA, KATARZYNA ŻUKROWSKA, RAFAŁ TOWALSKI

— Opracowania zebrane w prezentowanym tomie dotyczą wielu różnorodnych problemów. Łączy je jednak wspólna oś. Wszystkie w jakiś sposób poruszają bowiem kwestię z pogranicza zagadnień ekonomicznych i społecznych.

fragment Przedmowy

Publikacja ta jest zbiorem referatów przygotowanych przez pracowników Kolegium Ekonomicznego na konferencję „Społeczny kontekst ekonomii”. Opracowanie składa się z trzech części. Każda z nich obejmuje konkretny obszar badań i analiz będących przedmiotem zainteresowań pracowników kolegium. Pierwsza część zawiera opracowania poświęcone społecznym aspektom bankowości, druga – referaty poświęcone społecznym aspektom procesów rozwojowych w układach terytorialnych, tematem trzeciej są zagadnienia dotyczące warunków rozwoju i możliwości tworzenia dobrobytu w państwach UE, członkach WTO i w państwach o niekorzystnym położeniu geograficznym.

***Państwo w warunkach globalnego kryzysu ekonomicznego. Przyczynek do teorii państwa*, JOACHIM OSIŃSKI**

— Monografia stanowi zwieńczenie wieloletnich studiów nad stanem i funkcjonowaniem współczesnych państw w kontekście ustaleń badaczy dokonanych na gruncie nauki o państwie i teorii państwa. Punktem wyjścia były badania nad istotą, przebiegiem i skutkami kryzysu ekonomicznego 2007+ oraz jego wpływu na instytucję państwa. Kryzys unaoczniał istniejące powiązania, formalne i nieformalne (często personalne), między organami władzy państwowej w poszczególnych państwach (USA, Wielka Brytania, Francja, Japonia i in.) a największymi podmiotami gospodarczymi, korporacjami transnarodowymi, bankami i innymi instytucjami finansowymi, nierzadko chronionymi przed bankructwem za pomocą środków publicznych wyasygnowanych w ramach tzw. państwowych programów ratunkowych. [...] Publikacja ta zawiera często syntezę lub wykorzystuje fragmenty prac opublikowanych wcześniej, dając w sumie całościowy przegląd opinii wyrażanych w literaturze przedmiotu nie tylko nauk o polityce czy nauki o państwie, ale również nauk o polityce publicznej, ekonomii, ekonomii międzynarodowej oraz finansów publicznych i międzynarodowych.

fragment Wstępu

OPRACOWANIE: Anna Matysiak-Kolasa

Cała oferta wydawnicza
jest dostępna na stronie:
www.wydawnictwo.sgh.waw.pl
oraz w księgarni stacjonarnej
Oficyny Wydawniczej SGH
(al. Niepodległości 162,
budynek główny)
Zapraszamy
od poniedziałku do piątku
w godzinach 10.00–16.00
tel. 22 564 87 22, 22 564 95 46
wydawnictwo@sgh.waw.pl

SGH

PORADNIK KARIERY

- Inspiracje
- Informacje
- Praktyczne wskazówki

Czytaj i korzystaj!

www.sgh.waw.pl/poradnik-kariery

RZECZYOBRAZKOWE

Brzytwa Ockhama w marketingu

 PIOTR KARWOWSKI

Każdy chyba kojarzy taki scenariusz: studenci zrzeszeni w kołach i ci, którzy przypadkowo na siebie wpadli podczas warsztatów w sali 152, zapalają się do kolejnego projektu i za chwilę przechodzą do czynów, realizując swoje zamierzenia. Albo konkretniej: dwie doktorantki z konferencji w Rzymie przyjeżdżają z gotowym pomysłem na grant, który usprawni pracę badaczy, a trzy miesiące później mają już finansowanie. Jeszcze inny przypadek: wokół profesora skupia się zespół i dojrzewa idea, żeby wiedzę i doświadczenie przekuć w nowe studia podyplomowe – przeprowadzona zaraz analiza rynku potwierdza, że zapotrzebowanie na kształcenie w tej dziedzinie będzie

rosło. A absolwenci SGH? Dziesięć lat po dyplomie są nadal głodni sukcesów, więc postanawiają połączyć swoje siły i stworzyć nowe narzędzie do komunikacji. Krótko: na SGH prawie wszyscy mają świetne pomysły i wielu udaje się wcielić takie idee w życie.

Gdy pomysł jest już spisany, a budżet udostępniony, każdy instynktownie czuje, że trzeba zbudować markę przedsięwzięcia. Jakoś musimy się identyfikować, a więc stwórzmy nazwę i logo – to drugie najlepiej z „SGH” i statkiem w środku, ale jednak jakoś inaczej niż wszyscy. Taka potrzeba identyfikacji jest zrozumiała – nowy projekt wymaga własnej tożsamości, trzeba się odróżniać od innych. Jesteśmy częścią całości, więc do naszej oryginalnej nazwy dodajmy skrót SGH, a kadłub fregaty kupieckiej osadźmy na okręgu przypominającym kulę ziemską. Tak wypłyniemy na szerokie wody.

Doskonale rozumiem tę sprzeczną potrzebę – utożsamienia się z silną i rozpoznawalną marką, a jednocześnie wyróżnienia się, autonomii. Obawiam się

jednak, że postępujący według opisanego wyżej schematu mogą spodziewać się najwyżej ograniczonego sukcesu stworzonej w taki sposób marki mimo świetnej merytorycznie inicjatywy.

W SGH ceni się pragmatyzm, więc warto zdać sobie sprawę z praktycznych skutków słusznej potrzeby tożsamości. Jeśli ktoś chowa się w cieniu swojego silnego patrona (SGH), być może... nigdy z tego cienia nie wyjdzie. Wypuszczanie w świat znaku, w którym dominuje nazwa uczelni i charakterystyczny dla niej motyw graficzny, wywoła konfuzję u zewnętrznych, czyli właściwych odbiorców nowego projektu. Żywoć takiego przedsięwzięcia będzie postrzegany jako pasożytniczy i źle wpłynie na wizualną spójność nowo utworzonej marki.

Jaką zatem mam receptę? Zamiast tworzyć nowy byt będący odbiciem marki SGH, lepiej zostać pod jej skrzydłami. Siła naszego projektu posłuży wzmocnieniu uczelni i wszyscy na tym skorzystamy.

DR PIOTR KARWOWSKI, rzecznik prasowy SGH

PISMO SZKOŁY
GŁÓWNEJ
HANDLOWEJ
W WARSZAWIE

POBIERZ PDF: www.sgh.waw.pl/gazeta

CZYTAJ ONLINE: www.issuu.com/GazetaSGH

NAPISZ DO NAS: gazeta@sgh.waw.pl

HAVE A STRATEGIC MIND?

It's an exciting time to start your career with our Strategy team, to build new competence areas and create unrivalled solutions for the Clients in Poland and abroad.

During Accenture Strategy internship, as an important member of the team, you will take part in defining well balanced strategies and business models that incorporate the "digital". You will have a chance to work with edge technologies such as AI, robotics, AR/VR or blockchain.

Working on short-term strategic projects you will expand your network and build crucial skills – you won't just be shadowing others, you'll be in the mix right from the start.

We have prepared for you two career opportunities:

- Internship in **Business Strategy**
- Internship in **Technology Strategy**

THE CHOICE IS YOURS.

#BEFUTUREPROOF AND APPLY AT CN.CAREERS.PL@ACCENTURE.COM

**TWOJA GŁOWA
JEST WYJĄTKOWA.**

**Twoje pomysły są unikalne,
więc nie trzymaj ich wszystkich dla siebie.
Czas przenieść plany do rzeczywistości.
Co powiesz na wsparcie mentora z EY?**

**Dołącz do społeczności Innowatorów EY,
znajdź wyzwanie dla siebie**
millionyou.pl/innowatorzy

patron **wyzwania**

